

فہرمانپرہ وایسی

موکریان

نووسینی

مکہ مکہ د جہ میل

روژ بہ یانی

کۆماری عیراق
وهزارهتی رۆشنیبری و راگه یانندن
دهزگای رۆشنیبری و بلاو کرونه وهی کوردی
کتیپی ژماره (۲۸۳)

هه و النامه ی کتیب

بغداد

۱۹۹۲

سەرئۆج :

ئەم سەپارەتە لە زۆر گۆنەووە تا سەردەمی شەيخ عوبەیدیلاي
شەمزیی روون ئەگاتەووە ، دەربارەي لەووە دووای ،
نووسەرانی سۆقیاتی ، و دەربارەي جەمھوریەتی مەھابادیش
زۆر لە نووسەرانی بیگانەو کوردانی مەھاباد کتیبیان
نووسیووە سەرچاوە زۆرە بۆ شکاندنێ ئارەزوی خوینەرانی ،
بۆیە من یەوێندە وازم هێنا . . .

— روژبەییانی —

فەرمانرە ھوایی موکریان

سەرەتا :

بە جوانی دەزانم لە سەرەتادا ئەم باوەرپەر پوون بکەمەووە کە بەر لە
سەدەمی سەییەمی کۆچی (تۆیەمی زاینی) هیچ گوندی و هیچ
شارۆڵکەیی و هیچ گەورە شاری لە ھەریمی ئادەربایجان و کوردستان و
موکریاندا ناوەکە ی تورکی نەبوو • پاش شالای غوزو سەلاجقە و
مغول و خوارەزمی و تاتار و قەرەقویوناو و ئاققویونلو ناوی زۆر لە
ئاوایی و شارەکانی ئادەربایجان و کوردستان و موکریان دا گۆرراونە
تورکی و ناوە کۆنەکانیان لە بیسەرچوونەووە • ھۆی گۆرانی ناوەکان و لە
ناو چوونی میژووی کارەسات و قەوماوەکان ئەووە بوو کە ھەریمی
ئادەربایجان و کوردستان، پتر لە جییانی تری بەر شالای کەوتوون و
بەرامبەر بە داگیرکەران زۆرتر وەستان و درێژەیان بەخەبات و نەبەرد
داوە، داگیرکەرانیش ناچار بوون شار و دییەکانیان ئاگر تێ بەرداوە،
وولا تەکەیان وێران کردووە، خەلقەکەیان رافران دوووە تارێی گەرانەووەیان
بەربەست بکەن، تا بە ئارامی و ئاساییشەو، لەشکری خۆیانی تیا جیگیر
بکەن، ئەم کارانە بۆتە ھۆی ئەووەی ناوی بنکە و پایەگای عیڵە تورکە
کۆچەرەکان- کە تیا بەزیون- جیی ناوە کۆنەکان بگرنەووە و پاش
تییەرینی سەلەھای سال و سوپانی چەرخێ رەشی رۆژگار، ناوە کۆنەکان
لەبیسەر بچنەووە لە دڵ و دەروونی خەلқи وولات بسردرێنەووە •

هه ندى له و عیله تورکمان و تورکانهی که له هه ریمه کانی موکریان و کوردستانی تیراندا ژیاوون و تا ئیسسه ش ناویان به سهر زمانه وه ماوه ته مانه ن: «جغه تایی، تاتار، ئیلخانی، ئاق قویونلو، قهره قویونلو، قزلباش، قهره پاپاخ، سهدوز، موریت، نه فشار، فاجار، بهیات... و ده یایی بر» • به دووریش نازانی که هه ندى وورده تیره ی هه ریمه کانی «سقاق» و «سه سین» ی تورستانیش له ده تهم عیرو تیره نورساره هابسه ئاذهربایجانی غه ربی و کوردستان و، ناوی کیوی «سخناخ» ی لای «سنه» و ناوی شاری «سه قز» یش له وانوه مایته وه • نه گهر سه رنجیکی ئاذهربایجانی غه ربی بدهین به وئیره و ته نانه ت به شی هه ریمی موکریان، نه بینین ناوی زور له کونده کان، و گه وره دئی یه کان، و شاره کانی سری، وه ک «ئاجی که ند، ئاختاجی، ئیلته مور، به ریاجی، ته ره غه، تیکاته په، «ساروق، ساری قامیش، ساوج بولاق، سهدوز، صاین- قه لعه، و صه ده های تر» • ناوه کوردی یه کانیان نه وه ک هه ر له بییر چوونه وه، به لکو له لاپه ره ی میژووش دا تو مار نه کراون •

جا هه ر وه کو له پرسته ی ناوه کانا ناوی عیلی «موکریت» ی تورکمانیش بهر گوئی که وت، په نگه هه ندى که س به دووری نه زانن که ناوی «موکریان» یش- که هه م له ئاذهربایجانی خورئاواو هه م له زور جئی تری کوردستان داو، له زور جیگه ی تری ئاسیای بچو کیشدا هه یه (۱) - له ناوی «موکریت» وه هاتبی، من، بهر له وه ی دییاردی بو وه لامی ئه م پرسیاره بکه م با نیکته یی بگیرمه وه : نووسه ری شه ره فنا مه «ئه میر شه ره فخانی بتلیسی» (به هشت جئی بی) زور به ساده بی هوی ئه م ناز ناوه ی پروون کردۆته وه و نووسیویه : «باپیره گه وره ی فه رمانه و ابانی موکریان پیاوئیکی زور زانو ژییرو ته له که باز بووه،

(۱) قاموس الله علام شه مسالدین سامی ، باسی موکریت •

له به ر بهوه پئی و نراوه : مه کرۆه • ئه و « ناز ناوه » بۆته ناز ناوی
 بنه ماله که ی و، ئنجا بۆته ناوی هه ریمه که ش ••» (۲) به لام نووسه ری ئه م
 ووتاره باوه ری وایه : که ناوی « موکریان » له « موکریت » و « مه کرو » وه
 نه هاتوو وه ، زۆر له وانه کوتره وه ، گۆرانیکی که می به سه را هاتوو ه ••
 ئه م ناوه له بنه رته تا « موغری ، موغری یان » بووه ، پاشان بووه به
 « موکریان » و ئنجا به « موکریان » •• میژۆ بۆمان ده رئه خا که زاین گه ی
 « ئاشو زه رده شت » که وتۆته لای باشور و خوارووی زری چه ی
 « چیچه ست » (۳) و ، ئاته شکه ده ی « ئاذه ر گوشنه سپ » « Ather gochnasp »
 یش له شاری « شیز » (۴) بووه ، جاموغه کان له ده ورانی « ماد » و « هه خامه نشی »
 (ئه خه مینی) و « په رتی » ی ئه شکانی و « ساسانی » دا له « هه مه دان » و
 « پاسارگاد » و « تهخت جه مشید » و « تیسفون » و جییانی تره وه بۆ کړنووش
 بردن ، ئه چوونه زاین گه ی زه رده شت هه روا شایه دانی ئیرایش - ته نانه ت
 ساسانی یه کان - کاتی که ئه چوونه سه ر تهخت ده بوو له تیسفونه وه ، به پئی
 تا « شیز » بچن ، و کړنووش به رن بۆ ئاگری پیروژ (۵) ، جا له بهر ئه وه ی ئه م
 ده شتی موکریانه سه ره ری ی موغه کان بووه ناو نراوه « موغری ،
 موغری یان » و سه رئه نجام بووه به « موکریان » • هه روه ک « سه رده شت »
 که ئه ویش دیاردی یه بۆ زاین گه ی « زه رده شت » •

(۲) شه ره فنا مه فارسی یه که (۳۷۲ /) و عه ره بی یه که ی من وهرم گێراوه
 (۲۹۸ / ۱)

(۳) واتا گۆلی ئورمی یه = زری چه ی ئورمی ه •

(۴) واتا تهخت سلیمانی ناوه ندی مه هاباد و ئورمی یه ، که شوینه واری
 کۆنترین شاری مادی تیا دۆزراوه ته وه •

(۵) فه ره نگی موعین ، فه ره نگی دیه خودا ، ودائیره ت اله عاریفه کان ، له
 باسی زه رده شت و شیزدا •

موکریان کوئی بووہ؟ وبہ کوئی ووتراوہ؟:

ناوی موکریان، له سەرەتای سەدەدی هەشتەمی کۆچی یەوہ (جوار دەیەمی زاینی یەوہ) کەوتۆتە لاپەرە زێرینەکانی کتیبە میژوی و، جوعرافیاوی لانهو و دراوہ بەم سەرزەییە ئەم ھەریمانە ئەگریتەوہ: «مەرغە، سەلماس، شنۆ، لاجان، نەغەدە، ئورمی یە، صابین قەلە، سابلاخ، بۆکان، مەیان دوواو، خانە، سەردەشت، سەقز، بانەو جی یانی تری ناو ئەم سنورە» کە ئەمڕۆ بەشی ھەرە زۆری ئوستانی (٦) ئازەربایجان خۆرتاواو، ئوستانی کوردستانی ئیران پیک ئەھینن .

پیشینیە میژوی موکریان :

ئەو ھەریمە کە ئەمڕۆ گەلی کورد پێی ئەلین: «موکریان» له ھزاران سال بەر لە ھاتنە دنیای عیساو تائەمڕۆ ھەر ئاوەدان بووہ لەم سالانە دواپییەدا دیرینەو شوینەوار ناسان کە بە دوا دیرینەو شوینەواری کۆن دا و بۆن، لە ھەریمی «سەلماس» دا کۆنە شاریکی چەند نھوم و چین لەسەر چینیان لە ژێر خاکا دەرھیناوە، ئەم شارە بە ھۆی بۆومە لەرزەو کارەساتی ترەوہ چەند جارێ روخاوەو، دو بارە دامەزرینراوەتەوہ و چینی تازە لەسەر شوینەواری کۆن دوروست کراوەتەوہ، بەم جۆرە بۆتە چەند نھۆم . ھەندێ لەو چین و نھۆمانە بەھی دەورانی ئاسن و مس دراوونە قەلەم جگە لەوانەش، شوینەواری شاری «زیویە» ی لای «سەقز» یش بەلگەو، گەواھە لەسەر ئەوہی کە لە «موکریان» دا، ھزاران سال بەر لە ھاتنە دنیای عیسا (دەخ) فەرھەنگ و شارستانیەتی ھەبووہو ، بەلگەئی کە لەم بارەوہ بە دەست میژوونووسانەوہ ھەبێ کەیکەن بە پال پشت بۆ باوہری

(٦) لە ئیران بە محافظە ئەوتری « ئوستان .

خۆيان ، سالنامه كاني ئاشورى يه و، كتيبي تهوراتي پيرۆزش زۆر شتي
تيايه .

نووسهري سوڤيتي «دياكونوف» له ميژوي «ماد» دا نووسيويه:
«ئوهي راست بې تا ئيسته به تهواوي نه زانراوه كه ي مروڤ پي خستوته
سه ر خاكي «ماد»؟- كه موكريان پارچه يي كه له و خاكه- و له كه يه وه تيا
نيشته جي بوون ؟ به لام زانستي مروڤ تا ئه و جي يه پري كردوو كه بزاني
ئاده ميزاد له دهوراني كوني بهرده وه- كه پي ئه وترى «پاليئوليت»- له م
هه ريمه دا هه نو و ژياون، و له سه رده مي ئيمه شا ، ديري نه ناسه كان له سايه ي
هه لكولين و هه لدريني شوينه واره كانه وه زۆر ديري نه يان به ده ست هيناوه كه
به ي: سه رده مه كاني «ئاشيل» ASHELL و «مؤستي» MUSTEAF
و «ئوريناك» ORINYAI ناسراون^(۷) . به لام ئه و زانستانه ي كه ده رباره ي
دانىشتوانى خاكي مادي سه رده مي كوني به رد، به ده س هيتراون، تا ئيسته
زۆر كه من ، ميژو نووس ناتواني سوودى ته و او يان لى وه ر كرى^(۸) .

(۷) با ليبره دا ئه م سې زاراوه يه روون بكه مه وه كه به كار هيتراون: زانايانى
ديرينه و شوينه وارناس (ئاثار) دهوراني كوني به رد يان ناو ناوه «پاليئوليت»
(واتا سه رده مي كه شه خته و به سته له ك هه مو رووي زه وي پو شيبو) ،
فه ره هه نك و خو يندارى و رو شنبيري و شار ستانيتي ئه و
سه رده مه شيان ناو ناوه «ئاشيل»- واتا خو ينده وارى و كه لچه ري
سه ره تايي- . . . ئنجا دهوراني ناوه نجى به رد، ده س پي ئه كا و پي
ئه وترى «مؤستي» كه ئه كات: ده مي كه شه خته و به سته له ك ته ينا هه ندى
به شي سه رزه وي ئه وروپاي داپو شيبو . . . ناوي «مؤستي» ش له ناوي
ئه شكه و تي كه وه هاتوو كه له فه رانسه دوزراوه ته وه و هي ئه و
سه رده مه يه . . . به فه ره هه نك و شار ستانيتي دهوراني هه ره دوايي
به رد يش ئه وترى «ئوريناك»- كه ئه ميش هه روه ك ئه وي تري له ناوي
ئه شكه و تي كه وه هاتوو كه له فه رانسه دوزراوه ته وه و ، شوينه وارى
ئه و سه رده مه ي تيايه .

«دایان ئاشور» له نوخشه شالآودا ههلی کوتایه سهر «موسه سیر»
 MUSSASIR و نه وره دی و ساره دای تالان و ویران کرد، به لام
 نهیتوانی سهر به چه که له شوپ ببات، و مروفی «موسه سیر» په یوه ددی
 خویان له کهل «نورارتو» نه پری و «نوتالکی» ی پادشای «موسه سیر»
 خوی خسته چیلان، ئنجا «دایان ئاشور» هه مه تی ههریمی «گیلان» ی دا،
 «ئوپو» ی پادشای «گیلان» ناچار بو که باج و پیتاک بدات به دهوله تی
 ئاسوری (۱۲) .

له دهورو بهری سالی ۸۲۸ پ . ز . دا «ئیش پۆئین بی» ی لوری
 «شهردوری» بوو به پادشای «نورارتو» و ههریمه داگیرکراوه کانی ته و او
 له دهوله تی ئاسور سه نده وه و، هه موی له ژیر چنگ دهره تیان و ههریمی
 «گیلان» ی شی خسته سهر «نورارتو»، و له دهر به ندی «که له شین» دا -
 که نه نیوانی شەرر په واندز دایه باسی ئەم کیشوهر ئیری یه ی حویی
 له سهر کیله به ردی، به دوزمانه ی ئورارتو و ئاسوری، هه لکه نده پاش
 ئەوه «مینوئا» ی کوری خۆشی، له فهرمانز ه وایا کرد به هاوبه شی
 خۆ . «مینوئا» سهر به رشتی و فهرمانز ه وایا سالی «نورارتو» ۸۰۷ پ . ز . ته
 ئەستوو توانی سالی ۸۰۸ پ . ز . ههریمی «موسه سیر»، و سالی ۸۰۷ پ .
 ز . ههریمی «ماننا» بخاته ژر ده سه لاتی خۆیه وه (۱۳) .

دهوله تی «ماننا» له م جهند میری به خۆ مالی به پیک هاتبو :-

- ۱ - سوریکاش : (واتا ههریمی سه قزی ئە مرۆ) .
- ۲ - میسیی : (واتا ده ورو بهری سنه ی ئیسته که ده که وپته لای سه روی
 روباری جغه تۆوه) .

(۱۱) واتا ههریمی «سیده کان - خانه - که له شین» .
 (۱۲) مژوی ئورارتو، نووسینی دوکتور محمهد جه وادی مه شکور به فارسی
 لاهره (۱۶، ۱۷) .
 (۱۳) هه مان سه رجاوه لاهره (۱۸) .

۳ - ئوئيشيديش . (واتادهورو بەرى ھەرىمى مەراغەى ئەمپروڭ كە

تەلەۋىيە لاي خۆرھەلانى زى چەى ئورمىيەۋە) •

۴ - تارسيانش : (واتا دەورو بەرى ھەمەدانى ئەمپروڭ) •

۵ - تارشنەيانا : (واتا دەورو بەرى سيروان، كە دەبى ھاورامان و جوانپروڭ

ئىستە بووبى) •

۶ - چەند جىلەيىكى ترى كەلە لايەن كويخاكانەۋە بەرپوۋە ئەبران •

پايتەختى دەولەنى «مانا» «ئىزىرتو» بو (واتا دەورو بەرى تەپە

حەسەسوى ئەمپروڭى موكرىان) •

۷۲۰ سال پەزاۋ زۆربەى ھەرىمەكانى ئازەربايجان ، يا لە ئىس

دەسلەتتى راستەو خۆى «ئىران زۆ» ى پادشاي «مانا» دا بوون ، يا

بە ھۆى فەرمانرەوايانى خۆمالى و ناوخۆيىيەۋە بەرپوۋە ئەبران •

«ئىرانزو» ئەۋەندە پياۋيىكى ئازاۋ بە جەرگتو بە دەسلەت بو ، كە

توانىيوى كىشۋەرى «مانا» -ى- گە ياندبوۋە رىزى دەولەتتىكى «يەكەم

پلە» ، بەلام ھەندى ھەرىمى وولاتەكە بوون بە تەرگزە بو پايتەدارى

«مانا» • ئەۋانە ئەم فەرمانرەوايىيە ناوخۆيىيانە بوون :

۱ - باسايتتى «ئوئيشيديش» (ھەرىمى مەراغە) •

۲ - مىرايەتتى «زەگەرتو» (ھەرىمى ئەردەبىل (ئەردەۋىلى)ى

ئەمپروڭ) •

۳ - فەرمانرەۋاسى «ئاندىا» (لاى بەرەژىرو پومانى روبرارى سىپى كە

مغول ناويان نا قزل ئوزان) - كە برىتتى بو لە خاكى داۋىنى چىاي

«ئەلەبەرز» بە كئارى زرىيەى خەزەردا ، كە ئەكا بەشى لە ئوستانى

گىلاننى ئەمپروڭى ئىران - •

٤ - خاکی « دیوک » - یادیا ئاکو - (واتا لای سه رچاوهی روبراری سپی
« فزاووزان ») ، که له چیاکانی همه ددانو کوردسا سه وه شوپ
ده بووه وه به ره و زرئی خه زهر (١٤) .

« ئیران زۆ » ی پادشای « ماننا » ، له گهل ئه وه شدا که ئه و پهری
هیزو ده سه لاتی هه بو ، هه ندی له هه ریمه کانی « ماننا » له ده رفه تیکالی
هه سه رانه وه و خوین له ژیر ده سه لاتی ئه و ده ره ئینا و ، په یوه ندی یان له ده ل
« ئورارتو » به ست که یارمه تی یان بداتو یان پارێزی .

سالی ٧١٩ پ. زاه « ئیران زۆ » خوی له ده وله تی « ئاسوری »
نزیك کرده وه ، ده وله تی ئاسوری له سه ر داوا ی ئه و ، که وته په نجه حسنه
کاروباری وولاتی « ماننا » وه .

سالی ٧١٧ پ. م. « رۆسای په کم » پادشای « ئورارتو » شالای
کرده سه ر وولاتی « ماننا » و بیستو دوو قه لای لی داپری ، وهانه هانه ی
« دیوک » ی سه رۆکی « ماد » یشی دا ، که خوی له په کیتی « ماننا »
ده ربچری . به م پنیه « دیائو کو » کوریککی خوپی نارد له لای « رۆسا »
که به چه سنی بارمه لای بمیته وه .

« ئیران زۆ » ی پادشای « ماننا » له م سه رده مه دا کوچی دوا یی کرد
« ئازا » ی کوری جی گرت ه وه له سه ر ته خت دانیشته ، به لام سه رۆکی

(١٤) لیره دابه هلی نه زانم دوو شت روون بکه مه وه :

یه که م ئه وه یه : بیس زایین به ٧٢٠ سال ، به لکو پتریش وه کو له
سه ره وه بۆمان ده رکه وت- ناوی « ماد » ه بووه ، به لام نیو سه ربه ست و
نیو ئازاد ژیاوه ، و ناوی « دیوک ، دیوئاک » یس هه ر له و سه ر مه دا
به سه ر زمانه وه بووه .

دووم ئه وه یه : ئه و روبره ی که ناوی « قزل ئوزان » ی تورکی به سه ردا
براهه ، ته نیا روبره له خۆره لاتی ناوه راست دا ، به ره و باکوور ری
ئه کا ، پیچه وانه ی هه مو روبره کانی تری خۆره لاتی ناوه راست که
هه مو یان رووه و باشور ری ئه کهن .

هه‌ریمه‌دانی ژیر ده‌سه‌لاتی ، ماویان به‌دا ، لیبی رایه‌پین و ده‌ستکیریان کردو کوشتیان و له‌شه‌که‌یان فری چای « ئوئاش » - واتا چای سه‌هه‌ندی تیوان نه‌رده‌پیل و ته‌وریز (۱۵) .

«سار - کونی دووهم» ی فه‌رالی ئاسوری که به شو‌رشه‌که‌ی ناو‌خوی خه‌لتی «ماننا» ی زانی ، رایه‌ری و هه‌لی دایی و «باگداتو» ی فه‌رمان ره‌وای «ئوئیشیدیشی» (مه‌راغه‌ی ته‌م‌رۆ) - ی - ده‌ستبیر لردو فه‌رمانی دا پیستی بلروون و به رووت و فووتی له پیس چاوی جه‌سودا دایین .

که هه‌راو شو‌رشه‌که دامرکا «ئوللوسونی» ی کوری دووهمی «ئیران زۆ» له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاییتی دانرا . «ئوللوسونو» زواوزو خوی له په‌یوه‌ندی هاو‌په‌یمانیتی «ئاسور» رزگار کرد ، و له‌گه‌ل «سارگون» ی هاوسنی دا په‌یاسی په‌یستی به‌ست . و بیسو دووهمی «ماننا» ی خسته ژیر ده‌سه‌لاتی «روسا» وه . به‌لام «سارگون دووهم» له‌م ره‌فتارو کرداره‌ی «ئوللوسونو» که‌وته قاروقین و به‌شه‌ر به‌ریه‌رچی دایه‌وه ، و پایته‌ختی «ماننا» - (واتا ئینیرتۆ) - و دوو قه‌لای گ‌رنگی ناوچه‌که‌ی لی داگیر کرد ، که «زیبیه» (زیویه) و «ئارمائی» بوون ، و «ئاشورله‌ی» سه‌رداری «کارالا» شی به‌زیندویی پیست که‌ن ،

(۱۵) ل‌ره‌دا بادوو شت روون بکه‌مه‌وه :

یه‌که‌م ئه‌مه‌یه : ناوانی «روسا» و «ئازا» و «ئرو» = ئاو» و «مینوئا = مینه» که له‌و سه‌رده‌ه‌دا باو بوون ، تا‌ئ‌سته‌ش له‌ کوردستانا هه‌ر باون . دوهم ئه‌وه‌یه ، که دانیشتوانی وولاتی «ماننا» - وه‌کو به‌مان ده‌رکه‌وت - مردووبان نه‌خستۆ ته‌ ژۆر خه‌آه‌وه ، به‌آکو فری‌یان داوه‌ته‌ - یاوشا خه‌کان ، که دالاش و ته‌یروتوال بیخۆن . به‌لام بو‌مان روون نی‌یه : ئابا «ره‌رده‌شت» - که بیرو باوه‌ری میژو نووسان ده‌رباره‌ی زاین و مردنی ناکوکه - پیش ئه‌م ماوه‌یه ژیاوه ، و ئه‌م دابو دوستوره‌ی «ماننا» له‌وه وه‌ - بان ماوه‌ت‌وه ؟ یاخۆ «زه‌ ده‌شت» و په‌ت‌ره‌وانی له‌سه‌ر دابو دوستوری کۆنی «ماننا» رویشتوون !؟

« ئىستى » سەردارى « ئالابريا » خۆى دەرباز کرد ، و « ديائوكا » پادشاي « ماد » یش به خیزانهوه بهدیل گيرا وپرهه نهی « حما » سوریه کرا . بهو هۆیه وهبو که لهوه پاش « حما » به ناوی ئهوهوه ناوا ئه براو پىی ئهوترا « ديائوكو کو » ، بهلام « ئوللوسونو » پاشان سهرى بۆ « ئاسورى » شوپر کرد (۱۶) .

سالى ۷۱۴ پ. ز. « ئوللوسونو » دوجار له سهر يهك باج و پىتاکى دا به دهولهتى ئاسورى ، بهلام له ۷۱۳ به دواوه ، ماوهيىكى زۆر باج و پىتاکى نه نارد و ، هيچ جوړه دييارى و پيشكه شيكى نه دانى . . به ئىكو زاتى نايه بهرخۆى و سهرسنوره كانى ئه و خاكانه شى داگير کرد که له ژێردهستى ئاسورى دابوون . جا له بهر ئهوهى که وولاتى « مانا » له روى ئابورى يهوه خيوى ههمو شتيكى پيوست بو بۆ پيشكه وتن ، و له لايهن بيروپراى سياسيشه وه بو بو ، ناوچهى سهر تا سهرى ههريمه چيائى يه كانى خوړهه لاتی ئاسورى ، توانى ههول بداو ، بىخ به دهوله تىكى گرنگ .

له دهوروبهرى سهدهى چهوتهمى پ. ز. دا دانىشتوانى ئه و خاكهى که لهوه پاش ناونرا « ماد » که له په گهزهى چيا چيا بوون ، يه کيتى يه کيان دامه زرانده ، دانىشتوانى په سهنو و بنچينه يى ئه م ههريمانه « گوتى » و « لولومبى » بوون ، وهه ندى « هوريانى » و « ئورارتوى » شيان له گه ل بو . ئهوى له هه مويان پتر به دهسه لات و خيوى شارستايى و خوینده وارى و فرههنگ بو ، دانىشتوووه كانى دهوروبهرى زرى چهى « ئورمى به » - واتا مروڤى کيشوهرى « مانا » - بوون (۱۷) ، که تا ئه و سه رده مه هيشتا خويان نه خستبووه ئيو زنجيره ي يه کيتى عيله كانى

(۱۶) ميژوى مادى دياكونوف لانه ره كانى (۲۵۸-۲۶۳) .

(۱۷) ميژوى ماد پالاوته ي لانه ره كانى (۲۶۴-۲۸۳) .

« ماد » و بهر شالاوی تالان و پرۆی « سکا » کان ئەکه و تن • بهلام
 « سکا » کان دەسلاتی ئەوهیان نه بو که « ماننا » کان به زهبری کۆتهک
 بکهن به مسکین و پهیرهوی خۆیان •••• با ئەوهش لهبیر نه کهین ، که
 : دۆزرانهوهی نهنجینهی « زیویه » ی لای « سهفز » له زور دیریهو
 شوینهواری سهربه « سکاکانی » تیا دۆزراوهتهوه ، نایته پالپشتی ئەوهی
 که « سکاکان » له « میدیا » دا ناوچهییکی تایه بهتیان هه بووبی (۱۸) ••

ئهمانهی ووترا قسهی میژونوو سهکان بو و ، من لام وایه
 « هۆری » یهکان هه « ههرکی » یهکانی ئیسته و « سکا » کانیش هه
 « شکاک » هه کانێ ئەمپۆ بوون ، که تا ئیسته هه لهو جیگه یانهی لونی
 خۆیان ماونهوه ، • بهلام بزاین دیرینهو شوینهواری میژویی - لهژیری
 خاكا نوستو - لهمهو دووا چیمان بۆ دهرئهخن •

« ماننا » کان ، وههادییاره تا سالی ۶۵۰ پ.زا خییوی
 دهسلاتی سهربهستانه و ئازادانهی خۆیان بوون ، چونکه ئەبینن
 « ئاخشهری » AKHSHARI ی پادشای « ماننا » به یارمهتی
 « سکا » کۆچهرهکان ههلی کوتاوهته سهرا سنورهکانی « ئاسوری » و
 « قهراڵ ئاشورپایی پال » بو ته میژردنی « ئاخشهری » شالاوی بردوته
 سهرا خاکی « ماننا » و داگیری کردوووه خستویهتی به سهرا وولاتی
 « ئاسور » و بهم جۆره ماوهتهوه تا « سیاگزار » (هووهخشتهره) ی
 پادشای « میدیا » - که لهوه پاش وولاتی ئاسوری داگیر کردو به توره که
 بیژای - له ئاسوری وهرگرتۆتهوهو خستویهتی بهوه سهرا وولاتی
 « ماد » (۱۹) •

(۱۸) میژوی ماد، گه لآلهی لاپه رهکانی (۲۸۳-۳۰۷) •
 (۱۹) میژوی ئورارتو، نووسینی دوکتور محمهد جهوادی مهشکور به
 فارسی لاپه رهکانی (۳۷-۳۹) •

ماد و پارس :

ناوی « ماد » و « پارسوا » ، نوخشه چار له سالنامه کانی « ئاسوری » دا پینراوه ، تهویش بهم جوړه ی که باسی ده که یین :

سالی ۸۲۶ پ.ز. « شهلا نه صری سی یه م » لای خوړ ئاواي زری چهی « تورمی یه » باجی له « پارسوا » دا وهر کرتووه . که مه بومان ده رته خات که « پارسوا » کان له م سهرده مهی میژووه دا له سر زهوی « میدیا » بوون . به لام ئایا ئه م « پارسوا » یانه بنه چه که ی فارسه کانی ئه مرۆ بوون ؟ ئاشکرانی به .

هر وا له بهشی باشوری خوړ ئاواي ئه م زری چهی « تورمی یه » دا « شهلا نه صری سی یه م » شلاویشی کردوته سهر « ماد » ه کانیس به لام « شه مش ئادادی پینجهم » - که له سالانی ۸۲۳ پ.ز. تا ۸۱۰ پ.ز. قهرالی ده ولته تی ئاسوری بووه - « پارسوماش » ه کانی - له - لای خواریو باشوری « خارخار (کرمانشاه) هوه دیوه .

له باسی قه ماوه کانی سالانی ۶۹۱-۶۵۳-۶۵۲ پ.ز. شدا ، میژوی ئاسوری ، وای نیشان داوه که « پارسوا » کان له پی یینی (پاورمانی) وولاتی عیلام دا بوون له « ئه نزان » . .

ئه وهی راستی بی ، ئه م هه له یینه تائیسته بو میژوونوسان هه ل نه هیئراوه ، که ئه م « پارسوا » یانه بو چ لای خوړ ئاواي « کرمانشاه » وپاش ئه وه له ویوه گه ییونه خواریوی « عیلام » (۲۰) ؟ (۲۱)

(۲۰) عیلام: واتا هه ریمه کانی « لورستان » ، « خوزستان » (عه ره بستان) و « فارس » ی ئه مرۆیه . « ئه نزان » یش که پایته ختی ئه م ده ولته ته بووه ، نزیکی « شیرازی » ئه مرۆ بووه .

(۲۱) میژووی ماد ، د یاکونوف لاپه ره کانی ۱۸۷-۱۹۵ وئیرانی باستان مشیرالده وله حه سه ن پیرینا ۱۷۵/۱ .

جا نازانری ئایا «ئوراتو» وه کان «پارسوا» کانیاں به تهنک هیناوو
 ناچاریاں کردوون ههوار بکویزنه وه؟ یاخۆ «ماننا» کان تهنکه تاویان
 کردوون، که له دهستیان ههلا توون؟ یاله بهر پهلاماری پهیتا پهیتای ئاسوری
 له گیان وه پرس بوون و خویان دوورخستۆته وه؟ یا له ترسی تالان و برۆی
 «سکا» کان جییان پی لهق بووه؟ یاخۆ «ماد» هکان، داتی هیزیاں پهیدا
 کردووه و که وتوونه په رهدان به وولاتو تهنه وه، ئەم «پارسوا» یانه یان-
 وهک پیش له شکر گۆیزاوه ته وه «ئهزان» (واتا شیرازی ئیسته)؟ که
 سنوری وولاتیاں پی بیاریزن؟ وه یاخۆ «پارسوا» کانی لای خۆر ئاواي
 زری چهی «ئورمی به»- که هاوپه گزی ماده کان بوون - له گه
 «پارسوماش» هکانی لای باشوری «خارخار» (کرمانشاه) و له گه
 «پارسوا» کانی «ئهزان» ی پاتهختی «عیلام» (فارسی ئیسته) له یهک
 ره گهز نه بوون؟!

به پیی نووسینی «هیروودوت»- که به باوکی میژونووسان ناسراوه
 گهلی «ماد» شهش تییره بوون: (۱) «بوز Boude» هکان، که به پیی
 بیروپای میژونووسان، له ناوچهی «هه مبهدان» دا ژیاون. (ب):
 «پارتاسنی Paretacenie» هکان که له ناوچهی «ئه صفه هان» و لای
 خۆر ههلاتی دا ژیاون. (پ): «ستروشات Setrouchate» هکان که
 هیشتا صاغ نه بووه ته وه نیشته جیی کوی «ماد» بوون! (ت):
 «ئاریزانت Arizante» هکان، که له و په ری سنوری «میدیا» دا، به لای
 خۆر ههلاتا، جی گیر بوون- و اتا له دهو روه ری «رهی» ی ئیسته ی لای
 «تاران» که هه وه له «رغا = ریگا» یان پی ووتووه (۲۲)

(۲۲) به بۆنه ی ناوی «رهی» و «تاران» هوه هه لبهستی ههستیاریکی مهزنی کورد
 (سالمیم بهگی صاحب قران) م هات به بییرا که ماوایی له «تاران» و

(ج): «بود» Bouse " هکان بوون که له پاومانی (پییسی) بهشی
 خۆرئاوای «میدیا» دا ئەژیان. (د): «موغ» هکان، که ئەمانه شوین و
 چیگهی تایه به تی یان نه بووه، و دوریش نی یه که ههر له «رهی» دا ژیا بن، و
 ئیش و کاریان ته نیا له ئاتاه شکه ده کانا بووبی (۲۳) .

تۆ بلیحی «بوسکین» شوینه واری «بوز = بوس» هکان نه بی؟
 و «بۆلی» یه کانی ش که ئیسته له ده و روبه ری «ره واندر» و «دیانا»
 نیشته جین ماوهی «بود» هکان نه بن؟ . باچاوه ری بکهین، بزانی
 دیرینه ناس و شوینه وار کۆله ره وه کانا چیمان بۆ ئەدۆزنه وه .

«پارس» هکانیش له م تیره یانه پیک هاتبوون : «پاسارگاد -
 Pasarg Adae ، «مارافی - Maraphies .»، «ماسپ
 Masnes « ، «پانتیال - Panthialee ، «دروزی - Derousie
 « گهرمانی - Gemanie ، «دائان - Daens ، «ماردی -
 Mardes « «دروپیکی - Dropiques ، «ساگارتی -
 Sagarties « (۲۴) .

پهنگه سی تیره ی «دروزی» و «گهرمانی - گهرمیانی» و «ماردی»
 له کورده کانی «مار» بو بن و تیکه ل به «پارس» هکان بووبن، دروزه کانی

له «رهی» بووه، به لام قازاغی عه جه م بۆ ئه وه ی جار جاره چه ند تا که تاران
 بی به رتیلی لی وه ربگرن، هه مو جار چه رمه سه ری یان داوه . جا ده لی:
 «شه رته سلیم گهر نه جاتم بی له تارانا - x - به هشت ئه ری پسته
 ده شتی ره ی به ئیرانا گوزه رنا که م» یا ده لی : «خۆزگه ده مزانی له
 تارانا نه جاتم که ی ده بی x کۆبی یارم ، مه شه دم یا مه دفه نم ههر
 ره ی ئه بی ؟

(۲۳) ئیرانی باستانی دیاکونوف لاپه ره ۶۶، هیروودوت (۱/۱۸۸) .

(۲۴) ته مه - ددون هه خامه نشی، فارسی نووسراوی دوکتور عه لی سامی (۲/۲۷)،

هیروودوت (۱/۲۱۱ ، ۲۱۲)، میژوی ماد (۱۸۷-۱۹۵) .

ئەمپۇرى لوبنان، و ناوی شاری «ماردین» و ھەر وا وولاتی «گەرمیان»
گەواھیتیکی راستالن ••

ھەریسی «موکریان» تەنانەت شاری «زیویە» - کە خراپەو
شوینەوارە دانی نزییت «سەقز» لە ژیر حات دەرسیراوە - بەر شلاوی
تالان و پروی «سکا» دان کەوتووہ • ئەم «سکا» یانە - لەشکالە دانی ئەمپۇ
یە پاشماوەی ئەوان دەزانم - بیست سالی پەبەق، ھەمو ئازەربایجانیان
دایر کردبوہ پروفیسور «کیریشمەن» باوەری وایە لە ناوی «سەقز»
لە ناوی «سکا» وە ھاتووہ • بەلام دیاکونوف باوەری وەھا نییە (۲۵) ئەی
ئەم «سکا» یانە کە «ئەسکیت» و «ئەشکوزا» شیان پێ دەگوتن، ولە
پەگەزە ی ئاری بوونو، جۆرە کلاویکی قووچی نووک تیژیان لەسەر
ئەنا، - کێ بوون؟ و چی یان لێ ھات؟! ھەر وەک ووتەم، باوەرم وایە «شکال» -
- کانی دەوری «ئورمی یە» کە تا ئیستەش کلاو، قوچەکانیان ھەر ماوە
پاشماوەی ئەوان •

سالی ۶۳۳ پ زاء کە «ھووہ خشەتەرە» (سیاگزار = کیاکساری)
پادشای «ماد» دەستی بەسەر وولاتی «ماننا» دا گرت و خستی یە سەر
وولاتی «میدیای»، «ماننا» ھەر وا مایەوہ تا سالی ۵۵۰ پ زاء کە دەولەتی
«ماد» رۆخا و ، کیشوہری «میدیای» کەوتە ژێر دەستی «کوروشی»
ھەخامەشی (ئەخمینی) - کچەزای «ئاستیاگ» (ئیختوویگو =

(۲۵) ئیران ئەز ئاغاز تا ئیسلام لاپەرە (۱۱۰) ، میژووی ماد
(۳۰۷-۳۰۸) ۰۰ من لام وایە ئەگەر ناوی سەقز لە سکاوە بەتایە، لەبەر
ئەوہی شوینیکی سەرەری بو ، ئەو ناوہ ھەر ئەما ، بەلام لەسەردەمی
ساسانی وئیسلا ما تا ئەم دوایی یە (چورامی کۆچی) ناوی نەبو وە •••
دوور نییە کۆ «سەجەد» ی کە لە شەرەفنامەد اھاتووہ کە ئەلی «بەدر
کوری حەسەن وە ھەلی کوتا یەسەر «کۆسەجەدە ی گەورک ، ئەم
سەقزە پێ، وەگەرنە رەنگە لە «سەقسین» و ھاتبێ •

ئىشتوويگو = ئەژدەھا)ى ئاخىرىن پادشاى «مىديا»- كه دژى باپىرى
 خۆى پاپىرى و-،-ولاتەسى دايرىردىنا نەوحە لە، لە ماواى ۸۳ سايىنى
 خايناند بو، «موكریان» هەر لە لايەن سەردارە ناوخۆيى يەكەنى وولاتەو
 بەرپووە ئەبرا، ئە هەمان ئەميرانى «ماننا» بوون وبە روالەت سەر بە
 «ماد بوون» *

هەروا لە سالى ۵۵۰ پ. زاء. شەوہ تا سالى ۳۳۰ پ. زاء. كه دەولەتى
 هەخامەشى (ئەخمىنى) بە زەبرى كوتەكى كوشەندەى «ئەسكەندەر»ى
 مەكدوبى پوخوا، ديسانەوہ «موكریان» لە ژيىر دەستى سەردارە
 ناوخۆيى يەكەنى بووہ * هەروا كومان واىە كه لە دەورانى «مەكدوبى»
 و «سەرلى» يە ئانىشدا ديسانەوہ «موكریان» هەر لە لايەن سەردارو
 فەرمانرەواناوخۆيى كەنەوہ بەرپووە برابى، تا «۲۵۰» پ. زاء. كه
 «پەرتى يە ئەشكانى» يەكان- (كه بە قسەى «ئەبو حەنەيفەى دىنەوہرى»
 خەلقى دەورو بەرى «نەهاوہند» بوون)- وولاتەكەيان ئازاد كرد لە ۲۲۶
 زايىنى يەوہ تا ۶۶۳ زاء. * (۲۱ كۆچى) كه ئىران لە ژيىردە ستى ساسانى يەكان
 دابو، ديسانەوہ «موكریان» هەر لە لايەن سەردارانى ناوخۆيى يەوہ
 بەرپووە براوہ. بەلام بە داخەوہ لەم بابەتەوہ نووسراوئىكى مېژويى بە
 دەستەوہ نىيە. تەينا لە باسى شەرەكانى ئىران ورومدا هەندى زانىارى بە
 دەست هاتووە (۲۶) *

موكریان لە سەردەمى ئىسلام :

سالى ۲۱ كۆچى (۶۶۳ زاء) «ئەسفەنديار كورپى فەروخ زادان»- كه
 براى «روستەم فەروخ زادان»ى سپاه سالارى ئىران بو- لە هەرىمى

(۲۶) مېژوى ماد، ئىران باستان، ئەز ئاغانە تا ئىسلام، تەوہدون هەخامەنشى، و
 ئەلئەخبار الطوال ئەبو حەنەيفە (۱۲، ۴۴، ۴۵، ۴۶) *

«واگرود»ی (۲۷) نیوان «همه‌دان» و «قزوين» دا به رامبهر به سپای
 عه‌ره‌بی ئیسلام شکاه و سپای ئیسلام چیاکانی «گهرمیزان» (۲۸) یان داگیر
 کرد، «ئه‌سفه‌ندیار» به‌ره‌و «ئاذه‌ربایجان» کشایه‌وه‌و له‌وی به‌دیل
 گیرا (۲۹) .

سالی ۲۲ کۆچی (۶۶۳ز) هه‌ریمی ئاذه‌ربایجان که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی
 «عوتبه‌ کوری فه‌رقه‌د» و «بو که‌یر کوری عه‌بدللاه» وه، ئه‌و حه‌له
 «موکریان» به‌شی بو له ئاذه‌ربایجان . پاشان که «وه‌لید کوری
 عوقبه‌ کوری ئه‌بو موعیط» که له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی سه‌یبه‌م «عوثمان کوری
 عه‌فان» وه‌ه کرا به فه‌رمانه‌ه‌وای «کوفه»، «عوتبه» ی له سه‌رداریتسی
 ئاذه‌ربایجان لاه‌رد، له‌سه‌ر ئه‌مه‌ خه‌لقی ئاذه‌ربایجان یاخی بوونو
 شو‌رشیان هه‌لگیرسانده، «وه‌لید» سالی ۲۵ کۆچی (۶۶۶ز) بو کوزاندنه‌وی ه
 شو‌رش له‌شکری کرده سه‌ر ئه‌م هه‌ریمه‌و سه‌ری به‌ خه‌لقه‌که شو‌ر کرد (۳۰) .

سالی ۳۳ کۆچی (۶۷۵ز) «سه‌عید کوری عاص» که بوو به
 فه‌رمانه‌ه‌وای «کوفه» «ئه‌شعه‌ئی کوری قه‌یسی کیندی» دانا به فه‌رمانه‌ه‌وای
 ئاذه‌ربایجان . له سالانی ۱۰۸-۱۱۲ کۆچی دا (۷۲۶-۷۳۰ز) فه‌رمانه‌ه‌وای
 «ئاذه‌ربایجان» «موسلیمه‌ کوری عه‌بدالمه‌لیک» بو . پاش ئه‌و «جه‌راح»
 کوری عه‌بدالله‌ی حه‌که‌می» دانرا به فه‌رمانه‌ه‌وای . له رۆژگاری ئه‌م
 دووه‌دا سه‌رانی ده‌یله‌مه‌کان شالایان ئه‌کرده سه‌ر «ئاذه‌ربایجان» . دوای

(۲۷) هه‌ندی ناوه‌که‌یان کردووه به «واجروود»، راستی به‌که‌ی «وارگرود» ه
 «ئیبنی فه‌قیه» له «ئه‌لبولدان» دا ئه‌وی: به‌شیکه له «قوم» لاه‌ره (۱۰۰)

(۲۸) ئه‌م ناوه عه‌ره‌ب به هه‌له‌یان نووسیوه .

(۲۹) فتوحات سه‌وادالعیراق- که‌جی باوه‌رنی به- ده‌لی: خالید کوری وه‌لید

«سابلاخ» و ئاذه‌ربایجانی داگیر کرد، له‌و حه‌له‌دا پادشای «سابلاخ»

قه‌رالچه‌یی بو ناوی «ئه‌رجانوس» بو . که ئه‌م هه‌وا له بی‌گومان له‌گه‌ل

میژوداریک ناکه‌وی .

(۳۰) ئه‌لکامیلی ئیبن‌ئه‌ثیر (۸۳/۳) .

ټم دوو کهسه «هیشام» خه لیفه ی ټمهوی «مهروان کوری محمهده» ی کرد به فرمان پرهوای ټاذه ربایجان (٢١) .

سالی ١٢٩ کۆچی (٧٣٤ز) «سلیمان کوری هیشام» بو به فرمان پرهوای «ټاذه ربایجان» و ههولی دا «مهروانی سوپهزای مهروانی ټمهوی» له سهه تهختی پوست نشینیتی لا بدات، بهلام له بهر ټهوی «مهروان» دایکی کورد بو خه لقی «ټاذه ربایجان» به گوئی سلیمانان نه کردو دژی وهستان، و پشتیوانیان له «مهروان» کرد (٢٢) .

له سهردهمی خیلافهتی «ټه بو العهبیاسی سهفاح» دا - که به یارمهتی «ټه بو موسلیمی خوراسانی کوردی نه هاوهند» - دهولهتی عهبیاسی دامه زراند، «ټه بو جههغه ر المهنصور» ی برای بوو به فرمان پرهوای «ټازه ربایجان» + «ټه بو جههغه ر» له ١٣٢ کۆچی بهوه تا ١٣٦ کۆچی (٧٣٧-٧٤١ز) لهوئی مایه وه، و له سهردهمی خیلافهتی «مههدی عهبیاسی» شدا سالی ١٦٣ کۆچی (٧٧٩ز) «هارون الرهشید» ی کوری خۆیی کرد به مییری «ټاذه ربایجان» بی گومان لهم سهردهمانه دا که ووترا ههریمی کوردستان سهه تاسهه ر، «موکریان» یشی له ناوا له ژیر دهستی سههرداره ناوخۆی به کانا بو، که هه میشه دژی دهولهتی عهبیاسی له شورشدا بوون .

سالی ٢٠٩ کۆچی (٨٢٦ز) «سهدهقه کوری عهلی» - که ټازناوی «زریق» بو - به فرمانی «مهءمونی عهبیاسی» له گه ل «بابه کی خورپهه م دین» که وته شهه وهه، بهلام کوردانی موکریان قسه یان نه کرد، چون ټهوان له سالی ٢٠١ کۆچی به دوواوه هه میشه پشتیوانی «بابه ک» بوون .

(٢١) تهه ریح الثومه وه الملوک طه بهری (٢١٠/٨) .

(٢٢) تهه ریح الثومه وه الملوک طه بهری (٢١٠/٨) .

له سه‌ره‌تای سه‌دهی سی‌یه‌می کۆچیدا کورده‌کانی ئازهر بایجان
 ته‌ئانه‌ت پۆله‌کانی عیلى هه‌ده‌بانی په‌په‌ره‌وی رچی (مه‌ذهه‌بی) «شورات»
 بوون. ووشه‌ی «شورات» که کۆمه‌ی ووشه‌ی «شاری» به (واتاکریار)
 له‌و ئایه‌ته‌وه هاتوو [إن] الله اشترى من المؤمنین أنفسهم وأموالهم بان
 لهم الجنة [۳۳] وانا «به‌هشت کر» کورده‌کانی «طاوغ» (ده‌قواق) یش
 که له سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتی ئایینی ئیسلاما په‌په‌ره‌وی رچی ئایینی
 «شورات» (به‌هشت کر) بوون، دژی «ئمه‌وی» کان شو‌رشیکیان
 هه‌لگیرساندبو. • یه‌کیک له هه‌ستیاره‌کانیان ووتویه :

«شباب اطاعوا الله حتى احبهم وکلهم « شار » يخاف ويطمع»
 « فلما تبوا من «دقواق» بمنزل لميعاد اخوان تداعوا فأجمعوا»
 « دعوا خصمهم بالمحکمات وبيّنوا ضلالتهم والله ذوالعرش يسمع»
 « بنفسي قتلى في «دقواق» غودرت وقد سقطت منها رؤوس واذرع»
 « لتبک نساء المسلمين عليهم» وفى دون مالاقين مبكى ومجزع» (۳۴)

[لاوانی بوون مل که چی خوا تا خو‌شی ویتبون، هه‌مو «به‌هشت کر» و
 له خواترس وپه‌رئومید ... هه‌ر که که ییشتنه لای «ده‌قواق» (طاوغ) به
 قوناخی بۆ ژوانگه‌ی برایان که بانگ کرا بوون بۆ کۆبوونه‌وه ...
 بانگیان له دوژمن کرد رو بکه‌نه «موحکه‌مات» (راسته‌قینه) و
 گوپراهی‌یانان بۆ ده‌رخستن (وخوای خێوی عه‌رشیش گوئی لی
 یو) ... گیان به‌پیناوی ئه‌و کوژراوانه که له «ده‌قواق» (طاوغ) به‌سته‌م
 کوژران و سه‌رولاقیان له‌وناوه به‌جی ما ... باژنانی موسولمانان
 له‌سه‌ریان بگرین، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌وان هات په‌وای گریانو فرمیسک
 • پرژاندنه]

(۳۳) سوره‌ی ته‌وبه (۱۱۱/۹) •

(۳۴) موعجیم البولدان یاقوت حه‌مه‌وی، باسی «شورات» •

سالی ۲۹۳ کۆ (۱۹۰۵ز) کورده «ههزه بانى» کان به سه روکاييتى «محمد نورى هيلال» سالاويان لرده سهر «موصل» و نه و نارويان تالان لرده، نه وان لۆچهرى بوون و نزيكه-ى- پينج هزار مالى نه بوون «نه بوالهه يچاء كورى عه بدوللاه كورى حهمدان» نه سهردارى «موصل» بو، به هيتيكي زۆره وه به رانگاريان بو، «ههزه بانى» کان به ره و «شاره زور» كه پانه وه كه ييشته چيائى «سەلق» (؟) و له ويوه به ره و «ئازهر بايجان» كه وتنه پى، «ئيبى حهمدان» به هيتى خوئى و، به له شكرى- «خه ليفه ي عه بياسى» يه وه كه وتنه دووايان، «ههزه بانى» کان خوئيان دايه په ناي چيائى «قه نديل»، به لام له گه ل نه وه شدا كه كەش گۆر ايو، سهرماي زستان ته وژمى سهند بوو چياكانى كوردستان پر له به فرو سه هوئل بوون، «ئيبى حهمدان» ههر له دووايان نه بووه وه دهستى له گه ماروئيان هه ل نه گرت، تا ههزه بانى كان به يداخى سپىيان هه ل كردو خوئيان دايه دهسته وه (۳۵) • له سه ده كاني سى يه م و چواره م و پينجه مى كۆچيدا «ئازهر بايجان» ههر به تاو سهر به خيلافه تى عه بياسى بو، ده سه لات و كاروبارى وولات به دهست ئه م ده وه له ته كوردانه وه بوو كه يه ك له دواي يه ك دامه زرابون: (ره وادى - سالارى - شه دادى) به لام له بهر نه وه ي دووان ده رباره ي ئه م سى ده وه له ته زۆرى نه وئى و ئيمه له باسه كه مان دوور نه خاته وه لى يان نادوئين •

له سه ره تاي سه ده ي پينجه مى كۆچيدا «ئورمى يه» و «مه راغه» - واتا موكريان - له سايه ي ده سه لاتى «نه بوالهه يچاء كورى ره يب الدهوله» سهردارى عيلى ههزه بانى دا، له و په رى ئاسايش و خوئى يا بوون، به لام سالى ۴۲۰ كۆچى (۱۰۲۹ز) تيره ي «غوز» سى توركان، سالاويان كرده سهر «ئازهر بايجان»، «نه بوالهه يچا ههزه بانى»

(۳۵) نه لكامبلى ئيبى النهير (۷/۵۳۸-۵۴۱) •

به‌رائگاریان بو کوشتاریکی سهختی لئی کردنو بریاری دا ، تا په‌گ و
ریشه‌یان بمینی وازیان لئی نه‌هینی « (۳۶) » .

جاعتلی « هه‌زه‌بانی » هه‌روه‌ک هه‌ندی قه‌وماوه‌ی میژوی بومان
ده‌رئه‌خا نه‌وه‌ک هه‌ر ته‌نیا موکریان و ئازده‌ربایجانیان له ژیر ده‌سا بووه ،
به‌لکو فه‌رمان‌په‌وای هه‌مو « سوران » یش بوون ، که ده‌لیم « سوران »
مه‌په‌ستم خاکی « سه‌ردایتی سوران » * - واتا نیوانی هه‌ردوو پروباری
زی‌ی بچوک و وزی‌ی گه‌وره : هه‌رله‌قه‌راجه‌وه تاسنوری موکریان ،
« ئیبن‌الته‌ئیر » له‌م باره‌وه ئه‌لی : « ئه‌بوالحه‌سه‌ن کوری موسه‌ک
هه‌زه‌بانی » فه‌رمان‌په‌وای « هه‌ولیر » بو ، « ئه‌بوعه‌لی » ی برای به‌هانه
هانهی « ئه‌بوالحه‌سه‌ن عیسکانی حه‌میدی » که سه‌رداری « عه‌قره » بو -
لئی یاخی بوو هه‌ولیری لئی داگیرکرد (۳۷) .

هه‌روا نووسه‌ری « ئه‌لکامیل » له ده‌نگ‌وباسی سه‌ده‌ی پینجه‌می
کوچی‌شا واماان بو‌ده‌رئه‌خا که هه‌ریمی « سوران » هیشتا هه‌ر له ژیر
ده‌ستی « هه‌زه‌بانی » دا بووه‌و ئه‌لی : « سولطان محه‌مه‌دی کوری
مه‌له‌کشای سه‌لجوقی سالی ۵۰۰ کوچی (۱۱۵۱زا) « جاولی‌سه‌قاوو » ی
به‌سیاییکه‌وه نارد به‌ره‌و « موصل » و « ئه‌بواله‌ه‌یجاء کوری موسه‌کی
هه‌زه‌بانی » و « جگه‌رمژ » ی فه‌رمان‌په‌وای « موصل » - پیکه‌وه - ری‌یان
به‌سپاکه‌ی گرت و ژماره‌ییکی زۆریان لئی کوشتن (۳۸) .

سالی ۵۰۲ کوچی « ئه‌حمه‌دیل کوری سالار برایم کوری‌وه
هسوزان » که سه‌رداری عیلی « روادی » بو ، له‌گه‌ل « محه‌مه‌د مه‌له‌کشای
سه‌لجوقی » پیکه‌وه شالایان برد بو سه‌ر وولاتی « شام » (سوریه) .

(۳۶) ئه‌لکامیل (۳۸۲/۹-۳۹۱)

(۳۷) ئه‌لکامیل (۵۴۵/۹)

(۳۸) ئه‌لکامیل (۱۵۸/۱۰)

به لأم پاش ئەووە بە چەند سائی « ئەمیر ئەحمەدیل » لە سالی ۵۱۰ کۆچی دا
لە لایەن « لەخۆ بوردو (فیداسی) » یەکی « دەروونی (باطینی) هەو »
کۆژرا (۳۹) .

سالی ۵۲۱ کۆچی (عیقادالدین زەنگی) فەرمانرەوای « موصل » ،
لە « موصل » دا دەزگای سەلطەنەتی دامەزراند ، لەم کاتەدا « ئەبوالههيجاء
کوری عەبدوللای هەزەبانی » فەرمانرەوای هەولیرو عیقاددی یەو هەندی
هەریمی تری کوردستان بو « عیقادالدین » داوای لێ کرد بێ بە یاوەر و پال
پشتی ، « ئەبوالههيجاء بەلینی دای و چوو لە « موصل » دانیش ، بە لأم
پاش ئەووە که « ئەبوالههيجاء » مرد ، ئەندامانی بنەمالە کهی لە سەر کورسی
فەرمانرەوایی لێ یان بوو بە هەراو ناکۆکی . ئەم بشیونە یە ناوخوا
ئەوان ، هەلی دایە دەست « عیقادالدین » و ، میریتی یەکانی لە بنچینە
دەرھیناو قەلای « ئاشپ » ی و پێران کرد ، و قەلای « عیقادیه » ی لە جێی
دامەزراند (۴۰) .

پێرەدا بەبیرا دیننەووە : که بنەمالە ی « ئەیبوبی » لە بنەچە کەدا ، لە
تیرە ی پروادی - یارەووەند - ی « دوین » بوون ، که لقیك بو لـ
عیلی هەزەبانی و نیشته جێ ی « دوین » بوون که بەشی بوو لە « ئەپانی
ئازەربایجان » و ئیستە ژێر دەسەلاتی « سوڤیتە » . با پیرە گەورە ی بنەمالە ی
« ئەیبوبی » که ناوی « شادی کوری مەروان » بو ، یەکی بو لە سەر
داران و فەرمانرەوایی دەولەتی « شەدادی » ی کورد ، « ئەمیر قرتی ی »
تورکمان وولاتە که یانی داگیر کرد ، « شادی » روی کردە « بەغدا » ،
چونکه « ئەتابەگ جەمال الدین بیروز » - که لەووە پیش لە تۆکەرانی ئەو
بو ، لەم کاتە داوایی بەغدا بو . « جەمال الدین » پیاوانە پیشوازی ی

(۳۹) ئەلکامیل (۱۰ / ۱۵۸ ، ۱۵۹) .

(۴۰) ئەلکامیل (۱۱ / ۶) .

« شادی » کردو کردی به فرمان پهوای « تگریت » و، چند سالی به فرمان پهوایی مایهوه ، و که کوچی دواپی کرد « نهجم‌الدین نه‌یوب » ی کوره که وره‌ی له جیی دانیشته ، و « شیرکو » ش - که کوری دووه‌می بو - کاروباری پاراستنی وولاته‌که‌ی گرتته دست • پروژی له پروژان « شیرکو » به شه‌قامی « تگریت » داتیی نه‌په‌ری ئافره‌تی به‌فهریادو فیغان که‌وته دووی و سکالو دادی کرد له دس « که‌لاتهر » - واتا مودیری پولیس - که له‌سهر شه‌قام شه‌ری پیچ - فروشتووه • « شیرکو » یش نه‌یکرده نامهردی گه‌رایه‌وه‌و هه‌لی کوتایه سهر که‌لاته‌رو به شمیر دای له په‌پی ملی و کوشتی • • له‌سهر ئهم کاره « بیروز » رقی هه‌ستاو له « تگریت » ده‌ری کردن • ئهو شه‌وه‌ی که « نهجم‌الدین نه‌یوب » و « شیرکو » بنه‌و باریان نه‌پیچایه‌وه که به‌ره‌و « موصل » پروژو په‌نا‌به‌رنه بهر « نه‌تابه‌گ عیما‌الدین زه‌نگی » فرمان‌په‌وای موصل ، ئهو شه‌وه « صلاح‌الدین یوسف » له دایک بو • • پاشان که چوونه « موصل » و ماوه‌یی مانه‌وه « عیما‌الدین زه‌نگی » ، « نهجم‌الدین نه‌یوب » ی کرد به‌سهر په‌رشتی شاری « حه‌لب » و له‌وتوه ئهم بنه‌ماله‌یه پی‌گه‌یشتن (۴۱)

« موکریان » له سه‌ده‌کانی پینجه‌م و شه‌شهم و هه‌وته‌م دا ، ههر به‌ناو له ژیرده‌سه‌لاتی « سه‌لجوقی - خوارزمی - مغول - تاتار » دابو به‌لام سهردارانی ناو‌خوی وولات هه‌میشه له‌که‌ل ئهم ده‌سه‌لاته بیگانه‌یانهدا له شه‌پدا بوون • و ناو‌چه‌ی هه‌ریمه‌که ماوه‌یی « مه‌راغه » بو ، که « هولاکو » داگیری کردو کردی به پایته‌ختی « تاتار » •

ههره دوواترین سهرداری بنه‌ماله‌ی « نه‌حمه‌دیل ره‌وادی » که سهرداری « ئه‌ران » و « ئاذه‌ربایجان » بوون ، ناوی « علاء‌الدین »

(۴۱) شه‌ره‌فنامه ، فارسی‌یه‌که‌ی چاپی میسر (۱/ ۸۵-۸۰) و عه‌ره‌بی‌یه‌که‌ی وه‌گیراوی من ، چاپی به‌غدا (۱/ ۷۷-۸۰) •

گرپه = گلپه « بو ، « نیظامی گه نجهوی » ی (۴۲) ههستیاری کوردی مهزن ، سهر به ئەم ئەمیره بوو کیتی « بهرام نامه » ی به ناوی ئەوهوه داناوه (۴۳) .

پاش داگیر کرانی « مهراغه » شارۆلکهی « بهار » بوو به پایتهختی کوردستانی ئێران ، و ئەو نهخشهیه تیکدرا که سه لجوقی بهکان - به پێی ئەو - کوردستانی ئێرانیان دانا بو به شانزه ویلایهت بهم جووره :

« ئالانی - ئالیشتهر - بههار - خهفتیان - دهر به ند تاج خاتون - دهر به ندزهنگی - دزییل - دینهوهر - سولطان ئاباد - چهچه مال - شاره زور - کرمانشاه - کردوخوشان - کهنگه وهر - مایدهشت - ههر سین - وه سطام » (۴۴) .

(۴۲) به پێی قسهی « نیظامی » خۆی له کیتی « لهیلی و مهجنون » دا چاپی موسکو لاپه ره (۱۸۷-۱۸۹) ، و فرههنگی موعین ، و فرههنگی عه مید ، وشه هر یارانی گومنامی نه جمه دی کیرهوی (۲۴۰-۲۴۵) : « ئه لیا س - ئە بومچه مه د - کوری یوسف کوری زه کی کوری موئه یه د - که به ناز ناوی « چه کیم نیظامی گه نجهوی » به ناوبانگه ، سالی ۵۳۵ کۆچی له « گه نجه » ی کوردستانی ئاذه ربایجان له دایک بووه ، له مندالی یه وه خراوه ته قوتابخانه فیری خویندن و فارسی و عهره بی و تورکی بووه ، هوشیاری و زیره کی خۆی هانی داوه که سهر به زۆرده را بکات : په یه ویی ده رویشیتتی کردووه ، هه لبه سستی به سهر هه ندی میرو سهر دارا هه لداوه ، چاترین چیرۆک و داستانی دل داری ، و شه یه دایی ، هۆینوه ته وه ، و بووه به یه کهم ههستیاری زمانی فارسی . وادیاره هیشتا مندال بووه که باوکی یادیکی ته لاق داوه ، یا ژنی تری هیناوه و ئەوانی ده ر کردووه له مائی « خواجه عومه ر » ی خالیدا ژیاون ، له بهر ئەوه باسیکی باوانی کۆن ئە گیریتته وه له « ئاده م » وه تا باوکی و نیشان ئەدا که په گی باو کیتی له دل ده رهیناوه به لام شانازی به دایکی یه وه ده کات که سهره ک خاتونییکی کورد بووه و ئە ئی : گه ر دایکم سهره ک خاتونی کورد ، دایکانه له بهر ده م مامردا !! ؟ له کاتی لاوانه وه دا کئی بهینمه یاد ؟ . که ئەو بهینیتته وه به رده م به زایه له وه فره یاد ؟ ! » .

(۴۳) شه هر یارانی گومنام (۲۴۵-۲۴۰) .

(۴۴) نوزهت القلوب لاپه ره (۱۰۲) .

« ئالانى » : گوايه « جاوانپروى ئەمپرۆ بووه (كه سەر به كرماشانه) .
 « ئاليشتهر » : گهوره دىي ديهستاييکه (سەر به خوڤهه ئاوايى
 لوڤستانه) • « بههار » : ناوچهى بهخسى سيمينه روڊى هه مه دانه •
 « خهفتيان » : شارى بووه به كنارى « زى » وه كه ده بى خهفتيان زه پزى
 (هه وديان) ئى لاي ره وان دى زى • « ده ربه ن د تاج خاتون » : (ده بى شارى
 بوبى نزيك) « كه لى خان » كه سه ره رى « سنه - سه قز - بانه » يه :
 ده ربه ن دزه نگی : شارۆلكه يى بووه شوينه وارى نه ماوه ده بى له « كيوى
 زه نكه ليان » بوبى • « دزيبيل » : ده بى هه ر « دزيبيل = دزفول = قه لاي يرد » ي
 ئەمپرۆ بوبى • « دينه وهر » : شارى كى گه وره بوو ، ئيسته ناوچهى
 ديهستاييکه سەر به كرماشان • « سولطان ئاواي چه مچه مال » : شارى
 بوو ، له پال بيستونا ، ئيسته دى ييکه • « شاره زور » : گه وره شارى
 بوو ، ئيسته شوينه واره كه يى له ژيڤر په نكاوى ده ربه ن دى خان دايه •
 كرمانشاه : (كرماشان ئەو حه له بچوك و ئيسته شارى كى گه وره يه) •
 « كرن دو خوشان » : له ئيوان قه صرى شيرين و كرماشان دايه •
 « گه نكه وهر » : كوئه شارى كى و ئيرانه يه سه ربه « ئەسه د ئاوا » ي
 هه مه دانه • « مايد هشت » : سەر به كرماشانه • « هه رسين » : سەر به
 كرماشانه • « وه سطم » : ده بى دىي « وه ستان » بى كه به پال تاڤ
 وه سانه وه يه ، يا دىي « به سطم » بى كه ئيسته له سه ره ريگه ي خو له
 به تانى ئيوان قه مشه - مه ريوان دايه • •

له سه ده ي حه وته ي كوچيدا « سليمان شاه » ئيوانى - كه له
 كورده كانى ئيوانى گيلانى غه ربى سەر به خانه قين بو - فه رمان په واي
 كورده ستان بو • هه ندى له ميژو نو سان به هه له ئەم « سليمان شا » يه يان لى
 بوو ، به « سليمان كورى په رچه مى ئه يواقى تور كمان » - كه يه كسى بووه
 له ده سو پيوه نده كانى زور نزيكى « ئەلموسته عصيم بيلاي خه ليفه ي

عه بیاسی» • به لام «سلیمان شای» ئه یوانی، له لایهن لورپه کانی خزم و خه زوری خۆیه وه کوژرا، و سلیمان شای ئه یواقی تورکمان به فرمانی هولاکو کوژراوه (٤٥) •

پاش ماوه یی «ئولجایتو خانی مغول» - که ناوی خۆی نابو «محمد خواجه نده» پایته ختی کوردستانی له «بههار» هوه کویزایه وه «سولطان ئاوی چه مچه مال» ی لای کرماشان •

موکریان، وهک هه ریمه کانی تری «کوردستان» له ده ورانی «مغول» و «تاتار» و «ئیلخانیان» دا ویران بو، هه ر وهک شارانی «دینه وه ر» و «حه له وان» و «شاره زور» له بنچینه ده رکران ••

کوردی کانی «موکریان» له سه رده می «قه ره قویونلو» و «ئاق قویونلو» دا که وتنه خۆیان و به شهرو هه را هه ریمه کانی موکریان له چنک تورکمانه کان ده رهیتنا • «سه ردار سه یف الدین خانی موکری» هه لگری ئالای ئازادی ئه وحه له (واتا پاومانی (پی پیتی) سه ده ی هه شته می کوچی) بو •

میر سه یف الدین خانی موکری :

ئه میر شه ره ف خانی بتلیسی له شه ره فنا مه دا نووسیویه: «سه ردارانی موکری به بنه چه که ئه چنه وه سه ر عیلی موکری، که له سه ره تادا نیشته چی

(٤٥) مونته خه ب التواریخ موعینی، نه طه نزی (٥٩) و تأریخ جیهانگوشای جو هینی (٤٥٩/٣ - ٤٦) وله گه ل ئه وه شدا که موعینی نه طه نزی و وتویه: «به درالدین مه سعود» سلیمان شای ئه یوانی کوشت، دیسانه وه زور له میژونووسان، ته نانه ت «شه ره ف خان» هه له یان کر دووه، ته نیا که سی - که له م دواییه دا - هه سته به م جیاوازی به کردووه محمد عه بد الوهاب قه زوینی به له به راویزی جهان گوشای جو هینی دا •

گۆشه و کناریکی شاره زور بوون. له م بنه ماله یه «میر سه یف الدین» ناوی هه بکه و نووه زور زرنه و ژیر و نازاو سیاسه مه دار بووه، له پوژانی هه ره دواپی ده سه لاتی پادشایای تورمان دا (مه به ست فه ره فوینلوو ئاق قویونلووه) کومه لیککی زوری له هۆزی بابان و هۆزانی تری کوردستان، له ده وری خۆی کۆلرده وه، «وله ده رفه تیکا ناوچه ی «ده په یاس»^(٤٦)ی له چنی تیره ی «چابلو»^(٤٧)ی تورمان» «ده ره ینا، وه ره یمه لانی «دول باریک» و «ئه ختاجی» و «ئیلته مور» و «سه لدوز» یشی، «خسته سه رو به م جوړه دوژمنی له وولات ده ره یناو خاکی نیشتمانی پاراست» «جا ئه و خه لقه زۆره ی له له ده ورو به ری ئه و کۆبوونه وه، به ناز ناوی «موکری» ناسران،» «ئه م سه ردار سه یف الدینه، پاش ئه وه ی ماوه ییکی زۆر وولاته که ی پیاوانه» «به ریوه برد، کۆچی دوا ی کرد و دو کوری لی به جی ما^(٤٨) - که ناویان «صارم» «وبابا عه مر بو»^(٤٩).

(٤٦) دائیره ت المه عاریفی غولام حوسه یینی موصاحب له زمانی به طله میوسه وه نووسیویه : «داریوسا» ناوی به کچی له شاره کانی «مادبوو» به لام له کتیبه میژویی یه کانی ئیسلامی دا له م باره وه هه یچ نه نووسراوه، و «ئیبین الفوطی» ته ینا که سیکه له کتیبی «مجمع الاداب فی معجم الالقاب» دا - ناوی ئه م جی یه ی هه یناوه و ئه ئی : «عده رس الدین داقوقی» ئاسنگه ری بووه له «له ج» نزیککی «ده ره یاز»ی «مه راغه»، که چاکترین چه قه نه ی لی داوه و راست ئه وه یه که «له ج» و «ده ره یاز» دوو جین ، له ده وری مه هابادی ئیسته .

(٤٧) له کتیبی «دیار به کریه» ی ئه بو به کری تارانیدا، که میژووی تورکمانه کانی قه ره قویونلوو ئاق قویونلووه، هه روا له «ئه حسه ن الته واریخی حه سه ن روملو» دا وله «عالم ئارای عه بیاسی» شا ته ینا ناوی تیره ی «جاگیرلو» هه یه، و دوور نی یه «جابقلو» هه له بی، و راست «جاگیرلو» بی .

(٤٨) له مه و دووا باسی ئه مه ده که یین که کورو براو خزمانی «صارم» له لایه ن سپای شاه ئیسماعیله وه کوژ راون ، به مه دا ده رته که وی - کوری تریشی هه بووه .

(٤٩) شه رف نامه فارسی یه که ی چاپی میصر (٣٧٢/١، ٣٧٣) و عه ره بی یه که ی وه رگی رراوی خۆم (٣٩٨/١) . به لام ئه وه ی سه ییره له «میژوی هۆزی

←

جا له قسه کانی ئەمیر شەریف خان واماڤ بۆ دەرنه کهوی که شورشی
«ئەمیر سەیف الدین خان» دژی دەولەتە تورکمانەکان، له پامانی صدەدی
تۆپەمی کوچی یا (پازدەیهمی زاینی یا) روی داوه .

میر صارم کوری سەیف الدین خان موگری :

«حەسەن خانی روملو» نووسیویە : «سالی ۹۱۲ کۆچی (واتا
۱۵۰۶ز)» «خاقانی ئەسکەندەر شان «شاه ئیسماعیلی صفهوی» به
له شکره وه له شاری خۆی بهزی و خپوهتی هه لداو سەردارانی ناردە
سەر «صارمی» «کورد»، هەر که له شکری پیروۆزو سەرکه وتو گه یشته
سنوری وولاتی ئەو کۆمه له گومرپایه ، کورده کان په نایان برده چیا
به رزه سەر له عاسمانه کان وغازی یان که وتنه تالانی وولاته که یان و
خه لقیکی زۆر له و کۆمه له بی دین و ئیمانانه له دەمی شمشیره وه
دەر هیتران . له م کاته دا هه و آل گه یشت که « صارم » ئاماده ی شه رکردن
بووه . خۆی گه یاندۆته داوینی چیا ، جاسپای پیروۆز هه لی کوتایه سەر
ئەو کابرا خو پیری به بی کاره یه و کوردان که وتنه شه ره وه وه ملیان ناو
شه ریکی سه خت روی دا، له هه ردو لا خه لقیکی زۆر له خاک و خوینا
گه و ژانه وه وه له سەردارانی ناودار : «عەبدی به گی شاملو» و « صارو
عەلی موهر داری ته که اللوی» له ناوا کوژران و به یرام به گی

فیض اللاه به گی» دا ئەم «سەیف الدین خان» به کوری «باباعەمر» ی کوری
«فهقی ئەحمەدی - د اریشمانه» دراوه ته قه له م ، ونووسه رانی کتبه که ، و
هه روا وه رگیره که شی سرنجی ئەوه یان نه داوه که «سەیف الدین له پیاو
مانی صدەدی تۆپەمی کوچی و سەرته ای صدەدی ده یه م دا ژیاوه ، و دژی
تورکمانه کان هه ستاوه ، به لام «فهقی ئەحمەد» که باپیره گه وره ی
چواره مین بنه ماله ی بابانه له به رایای صدەدی یازده یه می کۆچی دا
ژیاوه و ، به لای که مه وه سنج صد سالیکیان به ینه ، وه ک روونی
ده که ینه وه .

قەرمانلو» و «خهلفا»^(۵۱) به گ» یش به ره و سپای هومايون»
«که پانه وه»^(۵۲) .

میرخواندو ئەسکه ندهر به گی موئشی وقاضی غه فاری ئەمه شیان
خستۆته سهر :

«لهم شه پهدا کورپه که ی صارم و براکه ی و کۆمه لئ له سهر دارانی
هیزی «موکری دهس لیر بوون و به پیسترین سیاسه نوزرا»^(۵۳) .
وه کو بینیمان، ئەو پهری هه لدان وستایشیان بۆ خۆیان به کار
هیناوه، که چئ پیسترین جوینی ناشرینیان به صارم و کورده لان داوه و ،
شکان و هه لاتن و قووچاندنی خۆیان به سهر که وتن داوه ته قه له م، دیل گرتن و
کوشتیان به نازایی داناوه . .

بابێ نه سهر نووسه ریکی بئ ناو، که قسه کانیشی هیچی به سهر هیچه
وه نی یه، به لام دهر باره ی ئەم شه پره چهند لاپه ره ی پر له هه له ی نووسیوه، و
ئه لئ : «هه رکه « شاه ئیسماعیلی صفهوی » روی کرده « یه زد » بۆ
سهر کوت کردنی « محهمه د که ره هی » لهم حه له دا « صارم خان یادشای
کوردستان » (چه کاری)^(۵۴) هه لی بۆ هه ل که وت به عیلا و خیله کانی
کوردستانه وه ته پلئ سهر چلئ و یاغیته ی کوتاوه، به چل هه زار که سه وه
هه لئ کوتایه سهر « سولطان ئیبراهیم » ی برای « شاه ئیسماعیل » و به
نیازی گرتنی « ته ورئز » که وته ری، هه ر که گه یشته تیره ی « اروملو »

(۵۱) مه به ست « خادم به گ » خه لیه ت الخوله فایه .

(۵۲) ئەحسه ن الته واریخ لاپه ره (۹۰) .

(۵۳) ره وضه ت الصه فا ، که دانه ره که ی سالی ۹۱۲ کۆچی -، پاش ئەم شه پره

مردووه و، ره ضاقولئ خانی هیدا یه ت ، به رگه کانی تری نووسیوه

(۱۹/۸)، عاله م ئارای عه بباسی (۳۱/۱) و ته ریح جیهان ئارا (۲۷۰) .

(۵۴) چه کاری هه له یه، راست «موکری» یه .

(روملو) - و له و حه هدا «قهرانونه سولطان» به حوی و سئ صد له سه وه
 فرما پر مری قه لای «اروملو» بو - له پال قه لای «اروملو» دا له ستر
 به زی ترد . . «شاه تیسما عیل» له م لاتانه دا «صارو حوسهین شاملو» ی
 له لهی «شازاده پیراهیم» ی برای حوی به سئ هزاره سه ره نار - بو
 «ئه صفه هان» که به ره و «تهوریز» بکه ونه ری، بو ئه وهی که له ژیر فرمانی
 شازاده دا بن . «له له حوسهین» به عار حوی نه یانده «تهوریز» و باسی
 «صارم» ی له «شازاده پیراهیم» پرسی ، له وه لاما فرمویان: «مانکیکی
 تهواوه له پال قه لای «اروملو» دا له گه ل «قهرانونه سولطان» له شهر
 دایه ، «قهرانونه» له دی ته نلی پی هه لچه تراوه داوای له «صارم» ترد
 ری ی بدات له قه لاکه دهر بچی ورو بکاته «تهوریز» ، «صارم» ری ی
 داوه، به لام که به مال و کس و کاره وه له قه لاکه هاتوته دهره وه، کورده کانی
 په تیره وی «صارم» هه مویان کوشتون، وسهرو مالیان تالان کردوون . .
 ئنجا که «صارم» بووه به خیوی قه لای «اروملو» به له شکره وه روی
 کردوته «تهوریز» . ئنجا «شازاده پیراهیم» به «صارو سولطان» ی له لهی
 ووت: من وا به باش ئه زانم که بچین به پیری «صارم خان» هوه ئه گه ر پیریاری
 دا رو بکاته «تهوریز»، بو تالان کردنی . «صارو خان» ووتی : «من سئ
 هزار که سم هیناوه، ئیوهش چوار هزار که ستان هه یه، و سئ هزار
 که سیش له خه لکی «تهوریز» کو ئه کهینه وه وری به «صارم خان»
 ئه گوین . و به م پی یه له «تهوریز» هاتنه دهره وه و روویان کرده «خوی»
 وله وی به یه کا ته قان . «سارو سولطانی کوری صارم خان» هاته مهیدان و
 نه راندی و داوای کوری مهیدانی کرد، «شازاده» بریاری دا خوی بچیتته
 مهیدانی یه وه، به لام «سارو سولطان موهرداری له لهی» ری ی نه دا و خوی

(۵۵) مه به سستی له قه لای «اروملو» «اورمی یه» یه ولای وه ها بووه که ناوی
 شاری «ئورمی یه» له ناوی تییره ی «اورملو» وه وه هاتووه، به لام هه له ی
 کردووه ناوی «ئورمی یه» زور کوئه . .

چوو مهیدان و به دهستی «سارو سولطانی کوری صارم خان» کوژرا، که
 ئەو دابهزی سەری بیری و بیابەد بیاری بو باولی، «شازاده» به سواری
 ئەسپ هەلی کوتایه سەری و لوشتی و سەری پری (؟!) و کاتی که ئەیه ویست
 به که لله سەری «سارو صارم» و که لله سەرە کهی «لله» که یه و،
 بگه پیتە و، «صارم خان» له تاو کوژرانی کورە کهی خۆی هاته مهیدان و
 شازادهی ناسی و پچی ووت: «ره بی ئاگر بهرده مه جەرگی شای برات،
 هه وه ک تو ئاگرن بهردایه جەرگی من و کورە که مت کوشت!!» شازاده
 ئاو زهنگی له ئەسپی داو هەردو بهرم هاته توێزه یه کترو به دار ئەسپی
 به کتریان داپلۆسی، و «صارم» به سێ یه مین تیر ئەسپه کهی شازادهی له
 ژیریا توپاندو بی و ولاغی هیشته و، به لام «شازاده» راپه ری و «شمشیری
 حهیده ری ذوالفقار بنه چه» ی له کالان دهرهینا، «صارم» ش خه ریک
 بو تیریکی تری بخاته که وان و پکی پیا بهین، شازاده خۆی دابه زوه ی یاو
 له تیر خۆی لادا، و به توندی راپه ری هه لمه تی دایه ئەسپه کهی «صارم» و به
 شمشیر ملی په راند، و هەردو لایان سواری سه ره و ئەسپی تری بوون و
 به شمشیر تیک ئالان. ئەو کونه گاوره یه زیدی به (۵۶) شمشیریکی مالی
 به سوپه ره کهی «شازاده» دا و کردی به دوو کهرته و، سنگیشی بریندار
 کرد و به زینی ئەسپه کهی دادری و ئەسپه کهی بریندار کرد، که به تاو
 تیه ری له م لاوه له شکری قزلباش رژانه مهیدانی شه ر کردیان به
 غولغوله ی روم و تاخۆر ئاوا بوون له شه را بوون و قزلباش مه ردایه تی ی
 خۆیان نواندو شازاده یان هه لگرت و به ره و «ته ورینز» گه رانه و. .
 «صارم» که و ته بۆله بۆل و تانوت دان له کورده کان ووتی: «ئهی
 نامه ردگه ل! قزلباشه کان چواریه کی ئیوه نه بوون سێ هه زار که سبان له
 ئیوه کوشت و نه تانتوانی کاری یکن تۆله ی کورە که م وه رگرن!

(۵۶) شیعهی سه رده می صه فه وی به خۆیان دهوت حوسهینی و به
 موسولمانه کانی تریان نه ووت: یه زیدی . .

کوردده کان ووتیان: «بابه قزلباش بنیادهم یین ، «جانه وهرن ، گیانیان له پۆلا
دارپژراوه، مه گهر تو خۆت نه ته هدی « چۆن خۆیان ئه دا به ده می
ششیرا!؟» •

له ولایه «شاه ئیسماعیل» «ساروخان موهردار» ی ناردبو ،
گه ییشتبووه «قهزوین» و «عهبدی خان شاملو» شی له قهزوینهوه به چوار
ههزار کهسی ترهوه ناردبو •• هۆی ئهم دهر بهست هاتنهش ئه وه بو
«ئه میر موزه فهر» ی پادشای «رهشت» ییستبوی که «صارم خانی
یهزیدی» - که له کوردده کانی چه کاری (موکری) یه - یاغی بووه ،
و «موحه مه د که ره هی» ش له «یهزد» و «ئه بهرقو» یاخی بووه ،وله م
جهانه شا چوار ههزار کهس له تورکمانه کان له شهر له گه ل «ئه لوه ند شاه» دا
هه لاتبون و په نایان برد بووه «گیلان» و خۆیان دابووه پال «ئه میر موزه فهر»
و، ئه میر موزه فهر یان هه ل خرانده بو ، که ئیمه بوچ «قهزوین» داگیر نه که یین؟
«ئه میره موزه فهر» ی بی هوش !! ووتبوی : «باوکم سالیکی ره بهق شاه
ئیسماعیلی له «رهشت» په ناهدا و خۆی و صوفی یه کانی به خیو لرد، من چۆن
له م ئاشنایی و دوستانه تی یه واز بیتم (وه ها نووسراوه) !! به لام شاه ئیسماعیل
سپاییکی ناردده سه ر «رهشت» و «عهبدی خان» یشی ناردبو «ته وریز»
ههر که «عهبدی خان شاملو» گه ییشته «ته وریز» و یینی که شازاده
چوو به پیری «صارم خان» هوه ، ئه ویش پاش چوونه ناو «ته وریز» به
داوی شازاده داچو گه ییشته «صوفی یه کان» و یینی که شازاده برنده ره و
ههزارو پینجصد کهس له سه ربازه کانی کوژراوه ، شازاده ی گپرایه
دوو اووه ، و ههر له وئ له شکر بهزی کرد • رۆژی دووهم «صارم خان»
دهر کهوت و هاته وه به ره و مهیدانی شهر، و هه ردولا به رامبه ر به یه گ
وه ستان ، و «ئه رده وان به گی کوری صارم خان» داوای ماوای له باوکی
کرد و هاته مهیدان و داخوازی مه ردی مهیدان بو «عهبدی به گ»

شازاده‌ی برینداری له ژیر ئالا که‌دا به‌جی هیشت و خۆی ئاو زه‌نگی دا له
 ئەسپر چۆره میدانی و پاسبان و پاسبان و پاسبان « پاسبانان
 به ب » ییری ربه « سببی حان » و دای له ناولی و له ئەسپه‌له
 به‌ری دایه حواره‌وه ، « دورمیش حان » ی پوری هه‌ناسه‌ییلی ساردی
 هه‌ریشاو یه‌هه‌ی خۆی دادری و هاته مه‌یدان ، و له کاتی‌کا که « ئه‌رده‌وان »
 پیاده بوو له‌یه‌ویست سه‌ری « عه‌بدی‌خان » بپری و بیه‌ستیه‌ ته‌رکی‌وییا
 بۆ باوکی ، قی‌راندی : ئەه‌ی ده‌ست شوم ! ئە‌گه‌ر تۆ پیاوی ، له‌گه‌ل جوانان
 شه‌ر به‌ ، شه‌ر له‌ نه‌ل پیریکی چه‌وتا سالی‌یا ، و به‌ تیر لی‌دانی پیاوه‌تی
 نی‌یه !! » ، « ئه‌رده‌وان » ووتی : « ئە‌و کابرایه باوکی تۆ بو؟ » ووتی
 به‌لی ! « و ئە‌یه‌ویست قسه‌ی خراپ بکا ، « دورمیش حان نه‌راندی های
 نامه‌رد ! پراوه‌سته بۆت هاتم ! » « ئه‌رده‌وان » تیریکی خسته که‌وان و تی‌ی
 گرت • « دورمیش حان » له سه‌رده‌م خۆی دابه‌زه‌وی یا ، تیره‌که سه‌ری
 کرد و نه‌ یگرت و ، راسته‌پا هه‌ستایه‌وه و سپای قزلباش ئافه‌رینیان لی‌کرد، و
 ئنجا به‌ تاو خۆی گه‌یانده « ئه‌رده‌وان » و شمشیریکی بۆی پراوه‌شانده
 سوپه‌ره‌که‌ی کرد به‌ دوو که‌رته‌وه تا به‌ری ناوکیشی هه‌لتیشانده ••
 « صارم حان » ووتی : لی‌ی گه‌رین (وای نوسراوه‌وه هه‌له‌یه) و کورده‌کان
 بۆی ده‌ریه‌رین و سپای « شاملو » ش که‌ دو هه‌زار که‌س بوون ، بۆ
 کۆمه‌کو نارمه‌تی ، « دورمیش حان » به‌ تاو هه‌لیان کوتایه‌ ناو مه‌یدان و
 هه‌ردو له‌شکر دایان به‌ یه‌کا ••

« شاه ئیسماعیل » ، کاتی که له شالاه‌که‌ی بۆ سه‌ر « یه‌زد »
 گه‌رایه‌وه و گه‌یشته « ته‌وریز » و ، دی قزلباش به‌ ته‌نگ هاتوون و
 « دورمیش حان » و « به‌یرام حان » (یا مه‌ته‌شا حان) بریندارن، و له
 تاو به‌غیره‌تی خۆیان هاتوونه‌ جو‌ش و له تانووتی راگردن ئە‌ترسن ، ئا له‌م
 کاته‌دا له‌ی ده‌شتی « ته‌وریز » هوه ئالای سپی ئە‌ژده هائاسا ده‌رکه‌وت، و
 گۆره‌ی ناله‌و نه‌عه‌ته‌ی ئە‌و پادشا گه‌وره‌یه ده‌نگی دایه‌وه، و گیانی دووباره

که و تهوه له شی که نجانی قزلباش، و هه رکه « شاه ئیسماعیل » خۆی
 که بیشته مهیدانی شهر، ههلمهتی کوردانی « یهزیدی » دا ۰۰ « صارم خان »
 که له دورهوه سرنجی دهس و مهقامی شهرهنگیزانهی ئه و جیهان
 گیرهیی دا ۰۰ له ترسان ههلات و هه ر وهک بای رهشه بای سه پر سه پر بۆی
 ده رچو، به لām له گه ل ئه و پادشایه دا ته قین به یه کا « شاه ئیسماعیل » به و
 په ری رق و کینه وه شمشیری له کالان هه لکیشا و شیریکیی دا له که مەری
 « صارم » و کردی به دو پارچه وه و په وانهی جهه نه می کرد (۵۷) و له شکر
 کوردان شکاو « موصطه فا خان مهمودی » ش (۵۸) مهیدانی به جی هیشت و
 هه لات، وشه ش سهرداری تریش به ره و هه ریمه کانی خۆیان رایان کرده وه و
 « شاه ئیسماعیل » یس برا که ی خۆی دۆزی به وه و « دورمیش خان » یسی گرت
 باوه ش و پیی ووت: « مهردایه تی هه ر له خۆت هاتووه ! » و به ووتهی
 « کوری خۆم » سه ر فرازی کرد، و به م جو ره به پیروزیی و سه ر که و تنه وه
 جی و نه وه ناو ته وریزی پایته خته وه » (۵۹) .

دانهرانی « نه حسه ن الته واریخ » و « شه ره فنا مه » و « ته، ریخ جیهان ئارا »
 دیاردی یان بۆ ئه مه نه کردوو، که پایته ختی فه رمانه ره وایی « صارم خانی
 موکری » کوئی بووه ! به لām له « عالم ئارای عه بیاسی » و « عالم ئارای

(۵۷) ئه مه، درۆ و ده له سه ی پی ریژنانه یه « صارم » پاش چه نه شه ری خۆی
 دایه پال عو ثمانی وله وه دو واش هه ر ما بو تا سالی ۹۲۶ کۆچی
 (۱۵۱۹/۱ که سولطان سوله یمانی قانونی دوباره کردیه وه به فه رمان
 په وای موکریان،

(۵۸) موصطه فا خان مهمودی یه کیکه له سه ردارانی « بهزیدی » ی سه رده می
 شاه عه بیاس و نزیکه ی سه ت سالی دو وای ئه م قه و مایه ژیا وه و دیسان
 ئه مه ش هه له یه .

(۵۹) ئه م با سه له « عالم ئارای سه فه وی » یا هاتووه (لا په ره کانی ۱۰۳-۱۰۸)
 که سالی ۲۵۳۵ شاهه نشاهی بنیادی فه ره نه نگی ئیران به تیکوشانی
 « یه داللاه شه که رچی » بلاوی کردۆته و .

صهفهوی» بۆمان دهرئه کهوئ که پایتهختی «صارم» «ئورمییه» بووهو «شاه ئیسماعیلی صهفهوی» پاش ئهوهی له سالی ۹۰۷ کۆچی به دواو، تاجی پادشاییتی لهسهر ناوه کهوتۆته ههولدان بۆدا گیرکردنی «وولاتی موکری» و ریشهو بنهچه که دهرهینانی ئهو کوردانهی له ئیوانیاندا چه ندین جار شهرو ههرا روی داوه، وهه مو جار شکست هه ر بهشی سپای «قزلباش» بووه، و ئه م جاری ئاخهرش لهشکری قزلباش یه تهواوی تهفروتووتا بوون، و فه رمانده گه وره کانیا ن کوژراون و پاکوره ی سپاکه یان قاته قاو قوچاندویاته و به ره و لای شا که یان گه راونه وه «(۶۰)» .

به لام «ئهمیر صارم» گه ر چی له م شه رانه دا، سه ر که وتبو ، هه ر گیز له خۆی بای نه بو بو، و له پاشه رۆژ کۆی ئه کرده وه ئه ترسا، له بهر ئه وه ئه ویش - وه کو سه رداره گانی تری وولاتی کورد - دوا ی یروپای «مه لائیدریسی بتلیسی» که وتبو، و خۆی دابووه پال ده ولته تی عو ثمانی .

ناکۆکی ی ئیوان «شاه ئیسماعیل» و گورده کان هۆی زۆر بو:

یه که م : ئه وه بو که «شیخ جونه يد» ی باپیری - «خه دیجه خانم» ی خوشکی سه ردار حه سه نه درێژی (اوزون حسن) پادشای «ناق قویونلو» ی خواستبو که دوژمنیکی توخی کوردبو، وولاتی کوردستانی داگیر کردبو، گه لی کوردی به زۆرو سته م چه وساند بووه وه . جا «جونه يد» له «خه دیجه خانم» «حه یدهر» ی بو بو، که دوژمنایه تی له گه ل کوردا به ره گه ز بۆ ما بووه وه .

دووهم : «حه یدهر» یش هه ر به و جوړه «مارتایامارت» ی کچی سه ردار حه سه نه درێژی خواستبو - که له دوا یی یا به ناوانی «عالم شاه»

(۶۰) ئه حسه ن الته واریخ (۹۰) و عالم ئارای عه بیاسی (۳۱/۱) وشه ره فنا مه فارسی یه که (۳۷۳/۱) .

عه له م شاه ، حه لیمه بیگی « ئه ناسرا - ، دایکی ئهم کچهش « کاترین دیسپینا خاتون » ی لچی « ئالوژان » ی ئیمپراتوری « طه رابزون بو ، له ئه وانیش له گه ل کورد دوژمن بوون ، و له م ژنه نیوه مه سیحی به « ئیسماعیل » له دایک بو بو (٦١) جا ئه مه نده رق و کین له « ئیسماعیل » دا سو بو بو وه وه .

سئیه م : « مه لیک خه لیل » ی سه رداری « حصن کیف » - که له بینه ماله ی « ئه بیوبی » بو له کاتیکا که « ئیسماعیل » و برادانی له لایهن سولطان به عقوبی ئاق قویونلی « خا ئویانه وه ته نگه تاو کرابوون و خوشکه که ی ویستبوی بچی بو حه ج - ئه و ، خوشکه که ی ماره کردبو ، شاه ئیسماعیل که ده سه لاتی په یدا کردبو ، داوای لی کردبو خوشکه که ی بیاته ته ورئز که پیتی ته لاق بده ، ئه و ، نه ییردبو (٦٢) .

چواره م : شاه ئیسماعیل ، له بینه ماله بیکی شیخیستی کورده واری بو ، « شیخ سه فی » ی باپیره گه و ره ی له کورده کانی « سه نجان » ی نزیک « ئه رده ویل » بو ، هه ندی به هه له به خلکی « سیجار » یان داو ته قه له م ، و له گه ل شیخ زاهیدی کوردی گه یلانی دا زاوا و خه زور بوون ، و هه مو بینه ماله کان « سونی » بوون (٦٣) . به لām « شاه ئیسماعیل » له بهر ئه و هۆیا نه ی ووترا ، هه م پشتی کردبو وه ره گه زه که ی خۆی ورچه ئایینی به که ی ، و هه م بو بو به تورکمان و په یره وی ی شیعه پیتی گرتبو وه ئه ستو . به لām نه ک شیعه پیتی به کی نه رم و نیای وه ک شیعه ی دوا زده ئیمامی ی عیراق . . به لکو شیعه پیتی به کی توندو تیژی قزلباشانه ، ئنجا بابی نه سه ر شه ری

(٦١) ئه حسه ن اته واریخ (٧٤٥ ، ٦١٩ ، ٤٠٨ ، ٣٩٩) .

(٦٢) شه ره فنا مه ی فارسی (٢٠٦ ، ٢٠٥ / ١) .

(٦٣) سه فوه ت الصه فوه ، ده س نو سه ، سه راپا ده رباره ی که رامانی

« شیخ سه فی » به ، وه له به سه ته کوردیه کانی شیخی تیابه ، (شیخ سه فی و

ته بارشی ئه حمه دی کیره وی) .

«چالديران» كه بهم جوړه پروی دا: پيرو باو، پری شیعه ییتی له بهشی ئاسیای
سومالی دا، له سهردهمی «سولطان بیهزید» دا (۱۸۱۶-۹۱۸هـ-۱۴۸۱
۱۵۱۲م) سهری هه لدا بو، شاه ئیسماعیلی صفهوی له سالانی ۹۰۶ک به
دواوه له وته په نجه تیوه ژهن، و پيرو باره پری شیعه ییتی له دهره وهی
ئیران دا پهره پیدان، دهوله تی عوثماني بو سهرکوت کردنی ئهم پيرو باو پره
نزیك (۴۰) هزار كه سی له م شیعه یانه گوشت، و له ۹۱۸ل (۱۴۸۱ز) دا كه
«سولطان سه لیم» له سهرته ختی سه لطنه ت دانیشست، چهند كاعه زيكی
پیر له هه ره شه و گوره شهی نارد بو «شاه ئیسماعیل» به لام «شاه ئیسماعیل»
له بهر ئه وهی له زور شه را سهر كه وتبو له خو بایی بوبوو له خو گورا بو،
گااته هی به هه ره شه كانی «سه لیم» هات (۶۴) . «سولطان سه لیم»، ئه بزانی كه
سهرانی كوردستان له گهل «شاه ئیسماعیل» ناكوكن، و «مه لایدیریسی
بتلیسی» تا قانه مه لای به ریژی كورده، كه هم لای «سولطان به عقوبی
ئاق قویونلو» وه زیری دهر بار بووه، هم «شاه ئیسماعیل» ویستویه بیکا
به شتیوانی خو ۶، به لام ئه ورجی توندو تیزانه ی ئه وی به «مه ذهب
ناحق» داوه ته قه له م، له بهر ئه مه دوستایه تی له گهل «مه لایدیریسی»
به ست و به هو ی ئه وه وه فه رماني ۱۶ سهر داریتی بو سهر و كه كورده كان
مؤر كردو، مه لاش ئه مه ی پی باشتو بووه له وهی كوردستان بكات به یهك
ده سه لات، چونكه زانیویه، سهر و كانی كورد، سهر بو خه لك
دائه چه مین، به لام كه سیان سهر بو یه كتر دانا چه مین و، له شه را
وولاته كه یان پی شیل ئه بی . ئنجا كه «سولطان سه لیم» لایه نی
كورده كانی دا بین كرد، هیزو ئازوقه و بنه و بارگه ی ته واوی كو كرده وه و به
سپاییكی (۴۰) هزار كه سی به وه پروی كرده «ته وریزی» ی پایته ختی ئیرانی

(۶۴) ئه ده بیات ئیران ئه دوارد براون (۴۸، ۴۹) بهشی چوارم وه ریگیرانی

فزلباش و، له دهشتی «چالديران»^(٦٥) دا له مانگی په جبهی ٩٣٠ لوجی (٣٢ ناستوسی ١٥١٢ ر.ا) د سوتنه شه پوهه، و به نه مه شدا نه «شاه ئيسماعيل» و سپای فزلباش به هم مو جهرک و زاته وه به رانکاری یان کرد «سولطان سولیم» له ١٦ ره جبه ٩٣٠ (٦ ته یلوی ١٥١٤) زال بوو شاری «تهوریز» ی داگیر کرد، و «شاه ئيسماعيل» به ره و «هم دان» هه لات، نه کهر کابراییکی «خدر» ناو نه سپه که ی خویی پی نه دابایه و رزگاری نه کردبایه له و شه په دا ده کوژرا، و نه کهر سپای په نیچهری (په نگی چهری) ی عوثماني سه رچلی و یاخیتی نه کردبایه و «سولطان سولیم» ناچاری گه پانه وه نه کردبایه، هه رکیز دهستی له و ولاتی ئیران هه لنده گرت. نه م سه رکه و - تنه بوو به هو ی رزگاری سپه دارانی کورد له زیندانی «شاه ئيسماعيل» و سولطان سولیمیش پاش سه رکه وتن، نامه ی پر موژده ی سه رکه وتی نووسی بو: سولطان سوله یمانی کوری، و سه رۆکانی کورد، و سولطان مورادی ئاق قویونلوی، و شاه پروسته می لورستان^(٦٦) که «سولطان سولیم» به ره و ئاسیای عوثماني گه رایه وه، «شاه ئيسماعيل» هاته وه «تهوریز» و که وته وه له شکر کیشی، به لام چه ندین نامه ی پوزشی بو «سولطان سولیم» ناردو بیچوکی و دلپاکی خوی نیشان دا، و داوای نه وه ی کرد: که دوست بمیننه وه، به لام «سولطان سولیم» بوخانی ئوزبه گی نووسی ماوی نه دات. پاش نه وه ی «سولطان سولیم» مردو سولطان سوله یمانی کوری جی، گرتنه وه، دیسانه وه هه راو هوریا ی سنورو دمس دریژی ی «شاه ئيسماعيل»،

(٦٥) چالديران: پی دهشتیکه ٧٥٠ کیلومه تر جی داگیر کردوه، نه که ویتته به شی باکوری لای خوژئاوای شاری خوی، ناذه ربایجانی ئیران، و ١٢٠ کیلومه تر له ژور تهوریزه وه، له م دهشته دا ٨٤ دی هیه، ناوچه می «سیاچه شمه» پیک نه هینن، ناوی چالدران له «چارده ران = چوار شیوه وه هاتوه» .

(٦٦) شه رفنامه ی فارسی (١-٤٤٩، ٤٥٢، ٥٣١-٥٣٣)، ره وضه ت الئه برار ٤٠٥-٤٠٠ و ته ریخ نه ره بیات نه دوارد براون (٧٢-٧٧) به شی چواره م .

«سولطان سولیمان» ی ناچار کرد شالاًوبکاتهوه سهر ئیران، و سالی ۹۲۶ کۆچی، که «سولطان سولهیمان» که یی یه کوردستانی ئیران، «صارم خان» ی دانایهوه به فرمانپه وای موکریان «صارم» زۆر پیاوانه وولاتی موکریانی گرتنه وه ژیر دهست بهلام مهرت ماوای نهدا، پاس خۆی سی کوری لی بهجی مابو: «قاسم، ئیبراهیم، حاجی عومهر» (۶۷). ئەم سی برایه پیکهوه وولاتی موکریانان بهرپهوه ئه برد، بهلام ههرسی کیان له تافی جوانی یا مردن (۶۸)، بی گومان هۆی ئەم مردنه سهرجهمی و ناکاوه، گهرچی له میژودا پاس نهکراوه ههر کوژران بووه له شهری دوژمنان.

بابا عهمری کوری ئەمیر سهیف الدین :

ئهوهنده ژیرو زهرهک و بلیمهت بووه، کوردپیان ووتوووه «بابا عهمری عهیار» بهلام له میژودا هیچی دهرباره نهووسراوه، جگه له وهی که له سهرهوه ووترا، که براو کورپهکانی صارم له شهرا کوژران، «بابا عهمر» کورپیکی هه بووه ناوی «رۆسته» بووه، دیاره ئه ویش ههر له شهرا کوژراوه، و سی کوری لی بهجی ماوه: «شیخ حهیدەر، میرنهظهەر، میرخدر» ئەم سی کورپه پاش مه رگی ناکامی کورپهکانی «صارم خان» وولاتی موکریانان له ئیو خۆیانا بهش کردوووه ناوچهی «دهره یاس»، «دولباریک»، و «سهلدوز» و «ئاختاچی» بهر «شیخ حهیدەر» که ووتوووه و ناوچهی «ئیلته مور» بهر «میرنهظهەر» و ناوچهی «مهحمه شای سهلدوز» یش بهر «میرخدر» «ئەم سی برایه پیکهوه چوونه لای شاه نلهه ماسپ» خۆیان له عوثماني جیا کردۆتهوه (۶۹).

(۶۷) له سهرهوه ووتمان عالم ئارای سهفهوی ناوی دو کوری تریشی بردوووه:

«سارو سولطان» و «ئهردهوان»، که له شهرا کوژراون .

(۶۸) شهرفنامهی فارسی (۱/ ۳۷۴، ۳۷۵)

(۶۹) شهرفنامهی فارسی (۱/ ۳۷۵) و مههاباد دیروزو ئیمروز

سالی ۹۴۸ کۆچی (۱۵۴۳ز) «سولطان حوسهینی عیمادیه» و «زینهل بهگی‌هاری» و سهردارانی برا دوست به فرمانی سولطان سولهیمانی قانونی له‌گه‌ل ئەم سنی برابره کهوتنه شه‌په‌وه و هر سنی برا له شه‌په‌را کوزران، «شیخ‌هیدەر» دوو کۆری هه‌بو «ئه‌میره» و «حوسهین»، و «میرنه‌ظهر» یش کۆریکی هه‌بو «به‌یرام» و «میرخدر» یش دو کۆری هه‌بو «ئولوغ» و «میرحسه‌ن» (۷۰) .

ئه‌میر به‌گی کۆری حاج عومه‌ری کۆری صارم :

پاش کوزرانی «شیخ‌هیدەر» و براکانی، خه‌لقی موکریان و سهردارانی تری کوردستان نامه‌یان بو دهرباری «سولطان سولهیمان خانی قانونی» نووسی و داویان کرد : فه‌رمانه‌وه‌ی موکریان بدریت به «ئه‌میر به‌گ» جافه‌رمانی میره‌تی بو موکرا و نزیکه‌ی سی سال کاروباری فه‌رمانی موکریانی گرته ده‌ست . ناوچه‌ی وولاته‌که‌ی «ده‌ره‌یاس» بو . سالی مردنی گه‌رچی به‌روونی نه‌زانراوه، به‌لام له‌قه‌وماوه و پروداوه‌کان وادیاره سالی ۹۷۸ کۆچی به‌مه‌رگی خوایی مردووه، و کۆریکی لێ به‌جێ ماوه ناوی «مصطفا» بووه (۷۱) .

ئه‌میره به‌گی کۆری شیخ‌هیدەر کۆری پوستهم :

پاش مردنی مامی (۷۲) له لایه‌ن دهرباری «شاه‌طه‌ماسپ» هوه فه‌رمانه‌وه‌ی موکریانی بو مور کرا، سهر به‌خۆ و ئازادانه سه‌رپه‌رستی وولاتی گرته ده‌ست . که شاه‌طه‌ماسپ سالی ۹۸۴ کۆچی کردو

(۷۰) شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی (۳۷۵/۱)

(۷۱) شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی (۳۷۵/۱ ، ۳۷۶) .

(۷۲) وشه‌ی «مام» ده‌بێ هه‌له‌بێ، مه‌به‌ستی «صارم» ی مامی باوکی بێ، یا «ئه‌میره به‌گی کۆری حاجی عومه‌ر» بێ که ئامۆزایه‌تی .

«ئیسماعیلی کوری» له جی دانیشت و بوبه «شاه ئیسماعیلی دووه م»
 «ئهمیره بهگ» چوه باره گای بو پیرۆزبایی و فرمانی میرایه تی یه که
 دوباره مؤر کرایه وه. که «شاه ئیسماعیل» پاشیهک سال (۹۸۵ک ۱۵۷۸زا)
 مردو «محهمد خوابه نده» چوه سهر تهختی شاهیتی، سهرانی کوردستان
 به تنگ هاتن، سالی ۹۹۱ کوچی (۱۵۸۳زا) «ئهمیره بهگ» و سهرانی
 گورهی کوردستانی ئه رده لانو لورستان به دهست جهمی خویان دایه پال
 عثمانی و به هوی میری میرانی وان «محهمد پاشا» وه فرمانبهری خویان
 بو «سولطان مورادخانی عثمانی» (سییه م) دهرخت سولطان فرمانی دا
 وولاتی «بابان» یش بخریته سهر «موکریان»، و له گه ل ویلایه تی «موصل»،
 هه مو بخریته ژیر فرمان و دهسه لاتی «ئهمیره بهگ»، به و مه رجهی که
 «هه ولیر» وه ندی ناوچه ی «مهرآغه- ته ورین» له ژیر دهستی کوره کانی دا

• بی

«ئهمیره بهگ» له ناوه ندی چله ی زستانا له (ئورمییه) وه شالای
 پرده سهر «مهرآغه»- که له ژیر دهستی «بهگتاش قولی ئیستاجلو» دا بو،
 هه ریمه که بهر تالان و برۆ کهوت و ره وه ی مایین و ته سپی تایه به تی
 «شاه طه هماسپ» یش - که له سهرده می خویه وه تا ئهم سهرده مه هه ر له
 دهستی «قهراجیق» دا به خپو ئه کران- هه مو رامال کرا، و به ره و «وان» به
 تالان برا» (۷۳) •

«ئهسکه ندهر بهگ» به م جوړه باسه که ئه گیرته وه: «له سالانی»
 «۹۸۶-۹۸۷ کوچی یا (۱۵۸۷-۱۵۸۸زا) تیره ییکی تر، که ساله های سال
 به نان و نه مگی بنه ماله ی شای پیگه بیون و، له دهره وه ی «سه لدوز» و
 «مه یان دواو» و «مهرآغه» دا نیشته جی بوون، دهسیان دایه سپله یی و
 نه مگ نه ناسی، «ئهمیره بهگی» سهرداریان ناوی خوی نا «ئهمیرخان» و»

(۷۳) شه ره فننامه ی فارسی (۱/۳۷۶)

« هه‌لی کوتایه سهر سنوری «مهرآغه» وه‌ره‌وه‌ی مایین و ته‌سیی تایه‌به‌تی‌ی»
 «شاه‌طه‌ماسپی رامالی - که ده هزار سهری ته‌سپ و مایین بو»، «وله
 پاوه‌نی «قه‌راجیق» دا ده‌له‌وه‌پرا - وه‌ه‌موی ، - به - تالان برد (۷۴)» .

«ئه‌سکه‌نده‌ر له باسی قه‌لاچوو کوشتاری جه‌ماوه‌ری ی «موکریان»
 -یشا باسی ئه‌م شالاوه دوباره ده‌کاته‌وه‌و ئه‌لی : « عی‌لی موکری که‌له
 ده‌ور و به‌ری «گاو‌دول» و «مهرآغه» و «سه‌لدوز» و «مه‌یان دواو»
 نیشته‌جی بوون، له سهرده‌می «شاه‌طه‌ماسپ» دا سهرداریتی‌یان سپ‌ردرا
 به‌ کابراییکی «ئه‌میر به‌گ» ناو . پاشان که «سولطان محمه‌د خوابه‌نده»
 هاته سهر ته‌خت، ئه‌م ئه‌میره به‌گه که ساله‌های سال به‌ ناز و نه‌مه‌گی
 ده‌ولت گه‌وره بوو بو ، ریی سیله‌یی و بی نه‌مه‌گی گرته به‌ر، ویانگی بوو، و
 که‌وته دوا‌ی رومی به‌کان و سه‌رچلی ده‌ست‌پیی کردو ده‌ستی دایه کوشتن و قه -
 لاچوکردنی عی‌ل و خی‌لی ده‌ور و به‌ری «سه‌لدوز» و «مه‌یان دواو»
 و «مهرآغه» (۷۵) تاد .

«ئه‌میر شهره‌ف‌خان» یش ده‌باره‌ی به «پاشا» بوونی «ئه‌میره به‌گ»
 نووسیه‌یه: «که محمه‌د پاشای میری میران له شهری «مهرآغه» دا به
 پیروزی و سه‌رکه‌وتویی به‌ره و خاکی عوثمانی گه‌رایه‌وه، کوره‌که‌ی
 «ئه‌میره به‌گ» ی له‌گه‌ل خوی برد بو خزمه‌تی «فه‌ره‌اد پاشا» ی وه‌زیر له
 «ئه‌رزروم»، و له‌وی دلپاکی و دلسوزی ئه‌میره به‌گی بو پاشا
 پروون‌کرده‌وه، «فه‌ره‌اد پاشا» پایه‌ی «به‌گ‌له‌ر به‌گیسی» ی دایین، و
 سهرداریتی «مهرآغه» شی بو مؤر‌کرد، به‌و مه‌رجه‌ی خوی ویلایه‌تی
 «مهرآغه» له‌چنگی توکه‌رانی «قزلباش» رزگار بکات، و به‌م جو‌ره ئه‌میره
 به‌گ له ده‌فترو تو‌مارا ناوی گو‌ردرا به «ئه‌میره پاشا» (۷۶) .

(۷۴) عالم نارای عه‌ببسی (۱/۲۳۲ ، ۲۳۳)

(۷۵) عالم نارای عه‌ببسی (۲/۸۱۲)

(۷۶) شه‌ره‌ف‌نامه‌ی فارسی (۱/۳۷۷ ، ۳۷۸)

حسه‌ن کوری خدر کوری پوسته‌م کوری بابا عهر کوری سه‌یف‌الدین :

له‌م سه‌رده‌مه‌دا که «ئه‌میره به‌گ» نازناوی «پاشا» یتتی
وه‌رگرتبوو بوبو به «ئه‌میره پاشا» ناوچه‌ی «ده‌ره‌یاس» به‌ده‌ست
«حسه‌ن کوری خدر» هوه، بوکه پیش «ئه‌میره» خوی گه‌یاندبووه ئاستانه‌ی
سولطانی عوثمانی و فهرمانی میرایه‌تی بو مؤر کرابو، که «ئه‌میره پاشا»
ویستی ولاته‌که بگریته ژیر ده‌ست، «حسه‌ن به‌گ» سه‌ری بو شوؤر
نه‌کرد، و خوی له‌قه‌لاکه‌یا قایم‌کرد، به‌لام «ئه‌میره پاشا» لی‌ی نه‌گ‌پراو
له‌قه‌لاکه‌دا گه‌مارؤی‌دا، و پاش شهر و کو شتاریکی دوور و دریز له‌قه‌لاکه
ده‌ری هیناو گوشتی (۷۷).

ئولوغ به‌گ کوری میر خدر کوری پوسته‌م :

ههر که «حسه‌ن» کوژرا، و ئولوغ به‌گی برای چاوی به‌لاشه‌ی برای
کوژراوی کهوت، به‌په‌له روی‌کرده «ئه‌رزروم» بو سکالا له‌ده‌ست
«ئه‌میره پاشا» به‌لام ماوه‌ییکی زور چاوه‌ری‌ی ئه‌وه‌ی کرد وه‌زیر بیینی
به‌کام نه‌گه‌یشت هیوا براوانه گه‌رایه‌وه‌و روی‌کرده «قه‌زوین» و چووه
باره‌گای «سولطان محمه‌د خواجه‌نده» ی شای ئیران له‌وی فهران درا
کاریکی بدریتی و له‌رسته‌ی یاوه‌رانا ناوی تومار بگری، و ناوچه‌ی
«دی خواره‌گان» ی لای «ته‌وریز» یشی بو مایه‌ی ژیان بخریته ژیر دم
- ست (۸۷).

(۷۷) شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی (۱/۳۷۸)

(۷۸) شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی (۱/۳۷۸)

حوسهین کوری شیخ حهیدر کوری پوستهم :

ئهم کوره برای « ئهمیره پاشا » بو ، بهلام شوقارو سیخوره کانی « ئهمیره » لئی کهوتنه دوو زمانی و نووسین و، ههوالیان دابه « ئهمیره پاشا » که خهریکی دهس تیکه ل کردنه له گه ل دوژمن و، ئهیهوی یاخی بیت و پهناه بیاته بهر دهوله تی « صهفهوی » . « ئهمیره پاشا » که ئهم ههوالهی بیست ، ناردی کوشتی و کومه لهی هاو دهستان و دوژمنانی تریشی تارومار کرد، و ماوه بیکی دوورو دریز له « مهراغه » وه تا « موصل » و له خورئاوای کوردستانه وه تا شاره زوری له ژیر فرمانا بو (۷۹) .

سالی ۹۹۳ کوچی (۱۵۸۴زا) عثمان پاشای سهرهک وهزیری عثمانی فرمانده کانی سپای عثمانی له گه ل خوی هه لگرت و هه لی کوتایه سهر « تهوریز » ، سهربازانو کورانی عیل و عه شیره تان « تهوریز » یان تالان کرد، و چل روژی ره بهق هه مو جوړه کاره ساتیکیان به سهر خه لقی شارهینا . بهلام له پر « حه مزه میرزای کوری سولطان محهمد خوا به نده یان لئی پرایه ری، و له ۱۲ ذی القه عیده ی ۹۹۴ کوچی یا (۲۵ نوکتوبر ۱۵۸۵زا) سپای « سه نان پاشا جه غاله زاده » ی شکاندو خه لقی زوری لئی بدیل گرت، ئنجا له گه ل ئهو سپایه کهوته شه ره وه که « سهرهک وهزیر » خوی فرمانده ی بو، ئه ویشی ره تاند، وله چل شه ری تریشا که یهک له دوی یهک روویان دا، به سهر سپای عثمان دا زال بو، و « جه عفر پاشا » شی له ناو شاری « تهوریز » دا گه مارو دا، بهلام « فهرهاد پاشا » به سپاییکی تره

(۷۹) شه ره فنا مه (۱ / ۳۷۸) .

وہ گہ بیشتہ فریای و لہ گہ مارؤ رزگاری کردہ . «شاه سولطان محمہد» و «ہمزہ میرزای کوری» ناچار بوون لہ شکرہ کہی خویان بہرہ و «نہردہ ویل» و «قہرہ طاغ» کیشایہ دوواوہ، و سہرئہ نجام «ہمزہ میرزا» لہم شہرہدا کورژاہ ئنجا «جہعفر پاشا» داوای لہ «نہمیرہ پاشای موکریان» کردسہری بؤ شوپ بکاو بیج بہ فرمانبہری، بہلام «نہمیرہ پاشا» کہ ناز ناوی «میری میدان»ی ہہ بو، خوی لہ «جہعفر پاشا» بہ زلترو یا بہ بہرتر دہزانی و گوئی نہئہ ذایی . «جہعفر پاشا» گوزارشیکی (درؤ نامہ بیکی) بؤ سولطان نووسی و «نہمیرہ پاشا»ی بہ یاخیتی و سہرکیشی و سہرچلی تاوانبار کرد، و بہم جوڑہ ہہریمہ کانی «بابان» و «ہہولیر» و «موصل»ی لی سینرایہوہ، و «مہراغہ»شی لہدس دہرکراو خویہ سہر «تہوریز» و بہ مووچہی دہرہ بہ گانہ درابہیہ کیکی تری، تہنیا ہہریمی «صاروگورگان» و «موکری» ہیلرایہوہ بہ دست «نہمیرہ پاشا» و «شیخ حہیدہر»ی کوری یہوہ (۸۰) .

نہم «نہمیرہ پاشا» یہ، بہ قسہی «شہرہفخان» چوار کوری ہہ بووہ: «شیخ حہیدہر»، «حسین»، «بو داق بہگ» و «قاسم» نہمانہ ہہر چواریان لہ ژیانی باوکیانا بہ فرمانی «سولطان مورادخان»ی عوٹمانی کراون بہ «میرسہنجہق» . پاشان «بو داق بہگ» بہ مہرگی خوایی مردووہ و «حوسہین بہگ»یش بہو تاوانہی کہ «قاسم»ی برای تخوی گوشتووہ بہ فرمانی «شیخ حہیدہر» گوژراوہ تہوہ و تہنیا «شیخ حہیدہر» ماوہ تہوہ کہ لہ جعی باوکی بو تہ «میر» (۸۱) .

بہلام «نہسگہندہر بہگی تورگمان» وی نیشان دارہ کہ «نہمیرہ پاشا» شہس کوری ہہ بووہ، نہو چوارہی ووتر، و «نہمیر خان بہگ» و

(۸۰) شہرہفنامہی فارسی (۳۸۱/۱)

(۸۱) شہرہفنامہی فارسی (۳۸۲/۱)

«نه بدال به گت» یشی هه پوووه (۱۰۰۴) که له مه و دووا سه کوزه شتیان روون
نه که پنهوه .

بابی پنه سه رته وهی نه خود «نه میره پاشا» تالهی ژیاوه ؟ هه
چهنده نه مه له میرووه دانا روون نه تراوته وه، به لام به پیی هندی
دهنگ و باس تا سالی ۱۰۰۴ کوچی (۱۵۹۵ هـ ۱۰۰۴) پاس نه وه کوچی
دوایی کردووه وله باسی «شیخ حهیدهر» د پروونی نه که پنهوه .

شیخ حهیدهر کوپی نه میره پاشای موکری :

له پیشا و وتمان: که «محهمه د پاشای میری میران» ی «وان» سالی
۹۹۲ کوچی (۱۵۸۳ز) لورده ی «نه میره پاشا» ی له نه خوی برده
لای «فهراه پاشا» ی وه زیرو باسی دلسوزیتی و دلیاکیتی نهوی که یانده
«دهرباری سولطان موراد» و نهوه بو که «سولطان» «مهراغه» ی دابه
«نه میره به گت» و پایهی «پاشا» یه تیشی دایی «صاروگورگان» یشی د به
«شیخ حهیدهر» ی کوپی . نه «صاروگورگانه» دژیکی زور سهختی
کورده واری بو، لهوه بهر «تهیموری لهنگ» به شهرو شورپیکی سهخت
داگیری کردبو، ویرانی کردبو، «شیخ حهیدهر» نه قهلا سهختی دوباره
ئاوه دان کردبووه وه کردبوی به قایمترین دژو سهختترین قهلا .

سالی ۱۰۰۲ کوچی (۱۵۲۳ز) جارگی تیش سپای عوثمایی
«ئاذهربایجان» ی داگیر کرده وه وهه ریمی «تهوریز» یشی دایه «خدر پاشای
میری میرانی بهغدا . جا هندی توکه ران و دهسو پیوه ندان پیان ووت:
«مهراغه» که هه میسه ویران ماوه تهوه و دووا که وتووه سووچی نه
قهلا یه یه که «شیخ حهیدهر» ئاوه دانی کردوته وه، «خدر پاشا» به قسهی

(۸۲) عالم ئارای عه بیاسی (۲/۸۱۲)

نهم دوو زمانانه باوه پری کرد وقه لای «صارو گورگانی» له دهس «شیخ
 حهیدر» ده رهیناو دای به عیلى «مهحمودی» ی. نهم لاره بوو به هوی
 شهرو ههرا له تیوان «مولری» و «مهحمودی» دا، و له شهرا پرازدانی
 «مه تصور به کی سهروکی مهحمودی» - له له نه ته وهی «زینهل په ک»
 بوون - نوژران و خه لقیکی زوریس بوونه پیناوی خزمه تی دوژمن^(۸۱)
 سالی ۱۰۰۳ کوچی (۱۵۹۴ز) «خدر پاشای میری میران» به هانه هانه ی
 عیلى «مهحمودی» و «عه وهض به گ» ی کوری «حوسهین» به گی مه
 حمودی» سهروکیان - که میری «ماکو» بو، پوی کرده «صارو گورگان»
 بو. روخاندنی قه لاکه ی «شیخ حهیدر» . که هه وال گه بیشته «شیخ
 حهیدر» ویستی ههرا که به دوستایه تی بیرپه وهه، نه گاته شهرا،
 و که سانیکی نارد بو ته وهی بینه هوی ناشتی و، ههروا خوینه خوی
 کوژراوان قایل کردن به خوین. به لام ناشوب گیران و فیتنه هه لگیر سینهران،
 ناگره که یان پتر گر کردو هانی «خدر پاشا» یاندا که ده بی قه لای
 «صارو گورگان» داگیر بکات. «خدر پاشا» هیزی نارد سهه قه لاکه و
 «شیخ حهیدر» یس به رانگار وستا، له شه پدها «عه وهض به گی
 مهحمودی» ش کوژرا. له کاتانه دا هیشتا «ته میره پاشای موکری» -
 باوکی شیخ حهیدر - هه ما بوه^(۸۵) به و پیری به که و نه ناوژی و «شیخ
 حهیدر» ی له شه دوور خسته وهه «خدر پاشا» شی به ناشت بوونه وه
 رازی کرد که ده ستیش له گه ماروی قه لاکه هه لگیری^(۸۶) .

«تهسکه ندهر به گ» نووسیوبه: شیخ حهیدر پاش مردنی «ته میره
 پاشا» ی باوکی زور سهه به ستانه و سهه به خو یانه وولاتی موکریانی به ریوه

(۸۳) شههه فننامه ی فارسی (۳۸۰/۱ ، ۳۸۱)

(۸۵) شههه فننامه فارسی به که (۳۸۰/۱ ، ۳۸۱)

(۸۶) شههه فننامه فارسی به که (۳۸۱/۱)

به پرد^(۸۷) و لاتنی له له له «چه عه پاتسا» ی به کله به گبی «ته وریز» دا نیوانی نیکچو، حزمه لانی خوی به دیاری و خهلاته وه نارد بۆدی «سولطان محمه د جوابه ندهی صهفه وی» و دوستایه تی و بچوولبی خوی ده رخست پاشان له «صفه وی» تاده ربایجانیا به شهر له عوسایی وهر گرتنه وه «شیخ حهیدره» چوو به باره کای «شاه» و بهر میهره بانی وه دلسۆزی «شاه» له وت، و فه رمانپه وایی «مه راغه» ی بۆ مۆرکرایه وه^(۸۸) • پاتی ته م ناستی به به «صفه وی» و «عوشمانی» له «یه ریفا» که وتنه نده وه، نه مجاره «شیخ حهیدره» لایه نی «صفه وی» گرت و له شه پاریارمه تی دان، و له شه پرده دا کوژرا، «ئه سکه ندهر به گ» ئه لی سالی (۱۰۱۱هـ) کوژرا وه، به لام «میرخواند» ئه لی ۱۰۱۵ کوژرا وه^(۸۹) •

روستهم به ت موکریانی :

ئیمه سه ر گوزه شتی ته م ته میره موکریانی به نازانین، ته نیا له «عالم نارای عه بیاسی» دا ناوی هاتوو وه، و له سالانی ۱۰۱۰-۱۰۱۵ ک-دا هه بو وه: «ئه سکه ندهر موشی» ئه لی: «زه لامیکی به زه ندهری زلی زه به للاح و مل ته ستوو رو شان و باهو به هیز له شه را به دیل گیرابو ده ستی له پشته وه به سترابو، هینایانه به رده م «شاه عه بیاس»، شاه پرسیاری ناوی خوی و بنه ماله که ی و تیره و عیل و خیله که ی کرد، کابرا ووتی: «من له عه شیره تی «موکری» م و خه لقی «موکریان» م •• له و کاته دا کومه له زه لامیکی موکریانی له گه ل «روسته م به گ» ی سه رداریان له دیوانا دانیشتبون

(۸۷) عالم نارای عه بیاسی (۸۱۲/۲)

(۸۸) ره وضه ت الصفه فاء (۳۴۹/۸) و عالم نارای (۸۱۲/۲)

(۸۹) عالم نارای عه بیاسی (۶۴۵/۲) و ره وضه ت الصفه فاء (۳۵۲/۸)

«شاه عه بیاس» دستوری دا قوئی بکهنه وه و به «روسته م به گ»
 و موکریانی به کانی بسپین که نه وان خوین بریاری دهر باره بدهن،
 «روسته م به گ» به فیزو پوتورشی به وه ووتی: «نهم کابرایه هیچ
 په یوه ندی به کی له گهل ئیمه نی به و نامانه وی به ئیمه ی بسپین !» «شاه
 عه بیاس» که نهم قسانه ی بیست به پاسه وانه کانی دهر گهی ووت: «بیه نه
 دهر وه و به سزای خوئی بگه یینن» کابرا، که گوئی له م قسه بو خه نجه ری
 هه لکیشاو هه لی کوتابه سهر «شاه عه بیاس»، به لام شاه عه بیاس به هیزو
 نه به زو نه ترس بو، پری دایو و قوئی باداو خه نجه ره که ی له مشت دهر هیناو
 نو که رو پاسه وانه کان بردیانه دهر وه کوشتیان» (۹۰) *

قوباد خانی کوپی شیخ حه یدهر کوپی نه میره پاشای هوکری :

پاش مردنی «شیخ حه یدهر» ی که له پیاوو دلیر، «شاه عه بیاس»
 فرمانی دا که «قوبادخان» ی کوپی له جی دابنری به فرمانپره وای
 موکریان، ههر چه نده هیشتا منال کار بوو بارنه بو بو، هه روا فرمانیشی دا
 به ریش سپی یان و سه رو کانی عیل و خیلانی موکری، هه مو فرمانبه ری بن،
 و په یره وی لی بکه نو بو نه وهش که «نه میرخانی» برای «شیخ حه یدهر»
 رقه به ری لی له گهل نه کا، و عیل و عه شره تی لی هه ل نه گیرته وه، هه ری می
 «گهرم رود» ی دایو و کردی به فرمانپره وای نه وی **

(۹۰) عالم نارای عه بیاسی (۷۰۱/۲)، وادییاره «نه سکه ندهر موشی» له م
 باسه داسی شتی دهر خستوو: بی غیره تی «روسته م به گ»، ودری
 کابرا، و نازایی و به هیزی و نه ترسی شاه عه بیاس

سالی ۱۰۱۷ گۆچی (۱۰۶۷زا) «شاه عهباس» گهوتە پیری داگیرکردنی کوردستانی «ئەردەلان» و هەریمەکانی تری کوردنشین^(۶۱) تا «دیيار بەگر» و دوستوریشی دا بە سەردارانێ کورد، هەمویان بچنە لای «محەمەد پاشای جەلالی» لە «مەراغە» و لە ویتو «قوبادخان» ی موکری فەرمانرە وای «مەراغە» ش بەهێز ێکەووە لەکەل خۆیان هەلبگرنو شالاو بەرنەسەر کوردستانی «ئەردەلان»^(۶۲) . هەر و دوستوریشی دابو هەر کام لە سەردارانێ کوردستان سەری بو فەرمان شوپ نه کردو بەهێزی خۆیهووە نه کهوتە تەک جەماوەری سپای عیلا و عەشرەتان و قزلباش ، بو شالاو بردنە سەر کوردستان ، لە سەرەتادا هەریمەکە ی ئەو تالان و وێران بکری، و خەلقەکە دەربەدەر بکری، داپە هەنە ی وولاتان بن ، و عیلا «جەلالی» یان لەجی نیشته جی بکری^(۶۳) .

ئێرەدا واز لە باسی «قوبادخان» ئەهینین، تا بزانی «جەلالی» کین . . . ئنجا باسی بەسەر هاتی «میری لەپ زێرین» ئەکەین، پاشان دەگەرێ ینەووە سەر «قوبادخان» و «قەلاچوی موکری» چونکە باسەکان بەم جوۆرە رشته بەندی ئەکری :

جەلالی کئی بوون ؟

جەلالی عیلا نه بوون، مروقی هەریمیکیش نه بوون، ناوی بو لە سەردەمی عوثماني دا ئەدرا بەو کە سانه ی لەدەوڵەت یاغی ئەبوون و هەراو

(۹۱) لەم حەلەدا «هەلوخان کوری سولطان عەلی کوری سورخاب بیگ» ی ئەردەلانی فەرمانرە وای ئەردەلان بو، و بەشێ لە کوردستانی ئێران وشارەزوریشی لە ژێر دەستا بو، نه ژێر دەستی «ئێران» بو، نه ژێر دەستی عوثماني (تەریخ ئەردەلان مەستورە خانم) لاپەرە (۲۷-۳۶) و «لب تواربخ» لاپەر، (۱۹-۲۴) .

(۹۲) چەند جاری تری سپای نارد بوووە سەر ئەردەلان، و «ئالی باآی خانسی زەنگەنە» ئامۆزگاری کردبو ، کاری وەهانه کات .

(۹۳) عالەم ئارای عەبباسی (۷۰۱/۲)

شورشیان هه‌لئه گيرسانده، ههر له «پرووسه» وه تا «ئه‌نادۆل» ، ئيسته با چاوی بگيرين به هۆی پيدا بوونی ته‌م ناوه‌دا، ئنجا باسی «جه‌لالی» کان بکه‌ین :

له سه‌رده‌می پادشایتي «یاوز سولطان سه‌لیم کورپی سولطان بایه‌زیدی عوثماني» دا (٥١٨-٩٢٦ ک-١٥١٢-١٥٢٠ ز) شيعه‌یيتی له ئیران و له وولاتی عوثماني دا په‌ره‌ی سه‌ند بو، بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی له «شیخ جونه‌ید» وه، نه‌م بیرو باوه‌په‌یان به‌هیز ده‌کرد، و نه‌م سه‌باره‌ته‌شمان له‌مه‌و به‌ر پروون کرد- بووه‌وه : پاش شه‌ری «چالديران» سالی (٩٢٥ ک) له ده‌ور و به‌ری شاری «توقات» ی سه‌ر به‌و یلايه‌تی «سیواس» یه‌کی له پیاو خراپانی «بوزاق» (٦٢) - که ناوی «جه‌لال» بو- خۆی خزانده‌بووه ئه‌شکه‌وتیکه‌وه‌و خه‌لوه‌ی ئه‌کیشا و لافی «مه‌هدیتي» لی ئه‌دا، بیست هه‌زار سواری ساده‌و دلسافی له ده‌وری خۆی کو کردبووه‌وه . که «فه‌هاد پاشا» به‌ پایه‌ی وه‌زیری بو به‌سه‌ردار سپای عوثماني، فه‌رمانی دا: به «شاسوار زاده» ی حاکی «ذوالقادر» شالاو بکاته سه‌ر «جه‌لال» و په‌یره‌وانی و سه‌رو پۆته‌لاکیان و ورد بکات، و ته‌رته‌وه‌رته‌پیان بکات . «شا سوارزاده» به‌هیزه‌وه‌و چووه سه‌ریان، و کوشتاریکی سه‌ختی لی کردنو بلاوه‌ی پی کردن، ئه‌وانه‌ی له مه‌رگ رزگار بوون له ده‌ور و به‌ری «سیواس» خۆیان شارده‌وه (٩٥) .

بی گومان نه‌م «جه‌لال» ناوه که لافی مه‌هدیتي لی داوه شيعه بووه، به‌لام چون په‌یره‌ویی له بنه‌ماله‌ی «سه‌فه‌وی» نه‌کردوه‌و یارمه‌تی یانی نه‌داوه، وله‌باسی «جه‌لالی» یه‌کانیشا ناویان نه‌بردوده؟ ئه‌مه‌یان سه‌یره .

(٩٤) رسته‌ی: «پیاو خراپانی بو زاق» هی «قه‌ره چه‌له‌بی» ی نووسه‌ری ره‌وضه‌ت الله‌براره ، ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گی تورکمانیش له «عالم نارا» دا ناوونا توره‌ی خراپی پی داون وجنیوی ناشرینیان ئه‌دات .

(٩٥) ره‌وضه‌ت الله‌برار لاپه‌ره (٤١٢) .

سالی ۹۳۲ کۆچی که «سولطان سولهیمانی قانونی» له «بولقان» خه‌ریکی شه‌ر بو «دونون زاده» و «حاج به‌کتاب زاده» له «ئه‌نادول» هوه خۆیان گه‌یانده ناو جه‌لالی یه‌کان و تاگری شو‌رشیان هه‌لگیر ساند، به‌لام سولطان هیزیکه‌ی نه‌وره‌ی ناردده سه‌ریان و کوشتاریکی زۆری لی‌کردنو شو‌ر شه‌که‌یان دامرکا (۹۶) .

سالی ۱۰۰۹ کۆچی له سه‌رده‌می «سولطان محهمه‌دی کوری سولطان مورادی سی‌یه‌م» دا (۱۰۰۳ - ۱۰۱۲ - ۱۰۹۵ - ۱۶۰۳ز) سه‌رۆکی تیبی «سه‌گبان» (۹۷) ه‌کان که ناوی «عه‌بداله‌لیم» و ناز ناوی «قه‌ره‌یازجی» بو، له‌گه‌ل کابرایه‌کی «حوسه‌ین پاشا» ناودا «جه‌لالی» یه‌کانیان خپ کرده‌وه، و شو‌رشیکیان هه‌لگیر ساند، «سه‌نان پاشا» ی سه‌ردار سپای عوثماني شالاوی کرده سه‌ریان و کوشتاریکی زۆری لی‌کردنو «جه‌لالی» یه‌کان تارومار بوونو «قه‌ره‌یازجی» خۆی له قه‌لای «روه‌ما» (ئورفه) دا قاییم کرد، و به‌ ناوی خۆ به دلپاک نیشان‌دان «حوسه‌ین پاشا» ی هاوده‌ستی خۆی - که له شه‌را بریندار بو بونارد بۆ «سه‌نان پاشا» ، و ئه‌ویش ناردی بۆ «ئه‌سته‌مول» ، له‌وی هه‌مو کرده‌وه نه‌ینی یه‌کانی خۆیانی ده‌رخست (۹۸) .

سالی ۱۰۱۰ ک «قه‌ره‌یازجی» کرابه میرسه‌نجه‌قی «چورم»، به‌لام نه‌یبرده سه‌رو خۆی شارده‌وه و دووباره شو‌رشی به‌ریا کرده‌وه «حسه‌ن پاشا» ی کوری «محهمه‌د پاشا» - که له‌وه به‌ر والی به‌غداد بو ، و ده‌ر کرابو - دانرا به سه‌ردار له‌شکرو ناردرا بۆ سه‌ر «جه‌لالی» یه‌کان .

(۹۶) ره‌وضه‌ت‌الته‌برار لاپه‌ره (۴۲۱) .

(۹۷) سه‌گبان ناویکی تایه‌به‌تی بو، بۆ هیزی تایه‌به‌تی ده‌رباری سولطان ، یاشان بو و به‌ ناو بۆ ئه‌و هیزه‌ی که «سه‌گه‌راوی» یه‌کانی سولطانیان به‌خپو ئه‌کرد و اتا «سه‌گه‌وان» ه‌کان .

(۹۸) ره‌وضه‌ت‌الته‌برار (۴۸۹) .

«حهسه ن پاشا» له كهيان كهوته شهروهو، نزيكه ي ۲۰ هزار كه سيكي
لي لوتسن ، «قهره يازيجي» په ناي پرده چياني «چانيت» و ماوه ي
سه س ماسي بهو چي يانه داويل و سهر كه ردان بوو له وي مرد (۶۸) .

«تهسكه ندهر به كي نورمان» - له خوي شيمه و نووسهري
تايه به تي «شاه عه بياس» بوته لي : پرومه دان (واتا عوتمان ي) بهو چه رده و
پياو حراپانه كه له پادشاه و دهولت ياخي ده بوون و نه كه و تنه ويران كردي و
ولات و تالاني خهلق - ناوي «جه لالي» يان نه دا .۰۰ من خوم كه رچي
سه رچاوه ي ناوه كه يان نازانم رهنكه نه وه بي كه - به - ته ماي لي بوردي
«دوالجه لال» (خوا) بوين (*۰۰ و كه لاله ي قسه نه وه يه : يه كه م كه سي كه
له م سه رده مانده له وولاتي عوثماني (روم) دا شورشي هه لگير ساندو يه
ناتوره ي «جه لالي» ناسرا، نووسه ريكي كيل و كه و جي وولاتي «روم» بو
ناوي «قهره يازيجي» بو . نه م كابرايه له سه رده مي پادشاييتي «سولطان
مه مه د خاني كوري سولطان مورادي سي يه م» دا له ده ورو به ري -
«ناماسيه» و «توقات» شورشيكي هه لگير ساند، و بهو مال و سامانه ي كه له
جه رده ي و تالان و پرو ي بازار گانه كان ده ستي كه و تبو كو مه ليك بي كاره و
سه ركه ردان و خو پيري له خوي كو كر دبو وه هه ر ماوه يي جاري هه ري ميكي
تالان نه كرد، به م جهوره په پروه واني خوي كه يانده (۵۰۰۰ره) كه سيك
«قهره يازيجي» به مهرگي خوا مرد ده للي حه سه ن به گي براي جي گرتوه و
نازناوي «قهره يازيجي» شي بو خوي هه لزارد، و له براكه ي پترده سه لاتي

(۹۹) «قهره چه له بي» نووسيويه نه م باسه له مانگي ذي الحجهي سالي ۱۰۱۰

كوچي ياروي داوه (ره وضه ت الئبرار لاپره (۴۹۱)) .

(x) له پيشا باسي هوي ناوه كه مان كرد، كه كابراي «جه لال» ناو

هه لكه و توه، داواي مه هديتي كردوه و خه لك و خواي لي خربوتوه و

پاشان سه ركوت كراوه .

پهیدا کرد، و پتر ههراو هوریاو ئاشوبی خسته و ولاتی عثمانی ، و پایه و پلهی بۆ په پیره وانی خۆی دانا ، ده ولت ئاسا .

سهرانی ده ولته تی عثمانی له سهره تادا زۆر بایه خیان به شۆرشه که نه دا، و گوئی یان لی خه واند، به لام که «حه سه ن» جیی «عه بدالحه لیم» ی گرته وه و، ناو بانگی ئازاییتی و وسهر ره قی و دهس بلاوی دهنگی دایه وه ، لی قه و ماوان و سهر گهردانان پتر لی ی کو بو و نه وه . . ته نانه ت ره و شتی «حه سه ن» به و جۆره بو که سته می له مرۆقی گه لو له بازرگانان و خاوه ن سامانه کان ، نه ده کرد، ته ینا به کوته کی کوشنده له ته پلی سهری تو که رانی ده ولته تی نه دا، و ههر له سهر بازو سپاهی یه وه تا گه وره ترین موچه خۆرانی قه لاچو نه کرد، به م جۆره دهس و پیوندانی گه یی به پانزه ههزار که سییک و هه مو هه ری مه کانی «نه نادولتی» خسته ژیر دهست خۆی . سولطانی عثمانی ترسی که وته به رو دوستوری دا به «خه سره و پاشا» به هیزی «یه نگیچه ری» و قوله کانی ده رگاوم که پاسه وانانی تابه ته تی سولطان بوون - شالا و بکاته سهر « جه لالی» یه کان . به لام «خه سره و پاشا» به رامبه ر به «حه سه ن یازیجی» بۆری خوار دوشکا، « ده للی حه سه ن یازیجی » بناغه ی فه رمانه وایی خۆی دامه زراند، پادشای عثمانی پتر ههستی به ته رگزه کردو، فه رمانی دا به «حه سه ن پاشا» ی والی به غدا که کوری « محمه د پاشا» ی سهره ک وه زیربو شالا و بکاته سهر «جه لالی» کان، «حه سه ن پاشا» به غدا ی به جی هیشته و به هیزیکی زۆره وه روی کرده «توقات»، «حه سه ن یازیجی» که شاره زای ترسنوکی له شکری عثمانی بو بو، خۆی سل نه کردو هه ندی له سهر داره کانی ژیر دهستی خۆی به هیزه وه نارد بۆ به رانگاری «حه سه ن پاشا»، «حه سه ن پاشا» به سه ریا نا زال بو، کوشتاریکی زۆری له «جه لالی» کان کرد، و پاشماوه یان بلاوه یان لی کرد . که «حه سه ن یازیجی» ئه م هه واله ی بیست ، به هیزیکی زوره وه

له «توقات» هاته دهره وه و پروی کرده سپای روم (عوثمانی)، که دی له ووزه یا نی یه بهرانگاری «حسه ن پاشا» بکات به دوسی هزار که سه وه هه لات و خوی گه یانده چپاه «حسه ن پاشا» ی سهر که وتو، چوله «توقات» له شکر بهزی کردو و بی خه مانه گوی ی له «جه لالی» خه وانده «حسن یازیحی» هه لی دهس که وت «جه لالی» کانی کو کرده وه و ماوه بی خوی خله فاندو به جوړی خوی مات دا که دهوله تی عوثمانی لی بی ناگامایه وه، «خوشی» به دزی یه وه هه والی وهرئه گرت : که «حسه ن پاشا» ی له خوبایی، که وتوته عیش و توش و له وان بی خه به ره، له پر به حه وت هزار که سه وه پروی کرده «توقات»، و له خوشیی به ختی له م کاته دا تووشی بنه و بارخانه که ی «حسه ن پاشا» بو که به سهریشتی هزار ووشتریکه وه بو، و هزار سهر باز پاسیان ئه کردو ئه یانپاراست، جادای به سهر یاناو ئه و هه مو گه بچینه و مال و سامانه ی به جاری تالان کرد، و به سهر پهیره وانی خویا دابه شی کرد (۹۹)، «حسه ن پاشا» له تاوان سهری لی تیکچو، له باتی ئه وه ی بکه ویتنه دووی «حسه ن یازیحی»، لا «نارین قه لا» ی «توقات» دا خوی قایم کرد. «حسه ن یازیحی» شاری «توقات» و قه لاکه ی گه مارؤدا . «حسه ن پاشا» له قه لاکه دا بهر گولله ی ویل که وت و کوژرا، (هه ندی ئه لین له حه ژمه تان خوی ژار خوار کرد) و «حسه ن یازیحی» قه لاکه ی داگیر کرد و لاشه که ی «حسه ن پاشا» ی له دهرگای قه لاکه دا هه لواسی، و به م جوړه دهسه لاتی پتر په ره ی سهند (۱۰۰)

سالی ۱۰۱۱ کوچی «نوح پاشا» به پایه ی وه زیری کرا به سهر دارسپای عوثمانی و نیردرا بو سهر «جه لالی» یه کان بو بلاوه پی کردنیان، که چی «جه لالی» یه کان پتر په ره یان سهندو «غازی گرای خان» و براو

(۱۰۰) ره وضهت الیه برار (۴۹۱ - ۴۹۵) و عالم ئارای عه بیاسی
 ۰ بهرگی دوم (۷۶۵-۷۶۸)

برازاکانی هه مو خۆیان دا یه پال «جه لالی» کان، جا «جه لالی» یه کان شاری «کوتاهیه» یان تالان کرد، و له بهر ئه وهی «حافظ پاشا» زۆ رخو پیری یانه جولایه وه له کار ده رکرا .

سالی ۱۰۱۲ ک که «نوح پاشا» به رامبه به «جه لالی» کان سستی کرد، نیشانه کانی شانی کرایه وه و درا به «ئه صوح پاشا»، و فه رمانی بلا و کردنه وهی جه لالی کانی دراین . و هه ره له م ساله دا «ده للی حه سه ن پازیجی» پاش شالا وه که ی بۆ سه ر «کوتاهیه» داوای لی بوردنی کرد له سولطان، به و مه رجه ی بکری به والی یه کیک له هه ری مه کانی نزیک فه ره نگه ستان (ئه وروپا) که له وئ به «غه زا» وه خه ریک بی ، به فه رمانی سولطانی کرا به والی «بوسنه» و کومه لی له په یروانی خۆیی له گه ل خۆی برد . له م سه رده مه دا «سولطان حه مه دخان» مردو «سولطان ئه حمه د» ی کوری له سه ر ته ختی سه لظه نه تی عو ثمانی دانیشته .

سالی ۱۰۱۳ کۆچی «فه ره قاش ئه حمه د» و «عه لی جان پولاد» سه رداریتی، «جه لالی» یان گرت ه ئه ستو، و هه رایان هه لگیر سانه وه، له م هه له دا «سه نان پاشا جه غاله زاده» کرا به سه ردار سپای عو ثمانی و له «ئه سکودار» هوه که وته ری و هه لی کوتایه سه ر «جه لالی» کان و پلا وه ی بی کردنو کوشتاریکی زۆری لی کردنو «سیواس» ی دا گیر کرد، «قه ره قاش ئه حمه د» به خۆی و په یروه وانی یه وه که وته یاری ده دانی «سه نان پاشا» دژی سپای «شاه عه بیاسی صه فه وی»، «سه نان پاشا» له پاداشا سه رداریتی سه نه قی «چلدر» ی له «ئه رضروم» دا بی به و مه رجه ی که خۆی و جه لالی کان له وئ دامر کین، به لام «عه لی جان پولاد زاده» چوله ده وری «حه له ب» شۆرش ی به رپا کرد، و که وته رووت کردنه وه ی بازرگانانی موسولمان و فه ره نگ (۱۰۱) هه ره له م ساله دا «ده للی حه سه ن

(۱۰۱) ره وضه ت ال نه برار (۴۹۵ - ۵۰۰) و عاله م ئارای عه بیاسی
• (۷۶۸/۲، ۷۶۹)

یازنجی» له «بوسنه» وه گۆزرایه وه بو «طه مشه وار» وله بهر ئه مه ی وازی
 له رده وشتی جه لالیتی نه هینا بو خنکینرا، به لام له هه مان کاتا «سه نان
 پاشا» بو ئه وه ی هه رای ناو ولات نه هیلی و، به رانگاری «شاهه عباس
 صفه وه ی» بوهستی «عه لی جان پولا» ی کرده والی «حه لب» و نامه ی بو
 سه رانی ئه وناوه نووسی و داوای لی کردن یارمه تی سپای عوثمانی بدهن
 «عه لی جان پولا» به هیزه کانی جه لالی یه وه له گه ل سپای شاهه عباس که وته
 شه ره وه، که «سه نان پاشا» له «ته ورین به رامبه ر به سپای «صفه وه ی
 شکستی خوارد، له م کاته دا «عه لی جان پولا» و «جه لالی» یه کان هه لاتن و
 به ره و «حه لب» گه رانه وه و له وی ئاشوویان به رپا کرد و بیست هه زار
 که سیکی خویری و چه په لیان لی کۆبووه وه «محمه د پاشا قه له نده ر
 زاده» ش که «سه نان پاشا» کردبویه سه رداری «خه میس» ئه ویش هه لات
 و خوی دایه پال «جه لالی» یه کان، و ئه وه نده به هیز بوون له «بروسه» وه تا
 «ئه زرروم» له ژیرسمی ئه سپی «جه لالی» یه کانا ئه ینالاند «سولطان
 ئه حممه د» وازی له جیهان گیری هینا و که وته بییری سه رکوت کردنی
 بو. رشی ناو خوی و ولات، و سپای عوثمانی به فه رمانده یی «نه صوح پاشا» روی
 کرده «حه لب» وله م گاقه دا «حوسین پاشای جانپولا» میری میرانی ئه و
 ناوه بو له پاش شه ریکی قورس «نه صوح پاشا» شکستی خوارد و داوای
 هیزی له «سه نان پاشا» کرد، له م کاته دا فه رمانده یی به شی له
 «جه لالی» کان، هی «داود پاشا» ناوی بو * «سولطان ئه حممه د خان»
 «سه نان پاشا» ی لادا و «مراد پاشا» ی له جی ی ئه و کرده سه ردار سپا،
 به پایه ی وه زیری، و ناردی بو سه ر «جانپولا»، «جانپولا» به بیست هه زار
 جه لالی یه وه به رانگاری «مراد پاشا» بو، وتی شکا و بلاوه یان لی کرد،
 و «مراد پاشا» گه رایه وه بو سه ر «جه لالی» یه کانی تری که په یره ی «محمه د
 پاشا قه له نده زاده» بوون، و «قه ره سه عید» ناویکی شیخی عه ره بیش که
 به نازی ناسرابو له گه لیان بو *

سالی ۱۰۱۶ کۆچی سپای عوثماني به فرماندهی «خادم گورجی»
 «محمد پاشا» له سای سهرداریتی «مورادپاشا» دا له «ئه نادول» روی
 کرده «جه لالی» کان و به سهریانا زال بوون، ئا لهم کاته دا سهرانی «جه لالی»
 ئه مانه بوون: «محمد پاشا قه له نده رزاده، قه را سه عید عه رب، برا که ی
 نه ویل، کورد حه یده ر، ئاغا جه دن بیر، که که ج محمه ده، حوسه ین به گ
 نه زماوت، قه را حوسه ین، وتوپال عیسا» ئه مانه که هه ریمه کانی «حه لب» و
 «طه رسوس» و «سیواس» یان هینا بووه فه ریادوفیغان، پاش
 شکست خواردن هه مو رویان کرده ئیره وان (۱۰۲) *

له م سهرده مه دا (سالی ۱۰۱۶ کۆچی) «محمدی کوری طه ویل
 ئه حمه ده» له به غدا شۆرشه هه لگیرساند بو، ئه یه ویست و وولاته که سهر به
 خویانه بیات به ریوه به لام «نه صوح پاشا» ی والی دیار به کر به ۴۰
 هه زار که سه وه تیردره بو سهرکوت کردنی، و ئه م کاره سپیردره به «جه غاله
 زاده» که له وه بهر دۆست بو له گه له مه حمودپاشا و سهردارانی کوردو عه رب
 «ئه بوریشه و موحه نازاده، سه یده خان، و میرانی سوران» و
 عیله و خیلاتی تری کوردو عه رب جا مه حمود پاشا
 که گه یی به «موصل» نامه ی نووسی بو سهرتیپو
 سه راته کان، که له وه بهر له کار لابرابوون، ئه وان شه وی شۆرشیان کرد
 و «سه گبانه» کانیا هه مو گوشت، و له م کاته دا «شاهه بیاسی سه فه وی
 ۴ هه زار که سی نارد بو فریای، به لام سپای عوثماني به غدای داگیر
 کرده وه شه ره که دامرکایه وه و «طه ویل» که خه ریک بو بیچی بو یارمه تی
 «قه له نده زاده» هه مو سپاکه ی قه لا چو کرا *

وه ک له سه ره وه و وتمان «جه لالی به» کان پاش ئه مه ی گه یشتنه
 ئیره وان (یه ریقان) «ئه میر گونه خان» پیشوازی لی کردن و په یامی نارد بو

(۱۰۲) ره وضه ت الیه برار (۵۰۰-۵۱۵)، و عاله م ئارای عه بیاسی
 (۷۷۰، ۷۶۹/۲)

«شاه‌ع‌ب‌ب‌اس»، ئنجا «حوسه‌ین به‌گ ئه‌زماوت» به‌ ناوی «محهمه‌د پاشا
قه‌له‌نده‌ر زده‌» و سه‌رانی جه‌لالی یه‌وه‌چو بو باره‌گای «شاه‌ع‌ب‌ب‌اس» ،
«خوش‌هاتن» لی کردنیان و خه‌رجی و ئازوقه‌وه‌رمان و نیشان پی‌دانیان (۱۰۳)

تائیره بو‌مان دورکه‌وت که «جه‌لالی» یه‌کان، یه‌ک عیله‌ و یه‌ک خیل و
مرۆقی یه‌ک هه‌ریم نه‌بوون، (موسولمان، مه‌سیحی، شیعی، سوننی، دروزی،
کورد، تورک عه‌ره‌ب) بوون و له‌ بروسه‌وه تا حه‌له‌ب، به‌ هه‌مو ئه‌وانه‌ی دژی
ده‌وله‌تی عوثمانی شو‌رشیان هه‌لگیرسانده‌وه (پاش ئه‌وه‌ی که «جه‌لال»
داوای مه‌هدیتی کردوه، و ئاشوبی ناوه‌ته‌وه) و وتراوه «جه‌لالی» *

جه‌لالی‌یه‌کان له‌ ئیرانا :

جه‌لالی‌یه‌کان که گه‌یه‌شته ئیروان (یه‌ریقان) «ئهمیر گونه‌خان» له
«ئوچ‌کلیسا» دایه‌زاندن، و خه‌جوه‌ت و خه‌رگای بو‌هه‌ل‌دان، و ئازوقه‌وه
خواره‌مه‌نی و سوته‌مه‌نی بو‌ ئاماده‌کردن، و کومه‌له‌ی سه‌رداران و سه‌رتیان و
سه‌رلقان و پیاو ماقولان و ریش سپی‌کانی خولک کرده سه‌ر سفره‌ی خو‌ی،
که نزیک‌ی دوو سئ هه‌زار که‌سی ئه‌بوون، پاش نان‌خواردن، داوای له
سه‌رداران کرد له‌ باره‌گادا بجه‌سینه‌وه و خو‌یان له‌ تو‌زی ریگه‌ پا‌ق‌ز بکه‌نه‌وه،
و گه‌رماوه‌یان بو‌ ئاماده‌کرا * شه‌و که سه‌رانیان حه‌سانه‌وه له‌ دیوانی
«ئهمیر گونه‌خان» دا که‌وتنه‌ باسی ئازایی و هه‌لمه‌تی شیرانه‌ی خو‌یان، لیره‌دا
«قه‌راسه‌عید» گالته‌ی به‌ «محهمه‌دپاشا» کرد و به‌ترسنۆکی و دل‌په‌سی
تاوانباری کرد، که دیوخانی «ئهمیر گونه‌خان» هه‌ستان و چوونه‌وه بو‌ ئوچ
کلیسا له‌ ریخ «پاشا» و «قه‌راسه‌عید» بوو به‌ شه‌ریان و «پاشا»
«قه‌راسه‌عید» ی بریندار کرد، «کورد حه‌یده‌ر» و «ئاغاچه‌دن بی‌ری» که‌وتنه

(۱۰۳) ره‌وضه‌ت‌الته‌برار (۵۱۵-۵۲۸) و عالم‌ئارای عه‌ب‌ب‌اسی
(۷۷۲، ۷۷۱/۲)

ناوېژى و له يه كيان دابرين ، بهم جوړه كوومه له «جه لالی» بوونه سى لى :
 «قهراسه عیدو براكه ی طه ویل» و دهس وپیوه ندانیان لقی، «پاشا» و
 نو که ران و دهس و پیوه ندانی لقی، و «كورد حهیدر» و «ئاغا جه دن پیری» و
 هاوړی کانیان لقی بهم جوړه چهنه رژی له «ئوچ کلیسا» مانه وه، وپاشان
 رویان کرده «تهوړیز» و له لایهن «پیربوداق خان» ی میری تهوړیز، و
 «خواجه محمهد رهضا» ی ومزیری ناذه ربایجان وه پیشوازی کران، و ههر
 لقه له جی پى دانان، و نازوقه و پیته و یستیان بوئاماده کرا . پاشان
 «تهوړیز» یان به جی هیشت و رویان کرده وه «عیراق» . لهم کاته دا
 «ئیعتمادالده و له» ی نه سپرده ی «شاه عه بیاس» که و ته ری به ره و
 «تهوړیز» و نه وان له وه ناکادار کرانه وه . «ئیعتمادا لدهوله» که یی به
 «تهوړیز» ورم و چه کی پیویست و جل و بهرگ و خهرجی به سه ریانا بلا و
 کرده وه ، بو نمونه : له «خوردچای» قهره حوسه یین و صهت کهس وله
 زه نجان «که کهج محمد و پینج صهت کهس، وله نیکیه ی عه لی به گ دینائی
 و سى صه د کهس و قولی به گ کورد و صه د و چل کهس و کورد عه لی و سى
 صه د کهس - وله «میان» «نه حمه د یازجی سه رتیپ» و چل کهس، بهم
 جوړه تووشی «ئیعتمادالدهوله» بوون و خهرج و نازوقه یان و هرگرت، و
 خه لات و جل و بهرگیان به سه را دابهش کرا، و بنکه یان بو دهس نیشان
 کرا، و ههر له خو یان پاسه وان و دهر گه وان یان بو دانرا .

ئیعتمادالدهوله» که گه یشته دى «فهوسفه ج» ی نزیك
 «تهوړیز» «خواجه محمهد رهضا» ی ومزیری ناذه ربایجان، و «بوداق خانى
 میری تهوړیز» به له شکرى به چه ک رازاوه وه هاتنه پیشوازی، و
 «جه لالی» یه کانیس که له «تهوړیز» بوون به درپزایی شه قامه که، که نیو
 فه رسه نگه (واتا سى کیلومه تره) به سواری و پیاده یی لهم بهرو نه و بهری
 شه قامه که بو کرپنوش ریز بوون ، و ژماره یان ده هزار که سى نه بو (پیاده ی

تفهنگدارو سوارهی یم بهدهس) ، وله گهڻ ٺهوهشدا که «جهلالی» یه کان
 متمانه یان پی نهده کرا، بهلام «ئیعتماد الدهوله» پیشیان کهوت و له بنکه کانی
 جیهسانشا هی دامه زران لهم کاته دا هه وائ گه پی که «ئیراهیم پاشای
 ٺه کمه کچی زاده» به بیست هه زار که سه وه کهوتوته دوی «جهلالی» یه کان،
 له بهر ٺه مه «ئیعتماد الدهوله» دوستوری دا به «پیربوداق خان» که به سپای
 یه چه کت رازاوه وه به ره و «خوی» و «سه لاس» پروات و هه وائی ده ورو بهری
 «وان» بزانی، و «ٺه میر گۆنه خان» یش چاوی له سهر سنوره کانی
 «ئیره وان» بی *

«پیربوداق خان» که بیستی «ٺه کمه کچی زاده» گه راوه ته وه، هاته وه بو
 «ته وریژ» و پاش چه ند روژی «ئیعتماد الدهوله» چوو ده دیده نی و سهردانی
 «محمه د پاشا» و «براکهی طویل و قهره سه عید و ٺه و دووای سهرداران
 و میران و بو ٺه وهی که هه ر سه ر بازه له ٺازوقه و موچه بی بهش نه مینس—
 سه ر ژمیری کران و ده ر کهوت ژماره یان (۱۳۶۰۵) کهس بوو ، له مانه ده
 هه زاریان شه ر کهرو و ٺه و دوایان مه یتهرو ته و له چی و خوبزه و تو کهر بوون *

ئیعتماد الدهوله، میوانی یه کی زور گرنگی بو ته رتیب دان، له باغی
 «جیهان شاهی»، و پاش ٺه وه خه لات و به راتی به سهر دا دابهش کردن ،
 پاش ٺه وه «ئیعتماد الدهوله» «محمه د پاشا» و کو مه لئی له سهرانی دیاری و
 ناسراوی له گهڻ خوی هه لگرت و بردنی بو باره گای «شاه عه بیاس»، به لام
 هه ندی له سوارانی «جهلالی» له گهڻ دهس و پیوه ندانی «محمه د پاشا» ی
 سه روکیان لی یان بو به شهرو هه راو ناچار «ئیعتماد الدهوله» خوی کهوته
 تیویانو له یه کی جوئی کردنه وه و هه ندیکی فه لاقه کردن (!؟) * پاش
 گه میشته «ٺه صفه هان» و حه سانه وه چه ند جاری به دیداری «شاه عه بیاسی
 صه فه وی» دلشاد بوون !!

سالی ۱۰۱۷ کۆچی «مصطفهفا پاشای کوری ئەحمەد طەویل» که پاش
 شەری بەعدا کرا بوبە «میر سەنجەقی حەلە» ویستی خۆی بکوینیتەووە بۆ
 «کەرکویە» (کەرکوک) ی سەر بە «شارەزور» بەلام والی بەعدا لە نیازی
 دلی تی گەبیشت، ویستیان سزای بدەن، بە دزی یەووە هەللات و بۆی دەرچوو
 بۆ ئێران بۆ ناو «جەلالی» یەکان، جا هەر وەک زۆربەیی «جەلالی» کان بە
 ئێرانان بۆ کرانەووە سەردارەکانیان بەپلەو پایە گەبیشتن، هەر وائەم
 «مصطفهفا» یەش کرا بە ئەمیری «سوتقور» ی سەر بە «عەلی شوکور» ی
 هەمەدان *

هەر ئەم سائەدا «شاه عەباس» کهوتە بییری داگیرکردنی هەموو وولاتی
 کوردەواری ی لە دەس چۆی ئێران، هەر لە «ئەردەلان» وە تا «دیيار بەکر»
 که لە شەری «چالديران» دا عوثماني داگیری کردبوو. و ئەم هەلەشی بە
 خۆش بەختی ئەدایە قەلەم که بەهۆی «جەلالی» یەکانەووە پەرخە بکاتەووە
 ناوولاتی عوثماني * لە سەرەتادا پریاری دا «جەلالی» یەکان بەسەرانی
 قزلباشەووە بە کوردستانا بۆ بکاتەووە، بە جۆری که پری شۆرش بەرپا
 بوون (لە کوردستانا) بیهسێ و بۆ ئەم نیازی خۆی «محەمەد پاشا
 قەلەندەرزادە» ی ناو نا «میری میران» و پریاری دا که لە کویستانە
 خۆشەکانی «مەراغە» دا جی بۆ خۆی و پەڕهوانی بکاتەووە *

«شاه عەباسی صفهوی» لە «قەزوین» خێوەت و بارەگای هەلدا،
 و فەرمانی دا بە «حەسەن خانی استاجلوی» بە گله ربه گی هەمەدان و عەلی
 شوکور بە هەزار کەسەووە، «ئەسکەندەر سولطان» بە هەزار کەسەووە،
 «نیعمەت اللاه سولطان میر صوفی» بە چوار صەت کەسەووە، و «خەسرەو
 سولطان» بە حەوت صەت کەسەووە، «قەپان سولطان بیگدلی شاملو»
 سەرداری «گاورود» و «ساروگورگان» بە چوار صەت کەسەووە، «خەلیل
 سولطان» بە سێ صەت کەسەووە، هەموو بچنە «مەراغە» و «قوبادخانی موکری»

سەردارى ئەوئىش لە گەل خۆيان ھەلبەگرنو لە ژىر ئالاي سەرۆكايەتى
 «مەھمەد پاشاي جەلالى قەلەندە زارە» دا پروو بکەنە «كوردستان» و تا
 «دييار بەکر» داگىرى بکەنەو، ھەر کام لە سەردارانى کورد، پرووى
 خۆشى نیشان داو بە مرقى خۆپەو، دووايان کەوت تەرخان بکرى و لاقەى
 عىل و خىل و مال و سامانى نەکرى، و ھەر کەس پرووى تورشى نیشان داو لامو
 جىمى کرد، قەلا چو بکرى و مال و سامانى خۆى و عىلى تالان بکرى و
 شوپنە کەيان بدرى بە جەلالى يەکانو، ھەمو بە جارى پروو بکەنە
 «ئەرزروم» و لەوئپو بەچنە يارىدەى «ئەمىر گونەخان» ى بە گلەبەگى
 «چخورسەعد» * ھەروا فەرمان درا بە «ئەمىر خانى برادۆست» ى سەردارى
 «ئورمى يە» ش، کە شارمزاى ھەمو کونو قوژبنىكى کوردستانە لە
 پيشيانەو سەر قەراول بى * ھەر کە ئەم ھەوالە بە کوردستانا بلاو بوو
 «شاھ عەبباس» لە ترسى پاشە رۆژ «ئىمام قولى خانى» ئەمىر ديوانى
 «لارى» لە پيشا بە تىپى سەربازەو ناردە سەر سنورى «سەلماس» ى لای
 کوردستان *

ھەر لەم کاتەدا «محمد پاشاي قەلەندە زادەى جەلالى» ش لەو
 کەوتە گومان کە «كوردحەيدەر» ھاوکارى لە گەل بکات، جا بە دزى يەو
 دوستورى داكوشتيان *

ھەروا ئاشکراش بو کە «ئەمىرخانى برادۆست» (خانى لەپزىرین) یش
 کە خپوى «قەلاى دمد» بو، نەئىەوئىست بىتتە پيش قەراول بو شالاو بو
 سەر کوردستان، و بو ھاوکارى لە گەل «حەسەن خانى استاجلو» و، و «مەھمەد
 پاشا جەلالى» جا «شاھ عەبباس» دستورى دا لە سەرەتادا شالاو بپەنە سەر
 قەلاى «دمد» و داگىرى بکەنو «ئەمىرخان» سزا بەدەن ئنجا
 سپاىخەنەرى (۱۰۴) وەکو بە دريژە باسى ئەکەين، لە زمانى ئەسکەندەر بە گەو
 چونکە قسەى دوژمن پتر جىى باوەرە *

(۱۰۴) عالم ئاراي عەبباسى (۲/ ۷۷۰-۷۹۱)

ٲميرخان گڻ بو وقه لای دمدی چۆن دوروست کرد ؟

ٲه سکه ندهر به گي تورکمان نووسیویه : «ٲمير خان له عیلي برادوستی کورد بو له سهردهمی شاه طهه ماسپی صهفه وی دا (٩٣٠ - ٩٨٤ کٲ - ١٥٢٤ - ١٥٧٦ ازا) کابرایيکی «قه ره تاج» (١٠٥) ناو له عیلي «برادۆست» خۆی خسته ریپیری «شاه سیوان = شاه خوشویستان» هکانو بووبه یه کڻ له یاهوه رانی دهوله ت، «شاه طهه ماسپ» هه ریپی «تهرگه وهر» و «مه رگه وهر» ی سهر به ویلایه تی «ئورمی» یه و «شنو» ی دا به ئه و * پاش مه رگی شاه که رومی کان (عوثمانی) مرخیان له وولاتی «نازه ربایجان» خوش کردو عیل و خیله کانی سهر به دهوله تی «صهفه وی» پروویان وهر گپرا به لای عوثمانی دا «شاه محمه د به گ» (١٠٦) ناوی، به فهرمائی پادشای عوثمانی بو به میری عیلي «برادۆست» (١٠٧) و به میرسه نجه قی ئه و ناوه، ٲمير خان سهری بو دانه نواند، وهه رده مه ئه بو به یاهوه ری یه کیگ له میرانی کورد، و ماوه پی بو بو به یاهوه ری «عومه ر به گ» ی فهرمانی ره وای سوړان، و له شه ریکا له گه ل دوژماني «عومه ر به گ» دا دهستیکی براو به «ٲمير خانی یه کده ست» ناوبانگی ده ر کرد (١٠٨) .

(١٠٥) من لام وایه ئه م «قه ره تاج» هه ر «قه ره خان» ی کوری ناصر به گي کوری شیر به گي کوری شیخ حه سه نی کوری کیشی کوری سولطان ته حمه ی برا دۆسته ، سرنجی دره ختی بربره پشته کان بدن که له پامانی سپیاره که دایه .

(١٠٦) شاه محمه د به گ کوری یوسف غازی قرانی (به ناوبانگ) کوری سولطان ته حمه دی برا دۆسته، وبه گومانی من خانی له پزیپین ئامۆزایه تی .

(١٠٧) عیلي برادۆست له سهره تادا گوړان، کرمانج نین، و سهرداره کانیان به بنه چه که ئه چنه وه سهر بنه ماله ی «حسه ن وه یه ی» ی به رزیکانی ، فهرمان ره وایانی دینه وه رو شاره زور

(١٠٨) عالم ئارای عه بباسی (٧٩٢/٢) ، با لیره دا ئه وه رون بکه مه وه : که چاترین سهرچاوه بو باسی «قه لای دمد» و «قه لچوی موکری» عالم

له ده‌ورانی شاه عه‌بیاسی صفه‌وی (یه‌که‌م) دا (۱۹۹۵ - ۱۰۳۸ ک -
 ۱۵۸۷-۱۶۲۹ز) که سپای ئیران روی کرده «نه‌خچه‌وان» و «ئه‌ریوان» بو
 داگیرکردنه‌وه‌یان، ئەم «ئه‌میر خانی یه‌کده‌ست» ه‌هاته‌باره‌گای «شاه
 عیباس» و ده‌ری بری که له «شاه‌خۆشو‌یستانه»، شاه‌سه‌رداری‌تیی
 برادۆست و هه‌رئیمه‌کانی «مه‌رگه‌وه‌ر» و «ته‌رگه‌وه‌ر» ی پئی‌سپارده‌وه‌وه،
 نازناوی «خان» یشی پئی‌دا، و هه‌رئیمه‌کانی «ئورمی‌یه» و «شنو» ی سه‌ر به
 «ئاذه‌ربایجان» یشی دایئ و دوستوری‌شی دا که زی‌پ‌نگه‌ران له زی‌ری سووری
 به‌گه‌وه‌ر نه‌خشراو ده‌ستیکی بو ساز بکه‌ن، جا دوروست کراو، له قۆلی
 به‌سترا و به‌م جووره‌ بووه به‌خانی له‌پ‌زی‌پ‌ین) *

ئه‌میر خان به‌ئازایی و دلیری خۆی چه‌ند هه‌رئیمیکی کوردن‌شینی له
 ژێرده‌ستی ده‌وله‌تی عوثمایی ده‌ره‌یناو ناوی له‌ناو سه‌ردارانی کوردا به
 پایه‌به‌رزی و هیززی زۆر ناسرا، ژماره‌ییکی زۆر له‌سه‌رداران و میرزاده‌یانی
 عیلائی کورد بوون به‌یاوه‌ روده‌س و پیوه‌ندی هه‌رکه «ئه‌میر خان» ئەمه‌ی
 به‌خۆیه‌وه‌ دی له‌خۆی بایی بوو، بای خۆپه‌سه‌ندی چوو به‌لووتیا... جاله‌م
 سه‌رده‌مه‌دا که «جه‌غاله‌زاده» ی سه‌ره‌ک و مزیری عوثمایی سپای هینایه
 سه‌ر ئاذه‌ربایجان و، شه‌ری قورس له‌نیوان دوو ده‌وله‌تا پرووی دا له‌گه‌ل
 ئەوه‌شدا که ئەمیرخان له‌هه‌رئیمی شاه‌عه‌بیاسه‌وه‌ زۆر نزیک بو‌خۆی دووره
 پارێزگرت و یارمه‌تی سپای شاه‌عه‌بیاسی نه‌دا، پاش شکست خواردنی
 «جه‌غاله‌زاده» و، سه‌ره‌که‌وتنی «شاه‌عه‌بیاس» کاتئ که سپا له‌ویلایه‌تی
 «سه‌لماس» له‌شکر به‌زی کردبو، «ئه‌میر خان» هاته‌باره‌گای «شاه» و

ئارایه، گه‌ر چی «ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ» جنیوبه‌ کورد ئە داو قسه‌ی
 ناشرین ئەکا، به‌لام باسی ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی کوردان، و
 شکست‌خواردنی قزلباش و جه‌لالی‌کان زۆر راست و په‌وان ئە‌گێرئته‌وه
 ئێمه‌ گه‌لا‌آه‌ی باسه‌کان و مه‌رئه‌گرین و خوینه‌ران ری به‌دی‌یی ئە‌که‌ین بو
 سه‌رچاوه‌کان. ئەوه‌ش ده‌بئ بزانه‌ری که «به‌یته» کوردی‌یه‌کان
 تووشی زۆر ده‌سکاری هاتوون.

کهوتە پۆزوش و بە ھانە ھینانەو، «شاھ عەبیاس» کە لە وکاتەدا ئەیەویست
 دلی کوردەکان بەلای خۆیا رابکێشی، چاوی لە تاوانەکانی پۆشی و
 ماوای دابگەریتەو ھەریمەکە ی خۆی بەلام ھەر چەند «ئەمیر خان» خۆی
 بە «شاھ خوشویست» ئەدایە قەلەم، وەلێ دیسانەو لە ناخی دلێو ھەر دوژمنی
 «قزلباش» بو، و ھەرکە گەیشتەو ھەریمەکە ی کەوتە پقەبەری ونگریسی
 لەگەن سەرانی قزلباش و خەیاڵی خاوی سەربەستیی و سەربەخۆیی لە
 ناخی دلی خۆیا چاند، و کەوتە بیری دوروست کردنی قەلائیکی عاسی و
 سەخت، و نامە ی نووسی بۆ وەزیرانی دەربارو بۆ سەرەک وەزیر و فەرماندە
 : «کە قەلا ی کۆنی ئورمی یە قەلائیکی رزیو، دژیکی کۆنە سالە، ئەگەر
 تازەش بکریتەو دیسان بە کەلکی خۆپاراستن لە دوژمن نایی، و جیگە ی
 پی یا رایەرموون نی یە، ئەگەر شاھ ماو ەفەرموی، قەلائیکی قاییم لەجی یەکی
 ھەموار ساز بەم وبتوانم خۆم و مال و منال و کەس و کارمی تی دا لە
 ناحەزان و دوژمنان بیاریزم... تاع...» شاھ کە لای وابو دلسۆزو دلپاکە
 ماو ە دا، ئەویش بە دورایی سی فەرسەنگ (واتا ۱۸ کیلومەتر) لە
 ئورمی یەو، لە خاکی «تەرگەر» دا لەسەر کویکی بەرز، قەلائیکی تازە ی
 بە دلی خۆی دامەزراند، گویا لەم جیگە یەدا بە رلە پەیدا بوونی ئیسلامەتی
 قەلائیکی سەخت ھەبوو و پۆخواوو لە ناو کوردانا بە قەلا ی «دمدم (۱۰۹)»
 ناوبانگی دەرکردوو .

پیربوداق خانی (پەرناک) میری میرانی تەوریز - کە پیاویکی زرنگ
 وھوشیارو دوور بین بو - ھەر کە بیستی «خانی لە پزیرین» قەلائیکی
 وەھا سەخت دوروست ئەکا ھەستی بەو کە خەیاڵی یاخیتی داویتی لە
 کەللە ی، لەم بارەو ە نامەئیکی بۆ «شاھ عەبیاس» نووسی : و بۆی پروون

(۱۰۹) لە شەرەفنامە فارسی یە کەدا (۳۷۶/۱) ناوی ئەم دژە «قەلە داوودە»،
 ھۆی ناو کە لەمەو دووا دەر ئەکەوی .

کرده وه که «ئه میر خان» خه یالی یاخیتی له سه رایه وه، داوای له شاه
عه بیاس کرد : که فرمان بدات به قه دهغه کردنی له و کاره جا فه رمانی
شاه هات وه، «پیر بوداق خانی په رناک» یش ئه سپرده ییکی نارد بۆ لای «خانی
له پزیرین» که دهست له دوروست کردنی دژه که هه ل بگری .. به لام
گوردانی برادۆست، ئه سپرده که یان له ری کوشت و «ئه میر خان» یش قه لای
خۆی ته و او کرد ..

« قه لای دمدم له سه ر کیویکی تاشه به ردی درێژکار دامه زرا بو ،
سه ر پشتی ئهم چیا زهرده وه کو پشتی گا وه ها بو ، لای باکوړو
باشوړی دوو شیوی قوولی هه زار به هه زار بوو ، ئه مه نده به رز بو، مه گه ر به
«پنی پلکه ی-خه یالا» رابوردایه که بیر بگریته وه له وه چۆن پی یا سه ر که ون ..
ئهم قه لایه له م دوو لایه وه نیازی به شووره و دیوار نه بو، تاشه به رده که
هینه لووس بو کیچی پیوه نه ده وه ستا .. ئه مه درێژای بو .. لای
پانایی به که ی کیوه کهش سه رتا سه ر به دیواری قه لاکه ری بر کرا بو، له
ناو شووره ی پۆلایینی ئهم قه لایه دا چه ند بورج و باروو، و سه نگه ری به رزی
سه ر نه «که لکه له» ی عاسمان دوروست کرا بو .. بۆ هات و چونی ناو ئهم
قه لایه ته نیا یه ک ده ر وازه هه بو ، به ده وری شووره ی یه که می قه لاکه دا
شوړه ییکی زۆر به ر بلاو دوروست کرا بو ، لای باشوړه وه ده ر گاییکی بۆ
هیلرا بو وه وه ، ته نیا ریگه ییکی بۆ ئه چو ، که ته نیا یه ک سواری پی یا
تینه په ری . لای خۆره ه لاتی شاخه کهش تاشه به ردی بو لووس و بلند به
ئه ندازه ی یه ک تیرها وێژ . ئهم تاشه به رده نه کون ده کرا، نه ده روخینرا ..
لای پاومانی (پی بیسنی) ئهو تاشه به رده وه بورجیکی قاییم دامه زرینرا بو،
که دوژمن دوور بخاته وه له وه ی بنی شاخه که بکاته سییه و مکۆ . له ناو
قه لاکه شا چالاو ییکی زۆرزل هه بو به ئاوی به فرو باران پرته بو .. لای
باکوړی قه لاکه شه وه له شیوه که دا کانی یه ک هه بو . ئهم کانی یه ده ر درابو،
پاگژ کرا بو وه وه حه و ضیکی زلی بۆ دوروست کرا بو ، به شه و ییک

ئاۋى كانى يەكە پرى ئەكردو، بەشى پوژىكى تەۋاۋى ھەمو دانىشتۋانى
 قەلەكەي ئەكردە لەسەر ئەم ھەۋسە ژوورئ دوروست كرابو، لە
 دوورە ھەمو، لە دەرە ھە ئەئەبىنرا، دىۋارەكەي لاي دەرە ھەي قولنگە
 و گوللە تۆپ كارى لئ نەدەكردو بە جۆرىكى ۋەھا بە گاشە بە رد پوئرا بو
 كەس رى يئ نە ئەبەردە، ۋ خۆلىكى زوررىشى بەسەردا كرابو •• بۆ
 گەبىشتن بەم كانى ۋ ھەۋسە يەك رىگەي نەئىنى ھەبو، ئەۋىش لە
 ناو قەلەكە ھەبو، لاي باشورى ناو قەلەكەشدا چالىكى زور گەرە بۆ
 كۆكردنە ھەي بەفرى زستان ئامادە كرابو، ئاۋى بەفرەكە لەو چالە ھە
 ئەچۈۋە ناو ھەۋسە گەرەكە •• ئەمانە ھەمويان سەريان پوئرا بو •

قەلەكە لە ناو ھەبو برىتى بو لە پىنج قەلە : يەكەم : قەلەي گەرە بوو،
 كە مال و مندال و نۆكەرانى خانى لەپ زىرپىن و خانان و سەردارانى تيا بو •
 دوو ھەم : قەلەي خوارە ھەبو كە بۆ پاراستنى رىگەكە، لە دوژمن، دامەزرا بو •
 سىيەم : قەلەي بو كە بۆ پاراستنى ھەۋسە كانى يەكەي ناو شىۋەكە
 دامەزرا بو، كە رىگەي ھەر لە ناو قەلەكە ھەبو • چوارەم : قەلەي بو بۆ
 پاراستنى بە فرخانە ۋ ھەۋسەكەي ناو قەلەكە، كە بۆ خواردە ھەي مەرە
 مالان و ئەسپ و ئىسترو چوارپاي ترى ئامادە كرابو •• پىنجەم : شورە
 قەلەي گشتى بو كە ھىزو سپاي تيا بو •• «عەودال خانى موكرى» (۱۱۰)
 بەبىست كەسە ھەم قەلەيەدا بو •• يەككىك لە سەردارانى «جەلالى» ش (۱۱۱)
 كە خۆي لە خىانەت رزگار كەرد بو • بەپىنج ھەت كەسە ھەم قەلەيەدا
 جىي گىير بو بو ••

(۱۱۰) مەبەستى ئەبدال خانى كورى ئەمىرە بەگى كورى شىخ ھەيدەرە
 (۱۱۱) مەبەستى مەھمەد بەگى براى «ظەۋىل» ھ « واتا ئوزون ئەھمەدى والى
 بەغدا كە بوبە ھاسوئىنى جەلالى » كان و كوئرا •

«ئەمىرخان» كە خۆى بۆ رۆژى رەش ئامادە كەردىبو، قەلا كەى
كەردىبوو، ئەمەرى ئازوقەو خوار دەمەنى و جل و بەرك و چەك و تفاقى شەرى،
تەنەت تۆپ، و تاماوەى پىتەو ىستى بە هېچ نە بو .

شەرى قەلاى دەم چۆن روى دا ؟ و ئەم قەلا سەختە چۆن گىرا ؟

ئەو بو لە سەرەتادا ووتمان: سالى ۱۰۱۷ كۆچى (۱۶۰۸زا) «شاه
عەبباس» فەرمانى دا بە «پىربوداق پەرناكى مىرى مىرانى تەورپىز كە
لە گەل» «مەمەد پاشا قەلەندەرزادەى جەلالى» و سەردارانى كورد،
كوردستان تا «دىيار بە كر» لە چنگ رۆم (عوسمانى) رزگار بكەن، ئەگەر
بۆيان داگىرنە كرا هەموى ويران و تالان بكەن. لە پىشدا «قوبادخانى
موكرى» لە گەل خۆيان هەلبگرن، گىناچىن «ئەمىرخانى برادوست» ىش
بەن و هەركام يەك لە سەرانى كورد ئامادەى چوون بۆ شەرى نەبو
تالانى بكەن و قەلاچوى مەروقى بكەن، و جىگە كەى بەدەن بە
«جەلالى» يە كان . «قوبادخانى موكرىان» و «ئەمىرخانى لەپ زىرپىن» هېچ
كاميان ئامادە نەبوون شالا و بەرنە سەر كوردستان، بە وىژە هەرىمى
«ئەردەلانى» - كە «هەلوخان» فەرمانرەواى بو، و هەردو كەوتنە پۆزش
و بەهانە هېنانەو . . لە سەرەتادا و ايان دەربرى كە «پىربوداق» مىرى مىران
ناحەزبانەو ئەپەوى بەم هۆيەو هەرىمە كانيان داگىر بكات و بىخاتە ژىر
دەستى «جەلالى» كان . «شاه عەبباس» بۆ ئەوەى بەهانەيان بىرى دوستورى
دا بە «حەسەن خانى بە گلە ربهگى هەمەدان» ئەم ئەركە بگرتتە مل و،
و هەى نشان دا كە ئەم كارەى لەبەر دلى «مىرى لەپ زىرپىن» كەردو و،
سەرۆكايەتى سپاى لە «پىربوداق» وەرگرتۆتەو و، سپاردو و بە «حەسەن
خانى بە گلە ربهگى هەمەدان» . بەلام دىسانەو «قوبادخان» و

«میری لہ پزیرین» بہ لینیان نہدا، و «نہ میر خان»، ووتی: «جہ لالی» یہ کان کومہ لہ بیلی درورں و بی بہ ندو بارں، جئی باوہر بین، با تہ وان لہ پیشہ وہ پڑون۔۔۔ تنجا یا من حوم بہ ہیزمہ وہ بہ دووایانا تہ چیم، یا بہ فہرماندہیی کورہ کہم ہیزیان بہ دووادا تہ تیرم، «حہ سہن خان» ووتی: «کہوا بی تیمہ چونکہ بہ ولاتی تہ میرخان دا رت تہ بین، یہ ک دوو شہوی لہوی، لہ ہہریمی «تہرگہوہر» تہ مینینہوہ تا تہ میر خان خوی نامادہ تہ کا، و بہ یہ کہوہ راویژی یش دہ کہین و نہ خشہی سہ فہرہ کہمان تہ کیشین، بہ لام «تہ میری لہ پزیرین» گوئی نہدایہ پیشنیارہ کہی، و ہہر کہ پیشہنگی لہ شگری قزلباش گہ بیشتہ ہہریمی تہرگہوہر، پیشمہرگہ یانی برادوست لییان راپہرین و بہ ہہمو جوہرہ چہ کیکہوہ لہ گہ لیان کہوتنہ شہرو دوو کہس لہ «جہ لالی» کان کوژراو چہند کہ سیکیش بریندار بوون۔۔۔ «حہ سہن خان» دوستوری دا: لہ شکرہ کہ پاشہ و پاش گہ راپہوہ تا دورایی سی کیلومہ تری لہ قہ لالی دمدمہوہو، لہوی خپوہ تیان ہہلداو لہ شکر بہ زیان کرد، بہ لام ہیزی کوردی پہرہوی «تہ میر خان» خپوہ تہ کانیان بہ توپ و تفہنگ داگرت۔ «حہ سہن خان» پیاویکی جئی باوہری خوی نارد بو لالی «تہ میر خان» کہ ہوی تہم شہرہی لہ گہل پوون بکاتہوہ، و ہہراکش بپریتہوہ۔۔۔ «تہ میر خان» و تہ سپردہی «حہ سہن خان» دہمودوویان لہ گہل یہ ک ریڈک نہ کہوت و کوردہ کان کہوتنہ راوانانی قزلباش و «جہ لالی»، لہم حہلہدا «محہ مدیگ برای طہویل» بہ سی صہت چوار صہت کہ سیکہوہ لہ سپای ئیران جیا بوہوہو، قزلباش و عیلی جہ لالی بہ جئی ہیشت بہرہو قہ لالی «دمدم» و پہنای بردہ بہر «تہ میر خانی لہ پزیرین»۔۔۔ «محہ مد یاشا قہلہندہر زادہی جہ لالی» لہم کارہ زور توورہ بو، دوستوری دا بہ «جہ لالی» یہ کان ئاواپی و گوندو دی یہ کانی ہہریمی «تہرگہوہر» و «تہرگہوہر» یان بہ سہرو سامانہوہ داگیر کرد۔۔۔ «حہ سہن خان یہ گلہ ربہ گی» ناچار بو گوزارشیکی دوورو دریژی نووسی بو «شاہ

عەبیاس» ، «شاه» که گوزارشە که ی وەرگرت، سەرەک وەزیر «ئیعتماد
الدەولە حاتەم» ی نارد که بزانی چی باسە . . . ئەگەر دۆنگە ی لرد: که «ئەمیر
خان ی لەپ زێرین» وراوە ی یاحی بوونی لە سەرایە بادی بداتە وەو تی،
بگەیینی که «شاه عەبیاس» بەرامبەر بە ئەو دلسۆزو میهرەبانە . . . جگە
لەو هەش دوستوری داینی که عیلى «جەلالی» لەو هەریمە دوور بخاتە وە . . .

سەرەک وەزیر «ئیعتماد الدەولە حاتەم»، که گەیشتە «تەوریز»،
نۆپچی و تەنگچی یەکانی «ئەصفەهان» و «خوراسان» و «تەوریز» و «بافیق» و
دوو هەزار جەلالی لە گەل خۆی هەلگرت و چوو «سەلماس»، لەویش «خان
ئەمیری کوری غازی خان ی کوری شاهقوولی بیلانی» ی پینیاشی و
« ئەولیا بەگی کوری سەیف الدین » کویری فەرمانرەوای « ئەنزل و
صومای» و زۆر کەسی تری بەهیزو لەشکرەو لە گەل خۆی برد، و رۆژی
سێ شەممە ۲۶ / شەعبان / ۱۰۱۷ کۆچی (۱۶۰۸زا) بەرەو «وورمی» یە کەوتە
رێ . . . «حەسەن خان» و «محەمەد پاشا» پیشوازیان کردە سەرەک وەزیر
ئەو شەو هەسایەو، رۆژی دووایی یاوەریکی جی باوەری خۆی نارد بۆ
لای «خان ی لەپ زێرین» و «مەلەک ئاغا محەمەدی طەسوجی» ی - دۆستی
ئەمیر خان ی لەپ زێرین - یشی لە گەل نارد . . . ئەم دوو ئەسپردە یە پاش گوشت و
گوو دووان «ئەمیر خان» یان بە وەرزی کرد: که لە قەلاکە بیتە خوارەو و
لە گەل سەرەگ وەزیر دانیشی و پیکەو بەدوون . . . «ئەمیر خان» لە قەلاکە
هاتە خوارەو و، لە گەل سەرەک وەزیر یەکتریان دی، و رازو گلەیی یان
لە گەل یەک کرد «ئەمیر خان» وای نشان دا که لە رێ ی راستی بچووکی و
دلیاکی لای نەداو، و هەمیشە «شاه عەبیاس»، بە سەروەری میهرەبانی خۆی
ئەزانی، بەلام ناتوانی لە گەل جەلالی یەکان هاوکاری بکاو یا هەلستی و
دانیشی، چونگە «محەمەد پاشای جەلالی» لە ژێرەو بەر، ئەیهوئی هەریمە که
داگیر بکات، و «حەسەن خان» یش لای ئەو ئەگرێ، جا لەبەر ئەوە بریاری

داوه که له م قه لایه دا بمیننی و خوی له شهریان بیاریزی» پاش ته و او بوونی
گوفت و گو تکای کرد له «ئیعتماد الدهوله» : مؤله تی بدات پوژانی
سهختی زستان به سه ر بیات، ئنجا خوی بچی بو خزمهت شاه عه بیاس ،
و ئاماده شه هه ر له ئیسته وه یه کچی له کوره کانی بنیری بو باره گای سه فه وی
که له ده رباری شاه دا بمینننه وه » *

سه ره ک وه زیر «ئیعتماد الدهوله» هه مو قسه کانی ئه وی په سه ند
کردو به لینی دایی که: چی ووتوو، هه موی بنووسی بو «شاه عبیاس»
به و مه رجه ی که «میری له پ زپین» به لین بدات که هه مو پوژی خوی له
قه لاکه بیته خواره وه بو چادره که ی سه ره ک وه زیر، هه ر وا جار جار
سه ره ک وه زیرش بیات بو ناو قه لاکه ی خوی، که له ناو خه لقا ده نگ
بداته وه، و باسی «یاختی ئه میر خان» له بیر بچینه وه، قاوه که به درو
بزانی * «خانی له پ زپین» به لینی دائه و کاره بکات، به و مه رجو
په یمانه ی که هیچ کهس له «جه لالی» یه کان له وی نه بن * به لام پاش ئه وه
چه ند پوژی سه ره ک وه زیر چاوه روانی کرد، نه «ئه میرخان» خوی هاتو
نه کوره که ی نارد. سه ره ک وه زیر چاریکی تریش یه کچی له ریش
سپی بانی نارد بو لای * * ئه مجاره «ئه میرخان» ووتی: «من هه رگیز
نامه وی خوم بخرمه داووته له ی «جه لالی» و «قزلباش»، و «ئیعتماد
الدهوله» ش هه رچه نده پیاویکی گه وره و به وره و به ریزه ، به لام ئه و خاوه ن
قه له میکی تاجیکی ئاپوره یه، وهاونیشتمانی نی یه، من ناتوانم به به لین و
گفتی ئه و رایه رمووم * * من خوم هه ر کات وه ختم به باش و هه مو ارزانی
کوره که م به دیاری و پیشکەشی یه وه ئه ئیرمه باره گای شاه * *

پاش ئه م هه وله ، سه ره ک وه زیر له هاتنی « ئه میرخانی له پ زپین »
نائومید بو، ئنجا له گه ل فه رمانده کان که و ته پراویزه وه، بریار درا که قه لاکه
که مارو بدری و به زور و رمزا داگیر بکری * له م کاته دا هینیکی زور بو

يارمەتى سەرەك وەزىر ھات : پىنچ سەد تەنگىچى مازەندەرانى بە
سەرۆكايەتى «صەفەر قولى بەك» و قوروجى يەكانى چىنگى، و سپايىكى
رازاو بە سەرۆكايىتى «گەنج عەلى خان» لە تەورپزەو • ئىجا بەم جۆرە
نەخشەى داگىر كەردنى «قەلاى دىمدم» كىشرا :

حەسەن خانى بەگلەر بەك و سەردارانى ھاورى بەھىزەكانى
خۆيان و بە تەنگىچى يەكانى «ئەصفەھانى» يەو • «مىر فەتتەح»
سەر كەردەيان بو، لاي خۆرھەلانى قەلا كەو • بۆ شالا و ئامادە بن و خۆيان لە
بووسە بەدەن • «پىربوداق بەگى مىرى مىرانى تەورپزە» ىش بە
تەنگىچى يەكانى خوراسانى و باقى يەو • لاي خۆرئاواى قەلا كەو • ئامادە بن
بۆ داگىر كەردنى قەلا خوارىنە كەى سەرە رىگە كە • «موراد خان سولطان
چىنى» و «خەلىل سولطان سىل سوپەر» و «مەھمەد تەقى بەگى مىن
پاشى» ىش بە تەنگىچى يەكانى ئازىر بايجانى يەو • لاي باشوورى قەلا كەو •
دامەزرىن، كە نىكى قەلاى بەفرە كە بن • پاراستنى دەروازە كەى لاي
خواروش سپىردا بە «صەفەر قولى بەك» و قوروجى يەكانى «چىنگى» •
كە ئەم بىكە يە بەرامبەر بە قەلاى ئاۋە كە دامەزرا بو • «بەرخوردار بەگ» ىش
دانرا بۆ ئەو • كە بە تۆپ و مەنچە نىقە كان، قەلا كە گوللە باران بىكات،
ولەژىر سەرپەرستى «قەپان سولطان» دا بەم كارانە ھەل بىستى • جگە
لەم ھىزو چەكانە ، نارد بوويان لە زرىەى رەشەو • بە پەلە تۆپىكى
بچو كيان ھىنا بو • ئەم تۆپەيان لەو بىكە يەدا دامەزرا ند بو، كە «حەسەن
خانى بەگلەر بەگى» خۆى فەرماندەى بو • لەم كاتەدا «مەھمەد پاشاى
جەلالى» بە ناوى نەخۆشى يەو • خۆى دەرباز كەرد، بەلام «جەلالى» يەكان،
كە دو ھەزار كەس پىتر بوون لە مەيدانامانەو • بە فەرمانى «شاھ عەبباس»
پىنچ ھەزار لىرەى زىرى سوورىان بەسەردا بەش كرا • • ئەم ھىزانە جىا
جىا خىوت و چادىرى خۆيان ھەلدا و بىكەى خۆيان دامەزرا ند •

«ئەمىر خانى لەپ زېرىن» كە بەم حەشامەت و ھىزە زۆرەى زانى شلەزاو كەوتە ئەسپردە ناردن بۆ لاي سەرەك وەزىر، بەلكو بتوانى بە زمانى لووس و فروفيل سەرەك وەزىر و فەرماندەكان بىخەلەتېنى وزستان بىاتە سەرە بەلام كار لە كار ترازو بو • زۆرى پى نەچو ھەندى لە سەردارە برا دۆستى يە كان وورەيان بەرداو قەلاى «دمدم» يان بەجى ھىشت و جارى «شاھ سىوانى = شاھ خۆشويستى» يان دا، و ھەوالشىيان ھىنا بو كە لەبەر كەمى بەفرو باران، چالە ئاوە كە خەرىكە ووشك ئەھىتەو ھە ئاوە كەى ناوى گەنيو ھە قەوزەى گرتو ھە ، وتەنيا بۆ وولاغ و مىگە لە كان تەرخان كراو ھە، و ئومىدى يە گانە يان ئاوى «كانى» يە كەى بن قەلا كەى خوارەو ھە، كە ئاوە كەى بە قاپ بەسەر مالا گەورە كانا دابەش ئە كرى ئە گەر ئەم كانى يە داگىر بگرى خەلقى ناو قەلا كە ناچارى ئەو ھە بن كەخويان بەدەن بە دەستەو ھە» •

ھەر كە سەرەك وەزىر و فەرماندەكان ئەم ھەوالانەيان بىست، ناردىان بىر ھەلەكەن و كار گەرىكى زۆريان ھىناو كەوتتە كارىزلى دان بۆ ئەو ھەى بگەنە سەر كانى يە كە • • ھىزە كانى «حەسەن خانى بە گلەز بە گى» و سەردارانى تىش بە شەو زەوى يان ھەل ئە كۆلى و بەسە بە تەخۆل سەريان دائە پۆشى و بەم جۆرە، تا گەيشتە تاشە بەردە كە، كە نەقولنگە كارى تى ئە كەردو نە گوللە تۆپ «پىر بوداق خان» ىش كە لاي خۆر ئاواى قەلا كەو ھە بو، ئە بوىست بەرەو شاخە كە بروات ورىگە پى بكاتەو ھە، وە كۆلا تىكى قووليان كەند بو، بە سە بە تە خۆل سەريان ئە پۆشى كە ھىزە كەيان نە بىنرى • بەلام ھىزى خانى لەپ زېرىن، ھەمو پىلانە كانى ئە مانىان ئە زانى، و جار جارە ئە ھاتتە سەر سىپە و مكو كانىان و گوللە بارانىان ئە كەردن، و شالاويان ئە بردە سەر تۆپچى و تەنكچى يە كانو بىر بىرلى يان ئە كوشتن • غازى (و ھەك خويان ناويان ئە برد) يە كانى قزلباش دانيان ئە نا بە جەرگى خوياناو ئەم كوشتارەيان

تهحه مسول ئەکردو بەرانگاری یان ئەکردن جار جارە پێشمەرگە کوردەکان،
 بە گوللەباران وازیان نەئەهینا، لە پڕ خۆیان ئەکرد بە ناو مکوو سیپەو
 خێوتەکانی دوزمناو گوللەبارانیان ئەکردن و بەم جوۆرە سەختترین
 کوشتاریان لێ ئەکردن و سەلامەت ئەگەرانهووە. لای سیپەکەهی «حەسەن
 خان» هوه توپێ دامەزرا بو، بەم توپە یەك مانگی رەبەق بورجی قەلاکەیان
 گوللە باران کرد، هێشتاکە لە بەریکیان بو نەکرایهوه کە زەلامیکی
 پێیاتییەری. جارێکیان «حەسەن خانی بەگلەربەگی» ویستی ئازایەتیی
 خۆی دەربخات، بێ پرسى «ئیعتماد الدولە» ی سەرەك وەزیرو
 فەرماندەکان چوو بەگژکیوه سەختە کەدا، بەلام لە سەرەوه دایانە بەر
 گوللەو دوازده کەسیان لێ غل کردنەوه و ئەو دووای هێزەکەى خۆیان
 خستەوه خوارەوه، ئیتر قزلباش وەها چاویان شکا زاتیان نەما نزیکی
 شاخەکە بکەون، و هەر چۆن بو دووصەت کەسى خۆیان گەیانە بووه ژیر
 دیواری بورجەکان ولەگەل کوردەکانا لێ یان بوو بە شەر، کە هەراکە
 گەرم بو، هەندێ لە کوردەکان لە پشتنەوه شالایان هینایە سەر ئەم هێزەو
 بە شمشیر کەوتنە ناویان و سەرو کەللەیان دایا چین، و لە هەمان کاتا لەسەر
 دیواری قەلاکەشەوه گوللە بارانیان کردن. و بەم جوۆرە زیانیکی گیانی
 زۆر لە «غازی یان» (وەك خۆیان دەئین) کەوت و «حەسەن خان» لەم
 کارەى خۆى شەرمەزار بو. بێرەهەلکەنەکانیش کە ئەیانویست «کانی» ی
 ئاوه کە بدۆزنەوه، بە هەر لاییکە قەمیشیان لێ ئەدا، ئەئە گەیشتنە
 سەرکانی یەکە، و بە شەو کوردەکان ئەهاتنەوه سەریان و بە شیرو تەورو
 گوللە تی یان بەر ئەبوون. سێ مانگەى (رەمەضان - شەوال -
 ذي القعدة) ئەم شەرە سەختە درێژەى کیشاو دۆخی قەلاکە نەگورا،
 بەلام لەم ماوهیەدا خەلقى ناو قەلاکە لەتینوان بە تەنگ هاتن ولە پڕ هەزار
 کەسیک لە قەلاکە هاتنە خوارەوه و هاواریان ئەکرد ئاو. ئاو.

قزلباشه کان پاش سى مانگ گه مارۆ ئنجا بيريان له وه كرده وه: كه به ژير سه به ته خو له كانا خويان بگه يينه سه ر گوممه زى بان كانى به كه و كونى بكن و توپى له سه ر دا بمه زرين و له كونه كه وه ئه و كوردانه بده نه به ر گولله، كه دين به ره و كانى به كه، و ئاويان لى قه ده غه بكن، و بو به دى هينانى ئه م بيرو رايه بريار در ا سه ردارانى مه زن: «مير صوفى، ميرپازوكى، و ميرموقه ده م» سيبه و مكوكانى خويان به جى به يان و سه ربه رستى ئه م ئه ركه بگر نه مل، به لام له نيوه شه وا كورده كان دايانه سه ريانا و كوشتاريكى سه ختيان لى كردن. كه به يانى دا و روى جيهان روونه وه بو، سه ره ك و هزير «ئيعتيماد الدوله» چو بو كوشتارگه و لاشه «غازى» (وه ك و وتويه) به كانى دى هه ر وه خته بو له تاوانا شيت بى، و هيچى بو نه مايه وه كه وته گله يى له «موقه ده م، پازوكى و صوفى» و سه رزه نشى كردن ..

هوى خو ش به ختى بو: كه له م كاته دا. كه خه لكى ئبو قه لاکه له تينوان به ته نگ هاتبوون - بارا ئىكى زوربارى و چاله كانى ناو قه لاکه پر بوون له ئاوو كورده كان نيازبان به هيچ نه ما - جگه له ميهره و به زه يى خوا، هه ر وا كاربان به كانى به كه ش نه ما ..

«ئيعتيماد الدوله» پاش كوشتاره كه بريارى دا به سه به ته خو ل رابگيشن و دو ديوارى خو لى زور به رز دامه زرين و ريگه يى به ناويانا رابگيشن، ئه مه نده قوول بى له هيچ لايى كه وه زه لامى تيا نه بينرى، كه به م جو ره بتوانن به ناويا به ره و پيش پرۆن ...

گه لاله ي قسه ماوه يىكى زور به م كاره وه خه ريك بوون و كو لايىكى قووليان تا بن قه لاکه راکيشا .. له ولا شه وه كاريز كه نه كان به قومش - ليدان داره راي سه رگوممه زه كه يان هه ل ته كاند و راجه كانيان يه ك يه ك ده ره ينا و گوممه زه كه ته پى به خواره وه و قه لاي سه ر ئاوه كه ش هه ره سى

هینا و خزایه خواره ووه پاسه وانه کانی قه لای سهر ئاوه کهش له و
لایه ی بورجه که وه خزانه خواره ووه، که «قرابه گت» ی وه کیلی ئه میرخان
سهر په رشتی ده کرد *

ههر که سهره گت وه زیر ئه م هه وانه ی پی گه بی و، چو به چاوی خوی
دی که ریگه که کراوه ته ووه، نه راندی: «کورینه کاتی هیرشه!» * * جا
«حه سه ن خانی به گله ره به گی» فه رمانی دا به پیاوانی سپه که ی خوی
هیرش بکن «پاله وان محه مه د» یه که م که س بو که خوی هه لدا یه سهر
قه لاکه و به گولله «قرابه گی» کوشت و دانه وی سهری بری و که لله سهره که ی
به دیاری هینا بو وه زیر * * جگه له ئه و، چه ند که سیکی تریش کوژران * *
کوریکی گه نجی جوانیش له قه لای ئاوه که وه که وتبووه خواره ووه بی ئه وه ی
زامدار بووبی یا هیچی لی هاتبی، ئه م کوره خوشکه زای «ئه میرخانی له
پزیرین» بو کابرایه کی خویری چینی، که پاسه وانی سهر شیبوه که بو
هه لی کوتا بووه سهری کوشتبوی و سهری بریبو * که «ئیعتماد الدهوله»
به م کاره ی زانی زور دلگران و تووره بو، به لام پاش چی! تازه کار له کار
ترازا بو * * که ئه م قه لایه گیرا «غازی» یان له ساوه ی ده رۆژا توانی یان
هه مو ده ورو به ری شووره ی قه لاکه ئابلوقه و گه مارۆ بدن نریک به قه لاکه
به رزه که توئیکیان دامه زرانند، ونریک به قه لاکه ی خواره ووه ش تو پیک و
که وتنه گولله بارانی خه لقی ناو قه لاکه «ئه میرخان» شله ژاو کورده کان
هیویان براو، زوریان - له بهر ئه وه ی که له یاران و یاهورانی نریکی
ئه میرخان بوونو به جهرگه وه ئه جه نگین - له شه ره که دا کوژران، وئهو
دوای خه لقه که هاتبونه له رزین و، کار گه ییشتبووه جی بی که سی پوژی
تری نه ئه خایاند هه مویان ده سگیر ئه کران * * له م کاته دا له پرسه ره گ
وه زیر «ئیعتماد الدهوله» لی هات و مردو «غازی» یان ده ستیان سارده ووه
بو ودا گیر کرانی قه لاکه دووا که وت، و گه ر چی سی قه لای گرنگ له پینچ

قهلاکه داگیر کرابوو، کورده کانش له گیان وهرز بوو بوون بهلام
 هه نديکيان خویان خسته قهلاي تايه به تي ئه ميرخانه وه، که له قهلاي نارين
 سهخت تر بو وبيزاري خویان له شهر دهر پري • جا «ئهميرخان» «له به ردلي
 کورده کان ئه سپرده ي نارد بولاي «محهمه دبه گ ييگدلي» که خوي و هيزه کاني
 «شاملو» يينه قهلاکه وه ، وريگه به «حه سه ن خان» و سپاکه ي نه دات يينه
 قهلاوه • له م کاته دا «خان ئه بدال» (عه ودال خال) موکري له گه ل چهند
 که سيکا له پياواني خوي له قهلا هاته دهره وه وروي کرده مالي «ئه لياس
 خه ليفه ي قهره داغلو» و «محهمه د به گي براي طه ويل» يش که له گه ل •••
 جه لالي په ناي برد بووه قهلاي دمدم، به هيزه که يه وه له قهلا دهر چوو ••
 ئنجا «محهمه دبه گ ييگدلي» له سهر تکاي «ئهميرخان» چوو قهلاکه وه ،
 «ئهميرخان» خوي و کوره گوره که ي و کومه ليکي صهت که سي ي زري
 پوشي رم وه گو رزو تهننگ به ده ست و خه نجه ر له که مهر له مال هاتنه
 دهره له گه ل « محهمه د ييگ ييگدلي » به کتريان دي ••• و هيشتا
 دووصهت سخي صهت که سيکي تر يش له قهلاکه دا مابو ••

«محهمه د به گ» کومه لي سهر بازي تهرخان کردبو پاسه واني ئه واني
 که قهلاکه دا مابو نه وه، که که س ده س دريژي بو مال و منال و ناموسييان
 نه کات • و «ئهميرخان» يش براي ئه و خپوهت و چادرانه ي بويان هه لدرابوو،
 نارديان «حه سه ن خاني به گلر به گي» و فه رمانده کانش هاتن که له گه ل
 خاني له پزيرينا يه کتر بنين •

ههر که «حه سه ن خان» گه ييشته نزیک چادره که قيراندي: ئه ري
 محهمه د به گ چون به خوت و براکاته وه ناو ئه م ياخي يانه دانيشتوي؟
 ئه مانه له يه کتر جيا که ره وه، ههر دهسته يان بنيره جيگه يي و ته ينا
 ئه ميرخان له خپوه ته که دا به يله وه ! « • «ئهميرخان» گهر چي به م پيشنيازه
 قايل بو ، به لام هه واله کاني رازي نه بوون ، ووتيان : «ئهميرخان! ئيمه ده بي
 له ژيان و مردن چون يه ک بين! ره نگه ئه مانه نه وئرن تو بکوژن، به لام

ئېمە كە لە تۆ دوور كەوتىنەو ھەمومان قىر ئەكەن» ئەوان لەم قسانەدا
 بوون، كە لە چادىرە كەى «ئەلىاس خەلىفە» وە دەنگى زەلەو ھەراپە ىدا
 بو، گۆيا «ئەلىاس خەلىفە» كە پياوئىكى سادەو سىنەصافو كەم ھۆش
 بو، بە پياوھەكانى خۆى ووتبو: ئا كورپە بەم گەرمە بۆچ داواتان لە
 مېوانەكان نەكردو ھەتتا خۆيانپەتى بىكەنو چەكەو سىلاھەكانيان دابىنن
 بچەسىنەو؟» تۆكەرەكان كەئەم قسەىھى «ئەلىاس خەلىفە» يان گوى لى
 بوبو، چوو بوون داوايان لە «عەودالخان»ى موكرى وھەوالەكانى كرد
 بو: كە رمو تەنگەكانيان دابىنن» خانو ھاوړىكانى دلگىر بوبونو
 گورج راپەرى بوون «ئەلىاس خەلىفە» يان دابوو بەر شمشىر، وبەم
 جۆرە زەلەو ئاژاوە دەستىپى كرد بو «غازى يانى» قزلباش ھەر كە
 ئەمەيان دىبو، ھەلىان كوتابوو ناو خىوھتەكەو، «خانەودالخان»و
 ھاوړىكانى ئەويان بە شمشىر پارچە پارچە كرد بو!! بەم جۆرە قسەكەى
 «حەسەن خان» ھاتە دى (۱۱۲) و خەلقكە برىوان بە كوردەكان نەماو
 «غازى يان» ھەلىان كوتايە سەر ئەوانەى كە لەمەبەر لە قەلاكە ھاتبوونە
 خوارەو، بى ئەوھى جىاوازى بىخەنە تىوانى كوردەكانو جەلالىيە
 توركەكان ھەر كە «ئەمىرخان» و كورپەكەى و ھاوړىكانى گوى يان لەم
 زەلەو ھەراو قىژەىھ بوودۆنگەيان كرد كە خەرىكن بىنە
 سەريان ئەوانىش چادەركەيان كون كون كوردو
 لولەى تەنگيان بەرەو خەلقكە درىژ كوردو كەوتنە
 تەقەلە «قزلباش» ە غازى كانىش لە دەرەو چادىرەكانى ئەوانيان دايە
 بەرگو للە ە ئنجا «ئەمىرخان» و كورپەكەى و ھاوړىكانى بە شىرى رووتەو
 لە خىوھتو چادىرەكانەو دەرپەرىن و كەوتنە داپاچىنى قزلباشەكانو
 خۆشيان كوژران ە پاش ئەم كارەساتە كە بوو ھۆى كوژرانى ھەزاران،
 ئنجا مندالە ووردەكانو ژنو مالى «ئەمىرخان» وسەران وىارانو
 ياوهرانى بران بۆ ئوردوگای «شاھەبىاس» و دارايى وسامانى ناو

قەلەكەش دابەش كرا بە سەر غازى يانى قزلباش داۋا ئا بەم جۆرە «قەلەي دمدم» داگير كراو خانى لەپ زېرىن و ھاوړى يانى شەھيد كران (۱۱۲) «ئەسكەندەر بەگى توركمان» كە موشى و نووسەرى تايەبەتى «شاھ عەبباس» بوو، ھەروا يەكئى بو لەد وژمنەكانى كورد، بەم جۆرە باسى كارەساتى «قەلەي دمدم» ئەگيرىتەووە كە پياو شەيداي ئازايى و دليرى و بە ئەمەگى كورد ئەكات ، لەگەل ئەووشا كە «ئەسكەندەر بەگ» لە ھەزار يەككى نەووتوووە ھەر وا، ھەر چەندە ئەيەوى باسى كارەساتى قەلەچو كوردنەكەش بە جۆرى نیشان دا كە تاوانى كوردەكان خويان بوو، بەلام ميژوى ئيران پىرە لەم جۆرە نەين پىرە يەي دەسەلاتى ئيران، كە ھەميشە بە ناپياوى و خيانەت، دييل و پەنا ھەندەكانيان قىران كوردوووە جگە لەووش ھەميشە خويان بە «موسولمان» و «غازى» داووتە قەلەم و كوردەكانيان بە «يەزىدى» و كافر داناوہ .

«شاھ عەبباس» پاش ئەوھى كە قەلەي «دمدمى گرت» و «خانى لەپ زىرىنى» بەو جۆرە لەناو برد ، ئنجا كەوتە بەھانەپى گرتن لە قوبادخانى موكرى كە لە پيشا ناومان برد، داواى كى كردىبى بە پيشەنگى لەشكر بو ھەلكوتانە سەر كوردستانى ئەردەلان، بو سەر شۆر كردن بە «ھەلوخان» . بەلام «قوبادخان» فەرمانى بەجى نەھينا، وئەمە بوو بە بەھانە بو قەلەچووى خەلقى موكرىان .

قەلەچوى عىلى موكرى و كوژرانى قوبادخانى كورى شىخ حەيدەرى كورى ئەميرە پاشاى موكرى: «ئەسكەندەر بەگ» نووسىويە: «قوباد خان»، ھەر وەك لەو بەر دوستورى درابويى كە لەگەل «ئىعتىماد الدەولە» سەرەك وەزىردا شالاو بكاتە سەر «قەلەي دمدم» و سەرپىچى

(۱۱۲) گەلەھى لاپەرەكانى (۷۰۵-۷۲۷ و ۷۸۲-۷۹۱ و ۷۹۷-۸۰۰)
 ۰۷- تا ۸۸۹) لە بەرگى دوھمى عالم ئاراي عەبباسى .

گردبو، نه مجار هس که داوای لی گرابی به پیشه نلی له شکر بو سه ر
 لوردستانی «نرده لان» وهه لوخانی سهررداری، دیسانه وه به هانه ی دروی
 هینایه وه بوته وهی نه پروا * * به وه شه وه نه وه ستا - هه ر وه ت پیشینه دانی
 ره وه مایین و نه سپه دانی «شاه طه هماسپ» یان له «هه راجیوق» تالان کرد
 بوو، نه میش که وته تالان کردنی هه ژارو برسی شیعه ی «مه راعه» و زور و
 سته م لی نردنیان * * له سه ر ته م کارانه ی مه شخه لی کری تازی رق و لینی
 «شاه عه بیاس» چو به عاسمانا و به خوین نه بوایه نه و رقه دانه نه مرگه * * جا
 به نیازی توله لی کردنه وه بنه و باره گای «شاه عه بیاس» به ره و موکریان
 که وته ری و هه ر که که یشته «قه لای گادول»، «قوبادخان» به صه ت و
 په نجاه له سیکه وه چوو به پییری په وه و پیشوازی لی کرد، و له ده مه ده می
 ئیواره دا له گه ل سی چوار که س له خزمانی خوی، خوی کرد به باره گای
 «شاه عه بیاس» دا که بتوانی دلپاکسی خوی ده ربخات به لام «شاه
 عه بیاس» ده رفه تی نه دا زو و چاوی قیان له تو که رانی تایه به تی، لی یان
 راپه رین و به شمشیر پارچه پارچه یان کردن، له شه کانیا ن خسته
 گو شه ییکه وه و، هه ر که س له ده س و پیوه نده کان ری نه درا بو چو ونه نا و
 باره گاوه ده بویه ک یه ک بچی به م ده رده که کوژران، به شمشیر سه ریان
 نه په رینرا او لاشه کانیا ن فری نه درایه لاییکه وه، به م جو ره سی که سیکیان
 لی که له پاچه کردن، سواره کانی «قوبادخان» دونگه یان کرد و له فییکه ی
 خویان که یشتن، و یه کئی تری له موکریانی یه کان خوی کرد به
 خپوه ته که دا، و دی خوین رژاوه، و «قوبادخان» دیبارنی یه کردی به ها ورا و
 فیغان و ده س به خه نجه ر هه لی کوتایه سه ر «موحیی عه لی به گی شاملویی» و
 دایه به ر خه نجه ر، و نه و دووای سواره کانیش که له میردانه که وته نه نا و سپای
 قزلباشی صه فه وی و تا شمشیریان بری کرد کوشتاریان لی کردن، سه ر نه نجام
 خوشیان کوژران به لام نه م کاره ساته خویناوی یه دلی «شاه عه بیاسی»
 تیر خوین نه کرد، هه لی کوتایه سه ر قه لای «گادول» که عیلی موکری

تیا بو، به فرمانی ئه‌و، قزلباشه‌کان به بیل و وته‌ورو گوته‌ک و چه‌گی تری
خه‌لقه‌که‌یان داپاچی * ئنجا «شاه‌عه‌بیاس» «ئه‌سفه‌ندیار به‌گی ئاوچی
باشی» نارد به‌ره‌و «گه‌رمرو» که ئه‌میر خانی برای شیخ «حه‌یدەر به‌ت»
به‌په‌نجا که‌سی موکریانی په‌وه له‌ۆی بو، له‌پردای به‌سه‌ریاناو هه‌مویانی
کوشته‌ هه‌ر وا ناردی «حوسه‌ین سولطان» ی برزای «شیخ
حه‌یدەر» یشی له‌گه‌ل مرۆقه‌ موکریانی په‌کان، که‌له «ئورمی‌په» بوون،
هه‌موی قه‌کردن، و له‌ هه‌ر کوئی سورانی په‌کیکی موکری کرد فرمانی دا
به‌کوشتنی، ئه‌مه‌ بو ده‌نگ و باسی سالی ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ کۆچی *

پاش ئه‌م کاره‌ساته‌ درنده‌یی یانه، ئنجا ئاگری رق و کینی «شاه‌عه‌بیاس»
دامرکایه‌وه‌و، له‌م کاته‌دا هه‌والی زانی که «شیربه‌گ» ناویکی موکری
ماوه‌و له‌ کوشتن رزگار بووه‌و خۆی به «شاه‌خۆشویست» و دلسۆزو
تۆکه‌ری بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی ئه‌زانی، و برائیکیشی هه‌یه‌ ناوی «مه‌قصود
به‌گ» ه‌و له‌ ده‌رباری شای یا سه‌رۆکی چراچی په‌کانه‌ * شاه‌عه‌بیاس له‌م دوو
که‌سه‌ بورده‌و نه‌یکوشتن و فه‌رمانی دا که جار بدری به‌ موکری یانا هه‌ر
که‌س له‌ موکری په‌کان ماوه‌و له‌ کوشتن رزگار بووه‌و، با خۆی بداته‌ پال
«شیربه‌گ» و له‌ کوشتن به‌ دوور به‌یت و دل‌نیابی که ناکوژری * ئه‌مه‌
بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ژماره‌ییکی که‌م له‌ تاکه‌ تاکه‌ی عیلی موکریان له‌م
«شیربه‌گ» ه‌ کۆ بیته‌وه‌» (۱۱۳) که له‌مه‌و دووا باسی ئه‌که‌ین :

جا له‌م قسه‌فش و فۆلانه‌ی «ئه‌سه‌که‌نده‌ر تورکمان» بۆمان
ده‌رئه‌که‌وی که «شاه‌عه‌بیاس» له‌به‌ر چه‌ند هۆیی کوردی موکریانی قه‌
کردوه‌و : په‌که‌م : له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کوردی موکریان سه‌ریان بۆ داگیر که‌ر دانه‌-
نواندوه‌و، جارێ له‌گه‌ل سه‌فه‌وی و جارێ له‌گه‌ل عوثماني‌دا هه‌ریان
بووه‌ * دووه‌م : سه‌فه‌وی هه‌ولیان داوه‌ جی به‌ موکریانی په‌ سوننی په‌کان

(۱۱۳) عالم ئارای عه‌بیاسی (۲/۸۱۳، ۸۱۴) وشه‌ره‌فنامه‌ عه‌ره‌بی په‌که‌ی من
(۲۹۶/۱) له‌ حاشیه‌کان *

لهق بکه نو، «جه لالی» یه کانیان له جی دابنن ، که له بنه ره تا شیعه بوون و له تورکیای عوثمانی یه وه هه لاتبون و په نایان هینا بووه بهر دهوله تی صه فهوی • سی یه م : له بهر نه وی که کوردی موکریان له سوننی تی دا زور به ده مار بوون و نه ده بوون به «شیعه»، و «قزلباش» ه کانیس له «غولاتی روفاض» (شیعه ی دوزه ردینه) بوون و نه یانه ویست به زور شیعه ییتی یان به سه رابسه پیین، وه یاقرائیان بکه ن • چوارهم : بنه ماله ی «صه فهوی» له بنه ره تا کورد بوون و له رچه له که ی خو یان هه لگه رابوونه وه و له بهر دلی عیله قزلباشه تورکمانه کان خو یان کردبو به تورکمان، و به ره گه زهش سوننی و صوفی زاده بوون، و به هوی نه کی شاه ئیسماعیل و دایکی یه وه تیکه لی دوره گزی شیعه و گاوربوون، که هه ردو لایان له گه ل کوردا کونه دوژمن بوون ••• میژوش نه وه ی تو مار کردو وه که هه میشه کوردی هه لگه راوه ی وه کو «ساسانی» کان و «بوه یهی» یه کان له هه مو که س پتر دوژمنی کورد بوون ••• ئیتر بزانه •

ئولوغ بیگ :

(که به گومانی من ده بی کوری میر خدری کوری روسته م به گی موکری بی) : «ئه سکه نده ر به گی تورکمان» له ده نگ و باسی سالی ۱۰۲۵ کۆچی دا نووسیویه له م سآله دا که «شاه عه بیاس» له «مازه نده ران» بو ، هه وایکی ناخوشی پی گه یشت که گویا : کوردانی برادۆست دیسان به فروفیل چونه ته وه «قه لای دمدم» «قه لای وورمی» •• وئه وه بو پاش کوشتنی «میری له پ زیڕین»، «مجه مه د بیگدلی» ی سپا سالاری ئیران، پاس و پاراستنی قه لای «دمدم» ی سپاردبو به «قه پان خان» ی برای • له م سه رده مه دا یه کی له ژ نه کانی «ئه میرخانی له پ زیڕین» - واتا په ریزاد خاتون (۱۱۴) - وه کومه ئیکی کوردی بی ناوونیشان له قه لاکه دا ما بوونه وه،

(۱۱۴) شه ره فنا مه عه ره بی یه که ی خو م وهرم گیراوه لاپه ژه // ۳۱۲ •

کاره کهری و تو کهری خه لقیان ئە کردە و «قەپان خان» لە بیرى چو بو
 که ئەم کوردانە لە قەلا کەداجى نە کاتە وە لە کاتیکا ئەم (واتاقە پان خان)
 چوبو بو پراو کابرایىكى «اولوغ بیگ» ناو، که لە خزمانى «ئەمیر خان»
 بوو، لەو ناوانەدا سەر گەردان بو، لە گەل «پەریزاد خانم» و کورده کان
 کە وتبوو پەيام گورپینه وەو، داواى لى یان کردبو، هەر کات «قەپان خان»
 لە ماڵ دەرچو بو پراو و شکار هەوائى بگەیینى، جا شەو لە ناوێ کە
 «قەپان خان» لە قەلا کەدا نەبو «ئولوغ بیگ» لە گەل چل پەنجا کوردیکا
 خۆى گەیانە بوو کونى «کانى و حەوضە کە»، و لەو یۆه سەرکە وتبوون بو
 ناو قەلا کە، و لە خەوا هەمو پاسەوانە کانیان کوشتبو، ئنجا شاپلیتەى
 ئازادى یان هەل کردبوو تەپلى شادى یان کوتابو، و کوردانى ئازادى یان
 لى کو بو بوو وەو، ئەو مەرۆقە قزلباشانەى کە لە قەلا کەدا بوون، لە ترسا
 زەندەقیان چو بو، هەر یە کە لە لایى کەو و خۆیان لە دیوارى قەلا کەو
 خستبوو خوارەو، و رى هەلاتیان دۆزیو وەو، کە سپیدەى بە یان
 دەرکە وتبو یە ک قزلباش لە قەلا کەدا نەما بو. جا هیزە کەى «ئولوغ بیگ»
 هەمو ماڵ و سامانى مەرۆقى قزلباشیان داگیر کردو، ناردیان لەم لاو لە
 ولاو کۆمەک و یارمەتى یان لە کورده کانەو بو. هات. هەر کە ئەم هەوالە
 گەیشتە «قەپان خان» پەنجەى پەشیمانى گەزى و، پوی کردەو قەلاى
 مەدم، و «سولطان موقەدەم» ی سەردارى «مەراغە» ش بە هیزەو چوو
 فریای، و لەم کاتەدا کە «سولطان موقەدەم» گەیشتبوو داوینى قەلاى
 «مەدم»، صەت و پەنجا کە سیکى کورد ئەهاتن بو یارمەتى «ئولوغ بیگ»
 و لە گەل ئەم هیزەدا لووتیان تەقى بە یەکا و لى یان بو بە شەر، و زۆریان لى
 کوژرا، و ئەو دوو یان هەلاتن. «پیربوداق خانى» فەرمانرەواى «تەوریز» و
 «شەهیر سولطان» ی (۱۱۵) «موکرى» ش هەوائیان بیست و هاتن بو

(۱۱۵) بە داخەو سەرگوزەشتى ئەم «شەهیر سولطان» همان دەس نە کەوت .

گومهك و ياریدهی «قهپان خان» وهه مویان قهلا که یان گه ماروڊا ، له گهل
 نه وه شا که دمزانرا «ئولوغ بیگ» کهم دهسه، دیسانه وه زاتیان نه کرد
 بچن به گز قهلا که داو، «قهپان خان» له شهرمان رهنگی زهرده هه لکه پابو ،
 بهلام به زه بی خوایی گه یی به دهنگیا (؟؟!) له کاتیکا «ئولوغ بیگ»
 خه ریک بو باروت و گولله ی به سهر هیزه که ی خویا دابهش نه کرد، تیشکی
 ناگر گری بهردایه باروته که، هه موده م و چاوی سووتاو زور که سی تریش
 بریندار بوون و نه مه بووه هوی نه وه ی که سی تری به فریایا نه گات ،
 ته نانه ت سپای قزلباش دهو رو بهری قهلا کانیا تهاو گه ماروڊا بو جا
 کورده کان ووریه یان بهردا (!) و کهوتنه بیرى خو رزگار کردنو، له تاریکی
 شهوا «ئولوغ بهگ» یان سواری نه سپی کردو شله ته نگیان کرد، و خویانیش
 بنه و بارگه یان پیچایه وه و به تالانه وه خویان له قهلا که رزگار کرده که
 سهردارانی قزلباش بهم هه و آله یان زانی هیزیکی زوریان به دوايانا نارد .
 بهلام بی سودو، و کار له کار ترازو بو (۱۱۶) *

شیرخان بهگ و مه قصود بهگ :

له پهراویزی شهره فنامه دا- که له فارسی یه وه وهرم گیرا بووه
 عه ره بی- دیباردیم بو نه وه کردبو که ده بی «شیر بهگ و مه قصود بهگ»
 کورپی ناصر بهگ بن له بنه ماله ی « سولطان نه حمده»، که
 له صه ده ی هه شته م به دوواوه سهرداری هه ریمه کانی «تهرگه وهر»
 «مه رگه وهر» بوون - که دوو هه ریمن سهر به «ئورمی یه» - و پاتیه ختیان
 قهلا ی « گاودول » بو ، لام وایه که نه مانه له گهل « نه میرخانی
 له پزیرین» دا ناموزازا بوون . *

(۱۱۶) عالم ئارای عه بیاسی (۲/ ۸۹۰) .

«حسەن بابا طاهیری» (۱۱۷) «شیربەگی» بە کوری «شیخ حەیدەری موکری» داوەتە قەلەم ، «قولفگەنگ رودولف» ئەلمانی و «حەسەن صەلاح سوران» (۱۱۸) یش هەر ئەم بیرۆرایەیان دەربرپریوە . بەلام هیچ لاییکیان رایاننە پەرموووە بەسەر چاوەبیکای، وا دیسارە سەرچاوەی قسەکانیان، تەینا، قسەى دەماودەمی ناو پیرە پیاوانی موکریان بێ، ولە پێشا ووتمان پاش مەرگی شیخ حەیدەر «قوباد بەگی کوری» هێشتا مندال بوو بارپرنە بوو . ئەمە وا ئەگەیینی کوری تری نەبوو . جا هەر چۆن هەیه . «ئەسکەندەر بەگی تورکمان» نووسیویە : «یەکی لە کارەسات و قەوماوەکانی ئەم سەردەمە (واتا سالی ۱۰۳۴ کۆچی - ۱۶۲۴هـ.د.) یاخی بوون و ئاژاوە نانهووی «شیربەگخانی» موکرییە، «شاهەعباس» پاش قران کردنی گەلی کوردی موکری و قەلاچوکردنیان شیربەگی» پینگەیانندو وپایەى سەردارپیتی دایى، وولەبەر دلی ئەو، وازی لە کوشتنی یاخییەکانی تری موکریان هینا، ولە سالی ۱۰۱۹ کۆچی یەووە تا سالی ۱۰۳۴ کۆچی (۱۶۰۹-۱۶۲۴ز) کە ماوەی پانزە سال پتری خایاند ئەم «شیربەگە» و «مەقصود بەگی» برای و رۆلە و خزم و کەس و کار و دەس و پیوەندەکانیان،

(۱۱۷) حەسەنی بابا طاهیری خەلقى شاری مەهابادە، ئەندازیارە، ماوەی سەرۆکی شارەوانی (بەلەدیە) شاری مەهاباد (سابلاخ) بو . لەم هەلەدا کورته میژووویەکی جوانی لە بارەى «مەهاباد» نووسی و ناوی نا (مەهاباد دیروز و ئیمروز) ، جا ئەم نامیلکە فارسییەى بە (تایپ) چاپ کرد (سالی ۱۳۵۱ فارسی) و صدەها رونوسی بە «زیراکس» لەسەر وەرگرت ، و بە دیاری روونوسیکی بو ناروم .

(۱۱۸) قولفگەنگ رودولف و «حەسەن صەلاح سوران» نامیلکەبیکیان نووسیوە دەربارەى بنەمائەى «فەیض اللابەگی» یەکانی بوکان ، «کاک ناجی عەباس» لەگوفاری کۆری زایناری سالی ۱۹۷۷د، وەرگیراوی کوردی یەکەیی بلاو کردۆتەووە ، و هەر لە لاپەرە (۶۳) وەتا (۱۰۸) ی داگرتوووە درەختی بربرەپشتی بنەمائە کەشى تیایە، وئیمە لەم سپیارە یەدا دیاردی بو هەندى لە هەلەکانی ئەکەین .

هه مو له ساي ئالاي شاهه نشاهي دا له ئاسايشا ژياونو روژ له روژ پتر
 پرته وي ميهره بانوي شاهانه يان ديوده ۰۰ به لام سالي ۱۰۳۴ «شيربه گ»
 به هانه هانه پياو خراپان و ياخي يان و گومراياني عيلى موکري له ري لاي
 داو، هه لي کوتايه سهر «مهراغه» و کهوته کوشتاري موسولمانانو
 مروفتيکي زوري له سهر بازانو مسکينانو خه لقي تر دايه ده مي شمشيرا
 هم کاره نا شرينانه ي «شيربه گ» هه مو خه لقي سهر سام کرد (!! شاي
 پايه به رز دوستوري دابه «زه مان به گ» پينج هزار کهس له يارانو
 ياوه ران و تفهنگچي يه کان بخاته پيش خوي و بروا ئاگري ئاشوبو
 ئاژاوه ي «شيربه گ» بکوژينيته وه، به لام بهر له وه ي له شکر بخاته ري، خود
 «شاه عه بياس» به نوکريکي تايه به تسي خوي دا کوليره نايکي بو
 «شيربه گ» نارد، که تني بگه ييني : تو تا ئيسته به نان ونه مه گي ئيمه
 گه وره بووي (!!، ئه گه ر سپله بي بکه ي هه والهي نان و نه مه گ بي (۱۱۹) .

هم قسانه ئه گه ر «ئه سکه نده ر به گ تورکمان» نه ينوسيبايه، هه رگيز
 باوه ر نه ده کرا که «شاه عه بياس» ي کورد کوژ، هينده زه بوون بو بي
 سهر دار يکي موکرياني به نان و نه مه گ سوين بدات ، هه ر دويني بو که
 «شيربه گ» له ده مي شمشير رزگار بو بوو، ئاگري رق و کيني شاه عه بياسي
 خوین ريژي موکرياني به چاوي خوي ديو، که نهين پرانه و نايباوانه
 «قوباد خان» و صهت و سي که سي بي تاواني له بن خيوه ته که يا سهر برييو،
 خه لقي هه مو گوندو دي و شاره کاني موکرياني قر کردبو ، له هه ر کوئي
 بيزانيه کابرايکي کوردي موکريان ماوه ئه نيردرا ئه کوژرا ۰۰۰ ئا هم
 «شاه عه بياسه» خوین مژه ، چون ئه مرؤ به بيري دا هاتبو که «شيربه گ»
 هه والهي نان و نه مه گ بکات؟ مه گه ر بنه مالهي «شيخ صهفي» هه ر له
 شيخ صهفي يه وه تا «شاه عه بياس» هه مويان به نان و نه مه گي گه لي کورد

(۱۱۹) عالم ناراي عه بياسي (۲/ ۱۳۲ ، ۱۳۲) .

نهژیا بوون؟ بۆچ جاری بییری نان و نه مه گیان نه ئه کرده وه؟! خو
«شیر به گ» له «قوبادخان» و له «ئه میرخانی له پزیرین» به ده سه لات تر نه بو
که هیشتا «شاه عه بیاس» چه که ره کی لی بکا، و نه ویری «زه مان به گ» به
پینج هزار که سه وه بنیری که له پر بدات به سه ریا!؟

بچی گومان «شاه عه بیاس» له بهر ئه مانه ی نه بو. • له م کاته دا دو
داگیر که ری «سه فه وی» و «عوثمانی» له سه ر و ولاتی کوردستان شه ره -
قۆچیان بو، سپای عوثمانی به هیزی عیلاته کورده کانه وه له سی لاوه («لای
» به غدا» وه، لای «دییار به کر» وه، لای «یه ریشان» وه) سپای
«سه فه وی» یان به ته نگ هینا بو •• هی ئه مه بو که «شاه عه بیاس» نان و
نه مه گی که وتبو وه یاد، و ئه یه ویست «شیر به گی» کوردی موسولمانی
دلپاکی ساده دل به نان و نه مه گ هه ل بخره له تینی •

با چاویکی تر بگیریین به «عالم ئارای عه بیاسی» دا بزاین
«ئه سه که نده ر به گی تورکمان» چی نووسیوه: «به لی! که «شیر به گ»
باسی نان و نه مه گی که وتبو وه بیر، «مه راعه» ی به جی هیشتا و له گه ل عیل و
وخیله کانی موکریانا روی کرده چیا سه خته کان» (۱۲۰) •

«شاه عه بیاس» توانی به نان و نه مه گ «شیر به گ» فریو بدات
وهه لی له ده س بدات، و شوڕشه که ی پچی تیک بدات •• به لام خو ی گوئی
نه دایه ره وشت و خووی پیاوانه، و سالی پاش ئه م خو به زه بوون و به پیاو
نیشان دانه، شالاوی کرده وه سه ر «موکریان»، ته نانه ت قه لای
«گاودۆل»، و هه مو دی و گوندو ئاواپی و شاره کانی تالان کرد، و ده غل و
دانه ویله و باغو دارستان و جه نگه لی ئاگر تی به ردا و خه لقه که ی دایه وه
به رده می شمشیر •• ته نیا ئه وانه رزگار بوون که خو یان گه یانده چیا هه زار
به هه زاره کان، پاش گه رانه وه ی سپای «شاه عه بیاس»، دوباره

(۱۲۰) عالم ئارای عه بیاسی (۲/ ۱۳۱، ۱۳۲) •

«شیربه گ» ی که له میرد له گهل عیلى موکری یا گه رایه وه موکریان، دئ و
 شاره کابی ئاوه دان کرده وه * به لام ازور سهیره که نازانئ ئەم دلیره که ی و
 له کوئ مردووه ؟ دوور نی یه « حاجی قادری کوئی » لهم هه لبه سته دا که
 ده لئ :

«موهه لههه، ئه رده شیر، و ده سه م، و شیر

قوباد، و باز، و میری ئه رده لانی» (۱۲۱)

مه به سستی له «شیر» ئەم شیربه گه بی، و رهنگه له سه رده می ئەم میره
 مه زندها، «سهوق بلاق = ساوجیلاق = سابلخ»، که دئ یه کی بینج شهش
 مالی بووه ، ئاوه دان کرایته وه، کرابی به ناوچه * *

بلباس :

وا دیاره لهم سه رده مانه دا، که خه لقی موکریان تووشی کاره سات
 وقران بوبون، کوشتارو قه لچوو ده ربه ده ری ، شه که ت و که نه فتی
 کرد بوون، مه یدان بو عیلى بلباس چول بووه، که و توونه په لاماردانی
 مروقی کوردستانی ئه رده لان و تالان کردیان * « قاضی محمه د شه ریف
 سه نه ندجی» نووسیویه: «تیسره ی بلباس، که هیچ کاتی سه ریان بو
 ده سه لاتی ئیران ورۆم دانه نه واند بوو، باجو پیتاکیان به هیچ فه رمانه وایی
 نه دا بو، ده ستیان بو ئه رده لان دریش کرد، « خان ئه حمه د خان »
 (۱۰۲۵-۱۰۴۶ کۆچی = ۱۶۱۶-۱۶۳۶زا) چهند جارئ تالانی کردنو
 گه وره کانیانی به دیلی هیناو چهند که سیکی لی کوشتن و ناچار بوون که
 سه ر شو ربکه ن» (۱۲۲) *

(۱۲۱) دیوانی حاجی قادری کوئی *

(۱۲۲) زوبدهت الته واریخ دهس نووس، تاکانه نوسخه ی کتیبخانه کامبریج

له ندهن لاپه ره (۵۵) *

«مەستورە خانم» یش ئەمەی خستۆتە سەر: ھەر کە فەرمانپەرە وایانی «ساوجبلاغ» و «مەراغە» بەم زەبرو زەنکەیی خان ئەحمەد خانیان زانی، ھەمویان بە دیبیری و پێشکەشی زۆرەو پەریان کردە بارەگای «خان ئەحمەد خان» و بەلینیان دا کە فەرمان بەربن، و خۆیان بەخت بکەن» (١٢٣) جا لە قسەکانی «مەستورە خانم» بۆمان دەرئەکەوتی کە «سابلاخ» - کەوا لەم دواییەدا ناو تراوە «مەھاباد» (١٢٤) - پاش ھەزارەیی کۆچی کراوە بە ناوچە و شارۆڵکە (١٢٥) • «بلباس» یش لەم باسە بە دوواوە چەند جارینکی تریش باسی دیت •

(١٢٣) تەریخ ئەردەلان لاپەرە (٣٨) •
 (١٢٤) لە سەردەمی «رەضاشای پەھلەوی» دا ناوی تورکی «ساوجبلاغ» گوردرا بە «مەھاباد» کە گویا ناوی یەكەمین پەیغەمبەریکە لە مەرتیمە کەدا ھەلکەوتوو، (بۆ ناوی مەھاباد سرنجی فەرھەنگی موغین بەدری پیتی مین) •

(١٢٥) كاك «ناجی عەبباس» نامیلکی «ھۆزی فەیح الالە بەگەییەکانی بۆکانی» ی وەرگیراوە بە کوردی و لە گۆفاری کۆری زانیاری دا بلاو کراوەتەو، و لە لاپەرە (٩١/ب/٥) دا نووسراوە: «٠٠٠ لە پاشان ھەمدواللە» موستەوفی قەزوینی لە نوزھەت القلوب دا - کەسالی ٧٤٥ك (١٣٤٠ز) نووسیویە - لە لاپەرە (٦٩) لە ژیر ناوی «ساوج بلاغ» دا دەلی: «... درعھد مغول سوی (مساوی) شدە... والحال خرابست...» و اتا لە زەمانی مغولە کانا خراب و تەخت کراو ئیستا و پیرانەییە • بە داخووە ئەوانەیی «نوزھەت القلوب» یان خۆیندۆتە وەو، لێ یان وەرگرتوو لە قسە کە نەگەییون، «نوزھەت القلوب» نووسیویە: «ساوج بلاغ ویلایەتی کە سەردەمی سەلجوقی کان پیتاکی بە «رەیی» داوە، و لە سەردەمی مغول دا جیا کراوەتەو، ھەوای زۆر خۆشە، بەشی زۆری ئاوەکانی کارپزە، میووە خەلەیی زۆرە، نانی زۆرجوانە، باجی سالانەیی بۆ دیوان دوازدە ھەزار دینارە... خەلقە کەیی گوی نادەنە مەزھەب، گەرە دئیەکانی: «خراو، نەجم ئاباد، و سونقور ئابادە» و لە سونقور ئابادا سەیدی مەزن زۆرە ئیستا خرابەیی (واتا سونقور ئاباد خرابەیی) • جگە لەمەش ئەم «ساوج بلاغ» - لە عیراقی عەجەم دایە، «ساوج بلاغی» ئیمە لە ئازەربایجان دایە، جائە مەیی دواپی مەبەست نییە، و ئەو خەلەش نەبوو •

بوداق سولطان كورپى تىمىر بەگ خان :

دەربارەى ژيان و سەر نوزەشى ئەم سەردارە، سەرچاۋەيىكىمان بە دەسنەۋە نىيە جگە لە «مەھابادى دىروزو ئىمروز» و ھەندى زانىارى كە لە پەراۋىزى شەرەفنامە كوردى يەكەى ھەزاردا ھەيە . . . كە ھەر چەندە ھەۋانە كانىش رىتك و پىتك نىين، ئىمە ۋەريان ئەگرىن، ۋە ھەلە كانىان راست ئەكەنەۋە: «حەسەن طاھىرى » نووسىۋىيە: « بوداق سولطانى كورپى شىرخان» (۱۰۱۷ - ۱۱۰۱ ك) سالى ۱۰۳۸ بوۋە بە مىر لە سەرەتادا لە «مىرئاۋاي نەعلەين» نىشتەجى بوە، پاشان گوتىزايەۋە «ساوجبلاغ» و كوردى بە ناۋچەى موكرىان، كەۋتە ئاۋەدان كوردنى، ۋە لە يەكەم ھەنگاۋا كارىزىكى لى دا، ۋە لەسەر روبرارى «ساوجبلاغ» سى بناۋانەى ھەلبەست : «بناۋانەى لەج»، «بناۋانەى دارەلك» و «بناۋانەى دولاي پردى سور» كە سالى ۱۰۷۹ كۆدروستى كىردوۋە، ۋە مزگەۋتى ھەينى كە سالى ۱۰۸۹ كۆدروست كىردوۋە ھەروا كارۋانسراۋ گەرماۋەى دامەزراند (كە ئەمانە جگە لە پردى سوورۋە مزگەۋتى سوور ھىچيان نەماۋن) . . . ئىجا ئەلى : پاش «بوداق خان = سولطان» موساسولطانى كورپى ، ئىجا شىخ عەلى كورپى موساسولطان، پاش ئەۋ مەھمەد خانى كورپى شىخ عەلى، ۋە لەۋە دوۋا بوداق خانى كورپى «شىخ عەلى» سەردارى ئەۋ ناۋە بوون (۱۲۶) .

«كاك عەبدالرحمان ھەژارى» ھەستىار، لە پەراۋىزى «شەرەفنامە» دا - كەۋەرى گىراۋەتە سەر كوردى نووسىۋىيە: «بو داغ سولطان و شاھسولەيمانى صەفەۋى ئاشنايەت يان زۆر خۆش بوۋەۋە بى ترس و ئازاۋە ژياۋەۋە، بە ئارخەيانى (ئارخانى = دلىنابى) و دلسۆزى سەرو سامازو رىمتى (!!)» بە ۋولاتو دانىشتوان داۋەۋە، خۆى ھىند خۆشەۋىست

(۱۲۶) مەھاباد دىروزو ئىمروز لاپەرە: (۷، ۶، ۵)

مەھاباد دىروزو ئىمروز لاپەرە

کردووه، له حه‌کی دبیاروپره مه‌بیس ناوی ته‌ویان کردوته نوشته‌ی سه‌ر
دلو له خویشیانی شیر به کیشیان له‌بیر چووه‌ته‌وه» (۱۲۷) .

لام وایه ئەم قسانه‌ی هه‌زاره، هی پیره‌ی پیاوانی موکریانه‌وه، ئەوه‌ی
پاست بی شاسلیمانی سه‌فه‌وی له ۱۰۷۷ه‌وه تا ۱۱۰۵ک (۱۶۶۷-۱۶۹۴زا)
شای ئیران بووه، و سه‌رچاوه‌ییکی میژویی نی‌یه بۆمان ده‌ربخات که
هاوسه‌رده‌م بوون، مه‌گه‌ر به قسه‌کانی «کاک حه‌سه‌ن طاهیری»
پاراپه‌رمووین که ئەویش بی پالشته‌و بی سه‌رچاوه‌یه :

له سه‌رده‌می شاه‌عه‌ببسی سه‌فه‌وی (دووه‌م) دا (۱۰۵۲-۱۰۷۷ک =
۱۶۳۹-۱۶۶۴زا) دو‌باره هه‌ریمی «مولریان» که‌وته‌وه به‌ر هه‌لمه‌ت و
شالای قزلباش، خه‌لقی موکریان په‌ویان کردو، ئاپوره‌ی وولاتان بوون،
ودی و بودو تارۆلکه‌و شماره‌کان. هه‌مو ئاگرته‌ی به‌ردران، قوتابخانه‌کان
ومزگه‌وته‌کان ویران کران، عیلاتی دزه‌ی مه‌رگه‌وه‌رو ته‌ر گه‌وه‌ر-که
په‌نه‌ی ئەو شه‌رانه‌ن- گه‌یشتنه‌ ده‌شتی هه‌ولیره‌و زۆربه‌ی عیلتی برا
دۆست له‌به‌شی عوثماني یامانه‌وه زانایان و ئەدیان و شایه‌رانی کورد،
هه‌لبه‌ست و به‌یتی زۆریان ده‌رباره‌ی ئەم کاره‌ساتانه هۆنی‌یه‌وه، که «شاه
عه‌ببسی دووه‌م» مرد یه‌کێ له‌ئه‌دیانی کورد به‌م به‌یته (تاکه هه‌لبه‌سته)
میژوی مه‌رگی تۆمار کرد:

لقد نادى المنادى «مات‌شا» لعنة الله عليه ماتشا « ۱۰۵ × ۶۶ ×

۱۱۵ × ۴۱ × ۷۰۱ = ۱۰۷۷

هه‌زار له په‌راویژی شه‌ره‌فنامه‌دا نووسیویه : سالی (۱۱۱۴ک) له سابلاغ
سکه‌لێ دراوه (؟!!). سالی ۱۱۳۴ک «نادر شاه ئەفشار» له «ساوجیلاغی
موکری» یه‌وه روی کرده «نازه‌ربایجان» (۱۲۸) .

(۱۲۷) شه‌ره‌فنامه کوردی‌یه‌که‌ی وه‌رگێردراوی هه‌زار (۱/۵۴۳ ، ۵۴۴) .

(۱۲۸) ته‌جریه‌ت‌ئه‌حرار (۱/۵۹)

سالی ۱۱۴۲ ک له زیوانی دهوله بی عوسانی و «نادر شاه» دا پهیمانی
ناشتی بهسترا به پئی ئەم پهیمانه «موریان» نهوته بهشی دهولهتی
عوسمانی (۱۲۶) .

سالی ۱۱۴۳ که عهبدالله پانسای سهر لهشکری عوسمانی روی
کردبوره «سربایجان» جاریدی بریس «نادر شاه» بهسهر «سواجبارع» و
«مهراعه» دا روی کرده دی خواره لاس (دهخوارهقان = ئادهرشههر) و
لهشکری رومی تهفرو تووناکرد (۱۳۰) .

وا دیباره لهم سهردهمانه دا «عهلی نهقی خانی موکری» ئەمیزی
«سابلاخ» و «سهلدوز» (ولاتی موکریان) بوبی :

عهلی نهقی خانی موکری : (ره ننگه موکری موکریان نه بی چونکه ناوه که شیعه یانه یه) :

له پامانی سالی ۱۱۵۴ ک (۱۶۴۳ ز) دا «نادر شای ئەفشار» له
«تهوریز» لهشکر بهزی کردو ههندی مییرو سهرداری ههریمهکانی
گۆری، و «عهلی نهقی خانی موکری» به تییی سهربازهوه ئارد بو تهمی کردنی
کورده یهزیدی یهکان (۱۳۱) سهارهت بهوهی کاتی که سپای «نادر شاه»
ههلی کوتا بووه سهر «داغستان» و ئەو کوردانه ی سهر به «سولطان محهمه د»
بوون له گهل «عهلی نهقی خان» دا پهیمانیان بهستبو که پئی نه تینه وه خاکی
وولات و ئازاوه نه تینه وه، بهلام کومه لیکیان له ههل سوودیان وه رگرتبو ،

(۱۲۹) ئینقیراض سیلسیله ی صهفهوی یه، لاپه ره (۳۴۰) .

(۱۳۰) تهجریهت الئهحرار (۲۰۹/۱) .

(۱۳۱) واد بیاره مه بهست عیلتی مهحمودی بی که یه زییدی بوون، له گهل
ئه مهشدا که شیعه به خۆیان نهوت «حوسهینی» و به ههمو کوردی
سوننیان نهوت «یهزیدی» .

شلاویں نردبووه سهر «سهلدوز» و پاتسان له پرابووهوه بو ههواره سانی
خویان» (۱۳۲) .

سالی ۱۱۵۸ ک (۱۷۴۴ز) «نادرشای ئه فشار» له سهر سنوری
«تهوریر» ر «ساوجبلاعی مولری» چند پروژیکی به حوشی به سهر برده . . .
به لام نپیر پهیکت و نامه هه لکره لان له ده و روبه ری «سهووق بلاق» و
«سهلدوز» و «مهراغه» وههاتن و گوزارشیاندا: که کومه لی «بلباس» و
کوردی «یهزیدی» خهریکن - ئه م هه ریماننه تالان بکه ن . . جا فه رمانی
«نادرشاه» به ناوی «میهدۆست به گی قرخلو» - که یه کتی بو له خزمه کانی
خود نادرشاه - نووسرا: که به چل هه زار کهس له غازی کانی (!!)
«مهراغه» و «موقه ددهم» و «ئه فشاری» - صائین قه لآ و «تورکمانی
تهوریز» هوه رو بکاته سهر سنوری وولات بو پاراستتی ئه و ناوه و
ویپی شی راگه بیتر: که هه رگاه کومه له پی مروقی «بلباس» و «یهزیدی» یان
دی، و زانی یان که نیازیان خراپه و ئه یانه وی ده ست دریزی بکه ن، «محه مه د
قاسم خانی ئه فشار» ی (سهرداری ئورمی یه) و «عه لی نه قی خانی موکری»
(میری سهووق بلاق و سهلدوز) له گه ل خوی هه ل بگری، و بدات به سهر
ئاژاوه چی یه کاناو نابووت یان بکات» (۱۳۳) .

سالی ۱۱۷۳ ک «که ریم خانی زه ند» به سهر «سابلاغ» داروی کرده
«مهراغه» (۱۳۴) .

سالی ۱۱۷۷ ک ، که دونبولی یه کانو «فه تح عه لی خان ئه فشار» له
«ناذهر بایجان» هه رایان هه لگیرساند ، «که ریم خانی زه ند» قه لای
«ئورمی یه» ی گه مارۆدا «فه تح عه لی خان» خوی دایه دهسته وه و ،

(۱۳۲) . عالم ئارای نادری (۲/۳۱۸) .

(۱۳۳) . عالم ئارای نادری (۲/۱۶۷) .

(۱۳۴) . موجهل الته واریخ ئه بو الحسه سن گولستانه لاپه ره (۴۵۰) .

سالی ۱۲۰۰ «محمد فوسی خان» - پاش کوزرانی «نعمت محمد»
خانی فاجار» (!) (یهخته) - هلی به سوودی خوی داناو به هیزی حوییه و
دای به سهر «ئورمی یه» دا ، وپاش کوشتی «نعمت محمد خانی دونبولی» و
دامر کاندنی ئازاوهی «بلباس» و ته می کردنی «بوداق خانی موکری» ،
سهر دارانی عیله کانی وولاتی «ئازهر بایجان» تیکرا سهر شور کردو بوبه
فرمانر هوای یه کانهی «ئازهر بایجان» (۱۳۸) .

• (۱۳۵) ته جریبهت الله حرار (۳۹/۲)

• (۱۳۶) ته جریبهت الله حرار (۲۵۰/۲ - ۲۵۴)

• (۱۳۷) ته ریخ ئه رده لان (۱۲۳)

• (۱۳۸) کتیبی بوزورگانو سوخن سهرایانی ئازهر بایجان لاپه ره (۲۶۵)، و

ته ریخ خوی لاپه ره (۲۰۹) .

۱۰۲

وبه ربه زه بی و میهره بانی «که ریم خان» که وت، و ئه و ئه رکه ی خرایه سهر
شان که خوی و کومه لئ بچن عیلی «بلباس» ی یاخی سهر کوت بکه ن، و
ئازاوه یان دامر کینن . جا «فته ح عه لی خان» چو ئه و کاره ی ئه نجام داو
که رایه وه (۱۳۵) .

سالی ۱۱۹۴ ک، «ئیمام قولی خانی ئه فشار» - که زاوای «نعمت محمد
خانی دونبولی» بو - سوودی له هیزه کانی «زه رزا» و «بلباس» و عیله کانی
تری وهر گرت و له ئازهر بایجانا جاری یاخیتی داو ، شالآویشی کرده سهر
«ئیسفه هان» (۱۳۶) .

من ئه م هه واهم توژی لاسهیره (!) چون ئه گه ر ئه م هه واهه راست پی
ده بی هه ریمه کانی «قه زوین» و «تاران» ی داگیر کرد پی ، ئنجا هه لی کوتایته
سهر «ئیسفه هان» ، ره نگه ناوی «ئیسفه هان» به هه له له باتی «زه فجان» یا
«هه مه دان» هاتبی ، و «مه ستوره خانم» نووسیویه : ئه م باسه له سالی
۱۱۹۶ دابووه (۱۳۷) .

۱۰۲

ئەم ھەوالە ، سىچوار ھەلەى زۆر كەورەى تىايە : يەكەم : «ئاعا
 محەمەدخانى قاجار» شەوى ۲۱ دى الصەيىدە / ۱۲۱۱ ب ، نەلەين
 فەرەتەلەى خويەو ە كوژراو ە ، واتاپاس تەو ھەوالەبە ۱۱ سال ە دوو ە :
 «ئەجنەد خانى دونبولى» لەلەين كورەلانى «شەھبازخانى دونبولى» يەو ە
 كوژراو ە ، كە ئەم «شەھبازخان» ە مامى بوو ە ، يابراى بوو ە ، مېزو ساعى
 نە كرىتەو ە ە سىيەم : «بوداقخان» كامە (!؟) ئەگەر مەبەست «بوداق
 سونظان كورى شىر بەگخان» بى ، دەبى ددان بەو ە دابنەين - وەك
 «حەسەنى طاھىرى» ووتىو ە - كەتا سالى ۱۲۰۱ ماو ە ، واتا ۸۴ سال
 ژياو ە، و ۶۷ سالى رەبەق فەرمانرەوای موكرىيان بوو ە بى ئەمەى كەس
 بەر بەرەكانى لەگەل بكات ، كە ئەم قسانە ھەموى لەژىرى كاملەمە دوورە
 كە پەسەندى بكات ە چون زۆر دوورە ناپياوانى كوردو قاجار دژى
 نەوستان ە .

«حەسەنى طاھىرى» نووسىو ە : «پاش «بوداق سولطان» ،

«موساسولطان» ى كورى ، ئنجا «شىخ عەلىخان» ى كورى
 «موساسولطان» سەردارى عىل و فەرمانرەوای ھەندى بەشى موكرىيان
 بوون پاش «شىخ عەلىخان» «محەمەدخان» ى كورى ، كە سالى ۱۲۱۲ ك
 لە «ساوجبلاخ» مردوو ە ، وپاش ئەو «بوداقخان» بوو ە بەسەردار ە ئنجا
 نووسىو ە : «لە سالانى (۱۲۱۲ - ۱۲۳۸ ك) دا ھەراوشەر و شور لەنيوانى
 عىل و خىلەكان «موكرى» و «دىيوكرى» و «بلباس» دا پەيدا بو (۱۳۹) جا
 «ئىمام قوللى خانى» ئاموزاي «بوداقخان» لەلەين «كەرىم خانى
 زەند» ەو ە، كرا بەفەرمانرەوای موكرى ، بەلام كەكەوتە شەرەو ە لەگەل
 «بوداقخان» شكاو كوژرا» (۱۴۰) ە .

• (۱۳۹) مەھاباد دىروزو ئىمروز لاو ە (۸۷) ە .

• (۱۴۰) مەھاباد دىروزو ئىمروز لاو ە (۸) ە .

لهم باسه دا دو ههلهی زۆر گهوره روی داوه • یه کهم: «ئیمام
 قولی حان» ، «مولری» نه بو، «نه فشار» بو ، وزاواوی
 «نه حمه دخانی دوبنولی» بو ، وهک له پیشا ناومان برد • دووهم: «که ریم
 خانی زهند» سالی ۱۱۹۳ کوچی ، ئەم جیهانهی به جی هیشتوو ، و
 پادشایینی بنه مالهی «زهند» یش به کوژرانی «لوطف علی خانی زهند»
 سالی (۱۲۰۹ ک = ۱۷۹۴ ز) دواپی هاتوو هو ، «حه سه نی بابا طاهیری»
 خوشی ناوی «ئیمام قولی» ی له درهختی بنه مالهی «موکری» دا ، نه نویسه
 ته نانهت له ناوه که دیاره که ئەم کا برایه «شیعه» بووه •• جگه له وهش
 «مه ستوره خانم» ئەم باسهی دوور درێژ نووسیوه: «•• گویا جهغه رخانی
 زهند سالی ۱۱۹۶ ک ویستویه کوردستانی سنه و یران بکات و «رهضا قولی
 خانی ئه رده لان» په نای بردۆته بهر «ئیمام قولی خان» بو «ئورمی یه» ،
 ئه ویش ئەم ههلهی له دهست نه داو هو ، سپای کو کردۆته وه دژی «زهند» و
 کوردستان و عیراقی عه جهمی داگیر کردوو و بریاری داوه رۆبکاته
 «ئه صعه هان» ، به لام له ترسی «عه لی مرادخانی زهند» به ره و «ئورمی یه»
 هه لاتوو ته وه • تاد «(۱۴۱) •

«ئه مین زه کی به گ» نووسیویه ئه سالی ۱۱۹۷ ک والی به غدا
 «سلیمان پاشا» به سپایکی قورسه وه روی کرده کوردستانی عیراق و
 گه یشته که رکوک ، «مه حمو- پاشای بابان» که فه رمان ره وای «قه لاجوالان =
 ناوچهی بابان» بو ، نه یویست بیته هۆی خوین رژان و خراپی و ولات ،
 بنه و بارگهی پیچایه وه روی کرد ، «سنه» ، وله ویوه «عوثمان» ی کوری
 نارد بو باره گای «عه لی مورادخانی زهند» - که تازه بو بوه شای ئیران ، و
 له وه پیش که سهرداری سپای ئیران بو ، له شالاوا بو سه ر بابان ، «مه حمود
 پاشا» ی به دیل گرتوو و ریزی لی نابو - داوای لی کرد که بیکا به
 فه رمان ره وای ، «ئه رده لان» «عه لی مورادخان» که هیشتا «ئازهر بایجانی» ی

(۱۴۱) ته ریخ ئه رده لان لاپه ره (۱۲۳) •

ته‌خستبووه ژیر فرمانی خۆی ئەمەیی به‌هه‌ل زانی و فرمانی سه‌رداریتی «موکریان» ی بۆنارد، له «مهمود پاشا» که‌ییتسه «سه‌فز» «بوداق حابی موکری» دژی راپه‌ری و به‌یارمه‌تی سه‌رداران «ئورمی‌یه» خۆی، سه‌لاس و مه‌راغه» هێزیکێ دوا‌ده هه‌زار که‌سی پیکه‌وه‌ناو که‌وته به‌رانگاری، به‌لام «مهمودپاشا» که‌رچی هێزه‌که‌ی له ۵۰۰ که‌س تی‌نه‌په‌ری، زاتی نایه به‌رخۆی، و هه‌لی کوتایه‌سه‌ر سپا که‌یان، خۆی له‌لاییکه‌وه، و «عبدالرحمان به‌گی» کوری له‌لاییکه‌وه، ئەه‌وسپا مه‌زنه‌یان شروورگرده، و له‌پاشا که‌وته‌وه ئاشت بوونه‌وه، ئالم کاته‌دا گولله‌ییکی وێل دای له‌میشکی «مهمود پاشا» و پێژاندی و هێزه‌که‌ی کشایه‌وه، ئەم هه‌رایه له‌سالی ۱۱۹۸ کۆچی یابرایه‌وه (۱۴۲).

«کاک حه‌سه‌ن طاهیری» ش ئەم باسه‌ی سه‌ربه‌سالانی (۱۲۱۲-۱۲۳۸) باس کردووه (۱۴۳). به‌لام نه‌له «موجمه‌ل الته‌واربخ» و نه‌له «ته‌اریخ هه‌رده‌لان» و نه‌له «لوب‌ته‌واربخ» دا، دیاری بۆ ئەم باسانه نه‌کراوه.

به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌ی ئەم باسه‌: مه‌ستوره‌خانم نووسیویه: له‌سالانی ۱۱۹۴ - ۱۱۹۵ دا هه‌ندی له سه‌رداران «هه‌رده‌لان» له «خه‌سه‌ره‌وخانی دووهم گوری خان ئەحمه‌د خانی کوره‌زای سوپجان و یردی خان» تۆران و په‌نایان برده ئەمیری بابان «مهمودپاشا» و له‌وێ و یستیان که به‌یارمه‌تی عوثماني و بابان له «هه‌رده‌لان» دا ئا‌زوه بێینه‌وه، به‌لام «خه‌سه‌ره‌وخان» زۆربه توندی جولایه‌وه‌وه، مال و سامانیانی داگیرکرد و له‌م کاته‌دا «مهمه‌دپاشا» و «عومه‌ربه‌گ» (۱۴۴) - که هه‌ردوکیان برای «مهمود

(۱۴۲) ته‌اریخ السلیمانیه و نه‌حائها لایه‌ره (۹۲، ۹۱)

(۱۴۳) مه‌هاباد دیروزو ئیمروز لایه‌ره (۸)

(۱۴۴) روسته‌م الته‌واربخ باسی «عومه‌ر ئاغای بابان» ته‌کات که سوار

چاکیکی چابوکسوار بووه وله‌مه‌یدانی ئەصفه‌هان داهه‌مو سواره‌کانی

به‌زاندووه، و عه‌لی مورادخان خۆی بۆی سوار بووه و به‌سه‌ریا زال

بووه و به‌رم له‌پشتی داوه کوشتویه لایه‌ره (۴۴۴)

پاشا» بوون - یاخی بوونو ههردوهه لآتین به رهو «ئهرده لان» و له سای «خه سره و خان» دامانه وهو، پاشان بریار درا له «مه حمود پاشا» «که هزاد خانی لوری سوبحان و یردی خانی» په ناهه نده له وی بنیرینه وه ، ته میش هردو براله ی بداته وه، له په ناهه نده لان گوردرا نه وه «خه سره و خان» به پریزه وه پیشوازی ی له «که هزاد خان» ی مامی لرد... به لام «مه حمود پاشا» زوربی به زه بی یانه ههردو براکه ی خوی گوشت (۱۴۵) *

كاك «حه سه ن طاهیری» نووسیویه : «بوداق خان» بو ئه وه ی بتوانی به رانگاری ی له گه ل «بلباس» بکات ، له گه ل «ئه فشار» هکانی «ئورمی یه» و فه رمانپه وای «مه راغه» یه کیتی یه کی پیک هینا ، به لام «موحه مه د قولی خانی» به گله ر به گی - که فه رمانپه وای ئورمی یه بو - دژی ئه مان وه ستاو «بوداق خان» ی خولک کرد بو «ئورمی یه»، هه ر که گه یشته ئه وی ناردی خستیانه زیندان و ههردو چاوشی هه لکولی... به لام که «قاجار» هاتنه سه رتهختی پادشاییتی ی ئیران ، «بوداق خان» سه ری بویان داهینا و تا سالی ۱۲۳۸ ژیا (۱۴۶) *

عه بدالرمزاق نه جه ف قولی خانی دونبولی (مه فتون) نووسیویه : له سالانی ۱۲۳۱ ل) دا تیره ی گومرای (وه ک ووتویه) بلباس چهند جاردای به سه ر «ساوج بلاغ» دا چهند که سه ی له ناو اکوژرا، و هه ندی ئاژال به تالان برا، «بوداق خانی موکری» له م باره وه گوزارشیکی نووسی بو «نایب السه لظه نه» * جا فه رمانی دا که «ئه میر خانی سه ردار ی قاجار» به سپاییکی قورسی سواره و پیاده وه پروات بو بنبر کردنی ئه و تیره یه و بلاوه پی کردنی... هه روا فه رمانیشی دای که «بوداق خان» و «سه رتپ ئییراهیم به گ سه رباز» و «جه عفه ر قولی خان» ی میری «مه راغه» ش به

(۱۴۵) ته عریخ ئه رده لان لایه ره (۱۲۰ - ۱۲۲) .

(۱۴۶) مه هاباد دیروزو ئیمروز (۱۰، ۹، ۸) *

هیزه کانیانه وه بنیری که له چیاکانی «شاره زور» و «سلیمانیه» شدا بلباسه کان
تهرته وه رته یکه (۱۲۷) .

ئاقاجانی خانی کوری ئیبراهیم ئاغای موگری :

روستهم الته واریخ نووسیویه : «ئهم ئاقاجانی یه به فهرمانی»
«محمد عهلی میرزای» کوری فهتخ عهلی شای قاجار» بوبه «به گله ربه گی»
خوزستان و هه مو عه ره بستانی ئیران (۱۴۸) .

کاک حه سه نی طاهیری نووسیویه : پاش مه رگی «بوداق خان»
«ئیبراهیم خانی باکوئی» - که له وه بهر ضابطی دیوانی موگری بو - کرا
به فهرمان په وای «موگری» و پاش دوسال له سه ر کاری قور و زور وسته م
لی خرا . «وشیخ عهلی خانی کوری ئه حمه دخانی موقه دده م» له جیی ئه و کرا
به فهرمان په وای موگری (۱۴۹) .

ئه وه ی راست بی دهر باره ی هه واله کانی « کاک حه سه نی طاهیری
توزی به گومانم، وه ک له پیشدا له کتییی «بوزورگان و سوخن سهرایانی
ئاذه ربایجان» هوه ، وه رمان گرت، باستی کویر کرانی «بوداق خان»
له سه رچاوه کانی یه، «ئیبراهیم خانی» باکوئی ش سالی (۱۲۳۷ک) دوستوری
درایی که به شی خورئاوای ئیران ته نانه ت کوردستانی عیراق له ئازاوه و
ئاشوب رزگار بکاو بیخاته ژیر چنگی یه کچی له بابانه کان. جگه له مانه ش
ناوی «شیخ عهلی خان» له سه رچاوه کانا نه هاتووه ، «عه بداله زاق مه فتونی
دونبولی» نووسیویه : «که نائب السه لظه نه» بیستی بلباس ده ست دریزی
«سه لدوز» و «صاین قه لا» یان کردووه ، «ئهمه د خانی موقه دده م» -

(۱۴۷) مه تاثیر سولطانیه (۳۲۲) . (۱۴۸) روسته م الته واریخ (۱۹، ۲۰) .

(۱۴۹) مه هاباد دیروزو ئیمروز (۹، ۱۰) .

که پش سپی ئاذهربایجان بو - له گه‌ل «عهسکهرخانی ئه فشار» دا
ئیردران بو بلاوه کردنه وه، و ته می کردنیان» (۱۴۹) •

کاک حهسه نی طاهیری نووسیویه : سالی ۱۲۴۱ ک ، سهرداریتی -
که له پوری - موکریان درایه وه دهس میرانی موکری ، «عهباس میرزا
نائب السه لطنه» موکریانی دایه وه «عهبدوللاه خان کوری بوداق خان ،
ئهم عهبدوللاه خانه به له شکری موکری یه وه له شه ره کانی ئیران و روس و
له شه ره کانی هیرات دا هاوبه شی کردو وه، و سالی ۱۲۵۵ بهر نه وازشی
شای قاجار که وتوو • جگه له وه بو وه ته هۆی لابر دنی ناکۆکی ئیوانی
«موکری» و دیبوکری» (۱۵۰) •

ئنجبا با گوئی بدهینه «سپهر» «میرزامو حه مه د ته قی» که نووسیویه:
«سالی ۱۲۴۷ کۆچی (۱۸۳۱زا) «شاه موراد به گت» ناوی - که یه کتی بو
له کوردانی ده و روبه ری «ره واندز» و له بهر به هیزی و جوامیری و
زه به ردهستی بی ئه ووترا «میر ره واندز» و به فه رمانی «نائب سه لطنه
عه بیاس میرزای قاجار» سهر داریتی «کۆیه» و «حه ریری» هه بو ••• ئهم
کابرایه له ئیوانی «که رکوک» و «وان» دا که وتبو وه یاخیتی و سه رچلی
وله ده و روبه ری «لاهیجان» و ساو جیلانغی «موکری» شدا که وتبو وه تالان و
برۆ و ئه و ناوه ی داگیر کرد بو و، «قه راجوروم» ئاغای یاوه ری خویشی
مال و سامانی خه لقی ئه و ولاته ی هه مو تالا کردبو •• که ئهم
هه والانه هه مو گه بیشته ده رباری شاهی •• دوستور درا به
«خه سه ره و خانی» والی (۱۵۱) کوردستان (سنه) : که بیچی بو دامرکاندنی
ئه و هه رایه ••• «نائب السه لطنه عه بیاس میرزا» ش که له و حه له دا
له «خوراسان» بو ، له ویوه فه رمانی دابه «سه ره ننگ» محه مه دخان سه روۆکی

(۱۴۹) مه ئائیر سولطانیه (۲۷۵) •

(۱۵۰) مه هاباد دیروزو ئیمروز (۹-۱۰) •

(۱۵۱) ئهم باسه له (ته ریخ ئه رده لان) مه ستوره ، خانم دا هاتوو ، ئه گه ر

«خه سه ره و خان» له م شه ره دا ببوایه باسی ئه کرد •

تیپی «تهوریز» و به «سهرتیب محمه دخانی یهریقانی» و «جیهانگیر میرزا» (۱۰۲) •• که بۆ له ناوبردنی ئه‌و، چاکی مه‌ردایه‌تی بکه‌ن به‌دارا •• جاله ۱۰/ذی‌الحیجه‌ی هه‌مان سالا ههر دوله شکر بوون به‌یه‌ک و وشالایان برده سهرمیری ره‌واندیز (واتاموراد به‌گ) و ئه‌ویش مه‌ردانه به‌رانگاریان بو، و کو شتاریکی سه‌خت‌پروی دا، نزیکه‌ی هه‌زار که‌سی له خه‌لقی «ره‌واندیز» به‌رده‌می تیغی شمشیری سپای ئیران که‌وتن و کۆمه‌تیکیش له‌خه‌لقه‌که به‌دییل‌گیران •• به‌لام میری ره‌واندیز به‌سه‌لامه‌تی ده‌ربازبو، و چوله‌پشتی په‌رده‌ی شه‌رمه‌زاری یاخۆی حاشاردا (۱۰۳) •

ئنجبا با گوئی‌بده‌ینه «حوسه‌ین حوزنی موکریانی به‌هه‌شتی» که نووسیویه : سالی ۱۲۴۷ک : کاتی که «میرحمه‌د پاشا کویره‌ی ره‌واندیز» هه‌لی کوتابووه سهر ههریمی «یه‌دینان» فه‌رمانی دابو به‌یه‌کی له‌سه‌ردار سپا کانی‌خۆی - که ناوی «شاه‌موراد به‌گ» بو ههریمه‌کانی «لاجان» و «موکریان» داگیر بکات • «شاه‌موراد» به‌ره‌و «موکریان» که‌وته‌ری و پاش داگیر کردنی «لاجان» دووقه‌لای قاییمی له «لۆس» و «په‌سوی» دوروست کردو قه‌لا کۆنه‌که‌ی دئی «جه‌ران» یش ئاوه‌دان کرده‌وه - که سهر به‌لاجان بو - «فه‌تح‌عه‌لی‌شای‌قاجار» دوستوری دا به «نائب‌السه‌لطنه‌عه‌بیاس‌میرزا» که‌بروات گوئی «شاه‌موراد» رابکیشی و ته‌می‌ی بکات له‌هه‌مان کاتا فه‌رمانیشی دا به «خه‌سه‌ره‌وخانی ئه‌رده‌لان» ی والی کوردستان و به «محمه‌دخانی فه‌رمانده» ی پایه‌کای له‌شکری ته‌وریز که‌بچن بۆ سهرکوت کردنی هی‌زی «سوران» • «شاه‌موراد به‌گ» له‌وکاته‌دا «سه‌لدوز» ی گه‌مارۆدابو • هی‌زی قاجاریش له‌دئی «محمه‌وشاه» وه شالایان کردبووه سهری • هی‌زه‌کانی کوردستانی موکریان و ئه‌رده‌لان و

(۱۰۲) ئه‌م باسه له «ته‌ریخ‌خۆی» ش داها‌توو •

(۱۰۳) ته‌ریخ‌نه‌و لاپه‌ره (۱۹) و، ناسیخ‌الته‌وارین سه‌لاطینی قاجاریه

• (۶۶ ، ۶۵/۲)

مهراغه و تهوړيزيش له گهڼ سپاي قاجارا بو يارمه تي و کومه ک هاتبون .
 له گهڼ نه مه نده هيژه شا ، هيڙي کوردي «سوران» به سر له شكري قاجار
 (تهوريز) دا زال بوو شکاندي و بارو بنه ي تالان کرد، و به گرانباره وه گه پرايه وه
 «په سوئ» . پاش مردني «فته تح عه لي شاه» که «محهمه د شاي قاجار»
 هاته سر ته خت له گهڼ ميري سوران ناسته وه بو، نجا «شاه موراد به گ»
 به هيڙي سورانه وه کشايه وه» (۱۵۴) .

بهم پي يه ، وولاتي «موکريان» نزيکه ي سي سالي له ژير کيفي ميري
 سورانيش دابووه .

جگه له م ميروسه درانه ي ناومان برد «روسته م اته واريخ» ناوي
 «ثاقاجاني موکري» ده با که فه رمانږه وای کرمان شاه بووه به لام نه م ناوه
 ده بي «موکري» ي هيندي و پاکستاني بي نه ک موکريان .

دهرباره ي ميژوي صه دوپه نجا سالي پاش نه م ماوايه ، ده بي
 سه رچاوه ي ميژوي «تورکي، فارسي، و روسي» صه ده ي بيسته مي (زاو) به
 ده س به يري ، که هيشتا له م باره وه شتي وانه نووسراوه که دل پاراوبکات .
 ته نيا دهرباره ي «کوماري مه هاباد» چند سپاره بي له لايه ن ئينگليس و
 نه ميري کي يه کانه وه نووسراوه ، که جي بي پيارايه رمووني راستي نين .
 نه گه ر روزگار يارمه تي بدات، هيووايه زور سه رچاوه ي به بايه خو به نرخ
 بنووسري .

سەرچاوه کانی ئەم سیپارەیه :

- ۱ - الاخبار الطوال ، نووسینی ئەبو حەنیفەیی دینەدەری وەرگیرانی صادق نەشەت بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۶ فا . تاران
- ۲ - التنبيه والاشراف ، نووسینی ئەبو عەلی حوسەینی مەسعودی ، وەرگیرانی ئەبو القاسم پایەندە چاپی تاران سالی ۱۳۴۹ فا .
- ۳ - فتوح البلدان ، نووسینی ئەحمەد کوری جابری بە لادوری ، وەرگیرانی دوکتور ئازەرتاش بە فارسی چاپی سالی ۱۳۲۶ فا .
- ۴ - مختصر البلدان ، نووسینی ئیبن فەقیهە هەمەدانی ، وەرگیرانی ح . مەسعود چاپی تاران سالی ۱۳۴۶ فا .
- ۵ - صورة الارض ، نووسینی ئیبن حەوقەل ، وەرگیرانی دوکتور جەعفەر شەعار بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۵ تاران فا .
- ۶ - تاریخ الامم والملوك ، نووسینی موحەمەد کوری جەریری طەبەری وەرگیرانی ئەبو القاسم پایەندە بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۹ فا . ۱۶ ؛ رگه .
- ۷ - تاریخ شاهه‌نشاهی هەخامەنشی ، نووسینی أ . ت . اولستید وەرگیرانی موحەمەد موقەدەم لەئینگلیسی یەو بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۰ فا .
- ۸ - تاریخ ماد ، نووسینی م . م . دیاکونوف ، وەرگیرانی کەریم کشاوهرز بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۵ فا .
- ۹ - ایران باستان ، نووسینی م . م . دیاکونوف ، وەرگیرانی دوکتور موحەمەد موعین چاپی سالی ۱۳۴۹ فا .
- ۱۰ - ایران از اغاز تا اسلام ، نووسینی گیریشمەن ، وەرگیرانی روحی ئەرباب بە فارسی چاپی سالی ۱۳۴۶ فا .
- ۱۱ - جوغرافیای غرب ایران ، نووسینی ژاک دومورگان ، وەرگیرانی دوکتور کاظم وەدیعی بە فارسی چاپی تەبریز سالی ۱۳۳۹ فا .

- ۱۲- تاریخ هرودوت ، نووسینی هرودوت ، وەرگیرانی دوکتور هیدایه تی ؛
فارسی چاپی سالی ۱۳۳۶ ف.ا. تاران .
- ۱۳- حیات مردان نامی ، نووسینی پلوتارک ، وەرگیرانی ره‌ضامه‌شایخی به
فارسی چاپی سالی ۱۳۴۳ و ۱۳۴۶ ف.ا. تاران .
- ۱۴- تقویم البلدان ، نووسینی ابو الفداء وەرگیرانی عبدالله جیدئایه تی ،
فاسی چاپی سالی ۱۳۴۹ تاران .
- ۱۵- تاریخ دیاله و مغول ، نووسینی عه‌بباس په‌رویز فارسی چاپی سالی
۱۳۳۶ ف.ا .
- ۱۶- ایران باستان ، نووسینی موشیر الدوله حه‌سه‌ن پیرنیا به فارسی چاپی
سالی ۱۳۴۸ ف.ا (جیبی)
- ۱۷- تمدن هخامنشی ، نووسینی علی سامی به فارسی چاپی سالی ۱۳۴۳
تاران .
- ۱۸- احسن التواریخ ، نووسینی حه‌سه‌ن روملو چاپی سالی ۱۳۴۹ تاران
به فارسی .
- ۱۹- ظفرنامه ، نووسینی شرف‌الدین علی یزدی چاپ اوزبکستان
شوره‌وی (اتحاد سوئیتی) سالی ۱۹۷۲ تاشقند .
- ۲۰- اخبار سلاجقه‌ی روم ، نووسینی ابن‌بی‌بی المنجم سالی ۱۳۵۰ ف.ا. تهران
- ۲۱- تاریخ جهان‌گشا ، نووسینی علاء‌الدین جوینی چاپ لی‌دن ۱۳۲۹ هـ
(۱۹۱۱ م)
- ۲۲- عالم آرای عباسی ، نووسینی اسکندر بگ ترکمان تهران ۱۳۵۰ فارسی
- ۲۳- عالم آرای صه‌فه‌وی ، نووسینی نووسه‌ری نه‌ناسراو، چاپی سالی
۲۵۳۵ شاهه‌نشاهی
- ۲۴- عالم آرای نادری ، نووسینی محمده‌د کاظم چاپی موسکو ؛ فارسی
سالی ۱۹۶۵ م .
- ۲۵- تاریخ خوی ، نووسینی مهدی آقاسی چاپی ته‌وریز سالی ۱۳۵۰ ف.ا.
- ۲۶- تاریخ گزیده ، نووسینی حمدالله مستوفی چاپی سالی ۱۳۳۳-۱۳۳۹ ف.ا.
- ۲۷- نزهت القلوب ، نووسینی حمدالله مستوفی چاپی سالی ۱۳۳۶ .
- ۲۸- مجمل التواریخ زندیه ، نووسینی نه‌بوالحه‌سه‌ن گولستانه فارسی
چاپی تاران ۱۳۳۶
- ۲۹- رستم التواریخ ، نووسینی محمد هاشم آصف الحکماء فارسی ۱۳۴۸
چاپی تاران .

- ۳۰- ناسخ التواریخ ، نووسینی لسان الملك سیهر فارسی ۱۳۴۴ چاپی تاران
- ۳۱- تأریخ ۲۵۰۰ سال ایران ، نووسینی عباس پرویز فارسی ۱۳۴۴ چاپی تاران
- ۳۲- شرفنامه (فارسی)، نووسینی امیر شرف خان بتلیسی قاهره سال ۱۹۲۰ م.
- ۳۳- مهآباد دیروز و امروز ، نووسینی حسن بابا طاهری (مهندس) (مهآباد)
- ۳۴- منتخب التواریخ ، نووسینی معین‌الدین نظری تاران سالی ۱۳۳۶ .
- ۳۵- کتاب دیاربکریه ، نووسینی ابوبکر طهرانی چاپی انقره ۱۹۶۲ .
- ۳۶- تأریخ جهان آرا ، نووسینی قاضی ئەحمده غه‌فاری فارسی چاپی سالی ۱۳۳۲ تهران .
- ۳۷- دائرة المعارف فارسی ، نووسینی غولام حوسه‌ین موصاحب و چهنده نووسه‌ری تری تاران چاپی ۱۳۵۰-۱۳۵۵ .
- ۳۸- فرهنگ دهخدا ، نووسینی دهخدا و صد ، ها مامؤستا (۳۶) به‌رگی ده‌رچووه .
- ۳۹- فهره‌نگ موعین ، نووسینی دوکتور محمه‌د موعین (۶) به‌رگی .
- ۴۰- فهره‌نگی عه‌مید ، نووسینی حه‌سه‌نی عه‌مید
- ۴۱- شه‌ره فنا‌مه‌ی عه‌ره‌بی ، نووسینی شه‌ره‌فخانی بتلیسی وه‌رگی‌رانی روژبه‌یانی (خۆم) چاپی ، به‌غدا سالی ۱۳۵۳ .
- ۴۲- تأریخ السلیمانیه وانحاءها ، نووسینی محمد امین زکی‌بگ وه‌رگی‌رانی روژبه‌یانی (خۆم) چاپی سالی ۱۳۵۰ به‌غدا .
- ۴۳- الکامل فی التاریخ ، نووسینی عز‌الدین ابن الاثیر چاپ صادر بیروت ۱۳۸۶ .
- ۴۴- قاموس الاعلام ، (ترکی) چاپ بولاق مصر سالی ۱۲۴۸ هـ .
- ۴۵- ره‌وضه‌ت الابرار ، (ترکی) چاپ بولاق مصر سالی ۱۲۴۸ هـ .
- ۴۶- اوراتو ، نووسینی دوکتور محمه‌د جه‌واد مه‌شکور تهران سالی ۱۳۴۵
- ۴۷- اوراتو ، نووسینی ب.ب. پیوتروفسکی ، و ه‌رگی‌رانی عنایت الله‌رضا؛ فارسی چاپی سالی ۱۳۴۸ فا .
- ۴۸- شه‌ریاران گمنام ، نووسینی احمد کسروی چاپی سالی ۱۳۰۷-۱۳۳۵ تاران .
- ۴۹- معجم البلدان یا قوت حه‌مه‌وی چهنده‌جۆره‌چاپ .
- ۵۰- تجربه‌ الاحرار و تسلیة الابرار ، عه‌بداله‌زاق به‌گی دونبولی چاپی ۱۳۵۰ فا .
- ۵۱- مآثر سلطانیه ، عه‌بداله‌زاق به‌گی دونبولی چاپی ۱۲۰۶ فا. وده‌یان کتیبی تری .

کهوتە شەرەوہ ، وکرا بەوای بەشیخ لەویلائیەتی بەغداد و شارەزور و
کوردستانی ئیران . .

(۲) مصطەفاییک لەسەردەمی سولطان سولەیمانی قانونی دابو بەمیری
مەندەلی .

(۳) کیش لەسەردەمی سولطان سولەیماندا میری گلینی لای زەهاوبو پاشان
شاھ طەھماسپ گرتی و کوشتی .

(۴) ئەولیاییک : لەشەری دمددا کوژرا .

(۵) شیپریک : دەبێخ بایرەگەرەوی فەرمانرەوایانی لقی دووہمی میرانی
موکریان بی .

(۶) شەرەف خان ناوی ناوہ «قەرەخان» ، بەلام دەبێخ (قەرەتاج) بی
کەپاشان بوو بە (ئەمیرخانی سولاغ = یەکدەست) وپاشان بوو بە
(خانی لەپزیرین) ، و دوکوورەکەیشی لە شەری دمددا کوژران .

قوانین و نامە کۆتایی

دووو مېن ننه مېنې فېر مانه ووياني موكر پان

عبدالصمد خان عبدالكريم خان، عبدالله خان، عبدالرحمان خان، محمد حسن خان، يحيياك

نهدرختى پشتلېمېمې ي شمېرنامه ي عهريمې، عالم نلراى عهباسى، مهسايد
ديروونو نوره

فهرست نامہ ی کتب

هه و النامهه كئيب

٩٥٦٧٢

ر ٩٥٢ رۆژیه یانی ، محهمهد جهمیل

فهرمانره وایی موکریان / نووسینی محهمهد جهمیل
رۆژیه یانی • - بهغدا : دهزگای رۆشنبیری و بلاوکر ونه وهی
کوردی ، ١٩٩٢ •

ل ؛ ٢٤ سم • - (کتیبی ژماره ؛ ٢٨٣)

١ - کوردستان - میژوو ٢ - فهرمانره وایی موکریان میژوو
١ - ناو نیشان

م . ر

٩٩٢/٦٤٦

کتیبخانهی نیشتمانی (پیرست کاری له بلاوکر دنه وهدا)

رقم الايداع في دار الكتب والوثائق

بغداد ٦٤٦ لسنة ١٩٩٢

ههوالنامهى كئب

دار الحرىة للطباعة - بغداد
١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م